Έτος Γ'

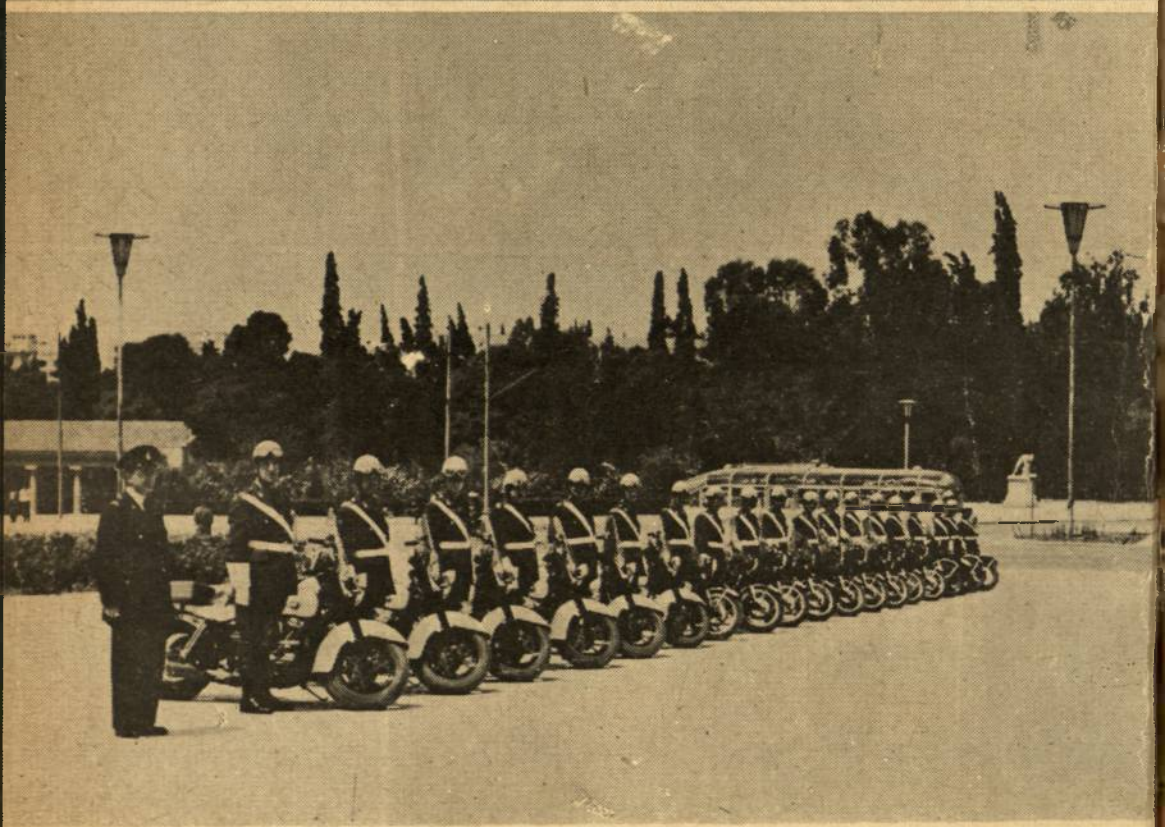
Τεῦχος 224ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀσυρματοφόρα ὀχήματα τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ι'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1962 | ΤΕΥΧΟΣ 224ον

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Η ΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

2. Ἡ πειθαρχία στὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἤτοι: πειθαρχία στὴν οἰκογένεια, στὸ σχολεῖο, στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, στὶς ὀργανώσεις καὶ στὶς ἐπιχειρήσεις.
δ) Πειθαρχία στὶς διάφορες ὀργανώσεις.
ε) Πειθαρχία στὶς ἐπιχειρήσεις.
3. Ἡ πειθαρχία στὸ Στρατὸ καὶ γενικὰ στὶς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Χώρας.
4. Ἡ πειθαρχία στὴν Ἀστυνομία.

***

δ) Πειθαρχία στὶς διάφορες ὀργανώσεις.

Ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ οὐσιώδη παράγοντα καὶ στὶς διάφορες ὀργανώσεις, ἤτοι στὰ πολιτικὰ κόμματα, στὰ σωματεῖα, στοὺς συλλόγους κλπ.

Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς ὀργανώσεις, εἴτε διοικοῦνται ἀπὸ ἕνα ἀρχηγό, εἴτε ἀπὸ συλλογικὰ ὄργανα, δηλαδὴ ἀπὸ συμβούλια, ἐπιβάλλεται, μὲ τὰ καταστατικά, πειθαρχία τῶν μελῶν πρὸς τὰ διοικοῦντα αὐτὰ ὄργανα καὶ πρὸς τὶς ἀποφάσεις των. Ἀπὸ τὸ βαθμὸ δὲ τῆς πειθαρχικότητος τῶν μελῶν ἐξαρτᾶται, κατὰ πρῶτο λόγο, ἡ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν αὐτῶν. Στὶς ὀργανώσεις φυσικὰ αὐτὲς οἱ κυρώσεις ποὺ ἐπιβάλλονται, σὲ περίπτωσι ἀπειθαρχίας, εἶναι συνήθως ἡ ἀποπομπὴ ἀπὸ αὐτές. Σὲ ὡρισμένες ὅμως ὀργανώσεις, ὅπως εἶναι τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα καὶ ἄλλοι φασιστικοὶ ὀργανισμοί, ἡ ἀπειθαρχία τιμωρεῖται μὲ βαρειὲς ποινές, ποὺ πολλὲς φορὲς ἀφοροῦν καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ τῶν ἀπειθάρχων μελῶν τους.

ε) Πειθαρχία στὶς ἐπιχειρήσεις.

Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι ἡ ἔννοια τῆς πειθαρχίας δὲν ἔχει μεγάλη σχέσι μὲ τὴν ὀργάνωσι καὶ τὴ λειτουργία τῶν διαφόρων (ἰδιωτικῶν) ἐπιχειρήσεων. Καὶ ὅμως στὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ἡ πειθαρχία ἐπιβάλλεται κατὰ τρόπο ἐξαιρετικὰ αὐστηρό.

Πραγματικὰ οἱ πάντες γνωρίζουν πόση αὐστηρότης ἐπικρατεῖ στὶς διάφορες ἐπιχειρήσεις (τραπεζιτικές, ἐμπορικὲς κλπ.) στὸ ζήτημα τῆς ὥρας ἀναλήψεως ὑπηρεσίας καὶ στὴ λεπτομερειακὴ ἐκτέλεσι τῶν ἐντολῶν τῶν προϊσταμένων.

Στὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς ὑπάρχουν τὰ αὐτόματα μηχανικὰ μέσα (ὡρολόγια) ἐλέγχου τῆς ὥρας ἐργασίας κάθε ὑπαλλήλου. Ἐπίσης κάθε ἐνέργεια κατωτέρου ὑπαλλήλου, μέχρι καὶ τοῦ δακτυλογράφου, ἐλέγχεται κατὰ τρόπο αὐστηρότατο· γιὰ κάθε δὲ παρατυπία ἢ ἀμέλεια ἐπιβάλλονται πολὺ αὐστηρὲς ποινές, ποὺ ἐπιδροῦν στὴ σταδιοδρομία τῶν ὑπαλλήλων.

3. 'Η πειθαρχία στὸ Στρατὸ καὶ γενικὰ στὶς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Χώρας.

Ἂν γιὰ ὅλες τὶς κρατικὲς ὑπηρεσίες καὶ τὶς διάφορες ὀργανώσεις καὶ ἐπιχειρήσεις ἡ πειθαρχία ἀποτελῆ ὅρον ἀπαραίτητον τῆς λειτουργίας αὐτῶν, γιὰ τὸ στρατὸ καὶ γενικὰ γιὰ τὶς ἔνοπλες δυνάμεις τῆς Χώρας ἀποτελεῖ κατάστασιν ἀνάγκης. 'Η πειθαρχία στὸ στρατό, δηλαδὴ ἡ προθυμία καὶ ἡ τυφλὴ ὑπακοὴ τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον, ἀποτελεῖ τὴν ἰδιότητα ἐκείνη, χωρὶς τὴν ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξη στρατός.

'Ο στρατιωτικὸς κανονισμὸς καθορίζει τὴν ἔννοια τῆς πειθαρχίας ὡς «ἀ π ε ρ ι ό ρ ι σ τ ο ν ὑ π ο τ α γ ὴ ν ἣ ν ὀ φ ε ί λ ε ι ὁ κ α τ ώ τ ε ρ ο ς π ρ ὸ ς π ά ν τ α ἀ ν ώ τ ε ρ ό ν τ ο υ ε ἰ ς π ᾶ ν ὅ, τ ι ἀ φ ο ρᾶ τ ὴ ν ἐ κ π λ ή ρ ω σ ι ν τ ῶ ν κ α θ ε σ τ ώ τ ω ν Ν ό μ ω ν κ α ὶ Δ ι α τ ά ξ ε ω ν ἐ ν γ έ ν ε ι τ ῆ ς ὑ π η ρ ε σ ί α ς».

'Η φύσις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ τὴν ἀπεριόριστη ὑποταγὴ παντὸς κατωτέρου εἰς πάντα ἀνώτερον, γιὰ νὰ εἶναι ἔτσι δυνατὴ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἑκάστοτε ἐπιδιωκομένου σκοποῦ εἰς πᾶσαν ἐπιχείρησιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας ὑπεισέρχεται σὲ κάθε λειτουργία καὶ σὲ κάθε λεπτομέρεια τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἐγκαθιστᾶ τὴν τάξι καὶ τὴν ἀκρίβεια, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπη τίποτε τὸ αὐθαίρετο καὶ τὸ ἀκανόνιστο, τίποτε τὸ ἀμελημένο καὶ πάρεργο, ἀλλὰ ρυθμίζει τὰ πάντα συστηματικά, μὲ ἀκριβόλογη ἐπιμέλεια καὶ σοβαρότητα, ὥστε τὸ σύνολο νὰ παρουσιάζη τὴν εἰκόνα μιᾶς μηχανῆς ποὺ λειτουργεῖ τέλεια.

Ἔτσι ἡ στρατιωτικὴ πειθαρχία ἀποτελεῖ πειθαρχίαν ἀνάγκης καὶ πολλὲς φορὲς καταναγκασμοῦ καὶ εἶναι ἐξαιρετικὰ σχολαστικὴ καὶ αὐστηρή.

Παρὰ ταῦτα σήμερα δὲν βασίζεται, ὅπως ἐγένετο παλαιότερα, στὸ φόβο γιὰ τὴν τιμωρία, ἀλλὰ στὸ πνεῦμα τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ συνεργασίας μέσῳ ὅλων τῶν βαθμῶν, ἀπὸ τοῦ στρατιώτου δηλαδὴ μέχρι καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχίας στὸ στρατὸ ἐπιτυγχάνεται ἡ πρόθυμη ὑποταγὴ παντὸς κατωτέρου στὸν ἀνώτερό του, γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ καὶ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐπιδιωκομένου ἑκάστοτε σκοποῦ.

4. 'Η Πειθαρχία στήν 'Αστυνομία.

'Αφοῦ, ὅπως ἀναφέραμε προηγουμένως, ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ βασικὸ ὅρο λειτουργίας γιὰ κάθε κρατικὴ ὑπηρεσία, πολὺ περισσότερο ἀποτελεῖ ὅρον ἀναγκαῖο γιὰ τὴ λειτουργία τῆς 'Αστυνομίας, ποὺ ἀσκεῖ ἐκτελεστικὰ καθήκοντα καὶ γι' αὐτὸ εἶναι περιττὸ νὰ τονίσουμε τὴν ἀξία της. Στὶς ἀστυνομικὲς σχολὲς ἀποδίδεται μεγάλη σημασία στὸ αἴσθημα τῆς πειθαρχίας καὶ οἱ μαθηταὶ ποὺ ἀπὸ χαρακτῆρος δὲν μποροῦν νὰ πειθαρχήσουν, κρίνονται ἀκατάλληλοι γιὰ τὴν 'Αστυνομία Πόλεων.

'Εδῶ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν αὐστηρὸ ὁρισμὸ περὶ πειθαρχίας, ποὺ δίνουν οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοί, θὰ ἤθελα νὰ ὑπενθυμίσω στὰ ὄργανα τῆς 'Αστυνομίας ὅτι ἡ πειθαρχία στὸ Σῶμα αὐτὸ ἔχει βαθύτερη καὶ οὐσιαστικώτερη ἔννοια καὶ πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ κάποιο ἀνώτερο πνεῦμα, γιατὶ οἱ σχέσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ 'Αστυνομίας πρὸς τὸν ἀστυφύλακα, δὲν εἶναι ἀπόλυτα ὅμοιες πρὸς τὶς σχέσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ πρὸς τὸ στρατιώτη. Εἶναι κάτι παραπάνω. Εἶναι σχέσεις πειθαρχημένης συνεργασίας, ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοσεβασμοῦ.

Στὴν 'Αστυνομία ὁ ἀστυφύλακας, σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις, θὰ παρακολουθήση, θὰ παρατηρήση, θὰ μορφώση γνώμη, θ' ἀναπτύξη πρωτοβουλία, θὰ συλλάβη σχέδιο, τὸ ὁποῖο μὲ τὸν προσήκοντα σεβασμὸ θὰ θέση ὑπ' ὄψι τοῦ ἀξιωματικοῦ του, καὶ κεῖνος, ὅταν τὸ βρῆ καλό, θὰ τὸ δεχθῆ καὶ θὰ τὸ ἐφαρμόση.

'Αναγκαστικά, ἔτσι ὁ ἀξιωματικὸς συνεργάζεται μὲ τὸν ἀστυφύλακα καὶ δουλεύει τὶς δύσκολες ὑποθέσεις μαζί του, μαζὶ κινδυνεύει, μαζὶ ἀπογοητεύεται, μαζὶ

σκέπτεται γιὰ νὰ βρῆ λύσεις σὲ διάφορα αἰνίγματα, μαζὶ τέλος ἐνθουσιάζεται σὲ κάθε ἐπιτυχία. Ἡ πειθαρχία λοιπὸν στὴν Ἀστυνομία εἶναι ἔννοια μὲ εὐρύτατο περιεχόμενο, ποὺ περιλαμβάνει τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀστυφυλάκων.

Ἔχοντας αὐτὰ ὑπ' ὄψι τους οἱ ἀξιωματικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀστυφύλακες, θὰ κατορθώσουν νὰ ἐμφανίζωνται καὶ τυπικὰ ὠργανωμένοι σὲ πειθαρχημένο σύνολο, ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὰ συγκροτημένοι σὲ ἐπιστημονικὴ ὑπηρεσία, ποὺ θὰ μπορῆ ν' ἀντιμετωπίση τὰ δύσκολα προβλήματα γιὰ τὴν τάξι, καθὼς καὶ τὴν πρόληψι καὶ τὴν καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος.

Μὲ μιὰ τέτοια ἀντίληψι περὶ πειθαρχίας πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ οἱ ἀστυφύλακες ὅτι θ' ἀποτελοῦν ἕνα σύνολο ὑπηρεσιακὸ πολὺ προωδευμένο, ποὺ θὰ μπορῆ νὰ κινῆται ὄχι μὲ τὸ φόβο τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο, ἀλλὰ μὲ σεβασμό, μὲ πνευματικὸ περιεχόμενο, μὲ ἀλληλεγγύη καὶ ἀγάπη, ὅπως ἁρμόζει σὲ ὑπηρεσία, ποὺ πολλὲς φορὲς ζητεῖ αὐτοθυσίες τοῦ ἀνωτέρου γιὰ τὸν κατώτερο καὶ τοῦ κατωτέρου γιὰ τοὺς προϊσταμένους του.

Πάντως δὲν κρίνουμε ἄσκοπο ν' ἀναφέρουμε μερικὲς βασικὲς ἀρχὲς πάνω στὶς ὁποῖες στηρίζεται ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ διατήρησις τῆς πειθαρχίας στὴν Ἀστυνομία, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα σ' ὅλες τὶς ὑπηρεσίες σ' ἕνα ὑψηλὸ ἐπίπεδο.

Οἱ ἀρχὲς αὐτὲς ἀφοροῦν κυρίως τοὺς βαθμοφόρους ἢ προϊσταμένους ὑπηρεσιῶν καὶ μονάδων καὶ εἶναι οἱ ἀκόλουθες :

α) Γιὰ νὰ σέβωνται τὸ βαθμοφόρο οἱ κατώτεροί του, πρέπει αὐτὸς νὰ ἔχη καὶ νὰ διοικῆ μὲ τὶς ἀρετές, τὶς ὁποῖες ὀφείλει νὰ καλλιεργήση στὴν ψυχὴ τοῦ κατωτέρου. Δὲν ἠμπορεῖ δηλαδὴ νὰ ὁμιλῆ γιὰ σεβασμὸ τῶν κατωτέρων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους ὅταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀποδεικνύεται ἀσεβὴς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὁμιλῆ περὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς τῶν κατωτέρων πρὸς τοὺς πολίτας ὅταν αὐτὸς ὁ ἴδιος συμπεριφέρεται τραχέως καὶ πιεστικῶς πρὸς τοὺς ἰδίους τοὺς ὑφισταμένους του, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ φέρεται πατρικώτατα. Δὲν ἠμπορεῖ μ' ἕνα λόγο νὰ γίνεται ὁ «δάσκαλος ποὺ δίδασκε καὶ νόμο δὲν ἐκράτει», ὅπως λέει πολὺ σοφὰ ἡ λαϊκὴ παροιμία.

β) Πρέπει ὁ βαθμοφόρος ὄχι μόνο νὰ γνωρίζη τὶς ἱκανότητες τῶν κατωτέρων του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὶς ἀναγνωρίζη. Δυστυχῶς ὑπάρχουν μερικοὶ βαθμοφόροι, ἐνίοτε μάλιστα ἀνώτεροι, οἱ ὁποῖοι κατέχονται ἀπὸ ἕνα αἴσθημα ὑπερτάτου ἐγωισμοῦ καὶ δὲν ἀναγνωρίζουν ἢ σπανιώτατα ἀναγνωρίζουν τὶς ἱκανότητες καὶ ὑπηρεσίες, ἀκόμη καὶ τὶς ἐξαιρετικές, τὶς ὁποῖες προσφέρουν ὡρισμένοι κατώτεροί τους. Ἔτσι δημιουργοῦν ἕνα αἴσθημα πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως σ' αὐτοὺς σὲ τρόπο ὥστε σιγὰ-σιγὰ τοὺς ἀναγκάζουν ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴ λογικὴ ἀντίληψη τῆς πειθαρχίας, ὡς σεβασμοῦ καὶ κατανοήσεως μεταξὺ ὅλων.

γ) Ἀπαιτεῖται ἀπὸ μέρους τοῦ βαθμοφόρου γνῶσις τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑφισταμένων του. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ καλλιεργεῖται ἡ ψυχικὴ ἐπαφὴ μεταξύ των καὶ ὁ κατώτερος ἀπευθύνεται γιὰ τὰ ζητήματά του πρὸς τὸν ἀνώτερό του, ὅπως ἀπευθύνεται ὁ γυιὸς πρὸς τὸν πατέρα, μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ βρῆ κατανόησι καὶ θὰ πετύχη τὴν ἐπίλυσι τῶν προβλημάτων του.

δ) Ἡ συναίσθησις ἀπὸ μέρους τῶν βαθμοφόρων, τῆς εὐθύνης αὐτῶν ὡς βαθμοφόρων ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς των καὶ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν.

Πλεῖστα πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν κατωτέρων ὀφείλονται ὄχι στὴν ἐκ προθέσεως κακὴ συμφεριφορὰ τοῦ κατωτέρου, ἀλλὰ στὴν ἔλλειψι κατανοήσεως τῆς θέσεως τοῦ βαθμοφόρου ὡς προϊσταμένου. Τὸ παράδειγμα ἐξ ἄλλου τοῦ βαθμοφόρου ἀσκεῖ ἀναλόγως καλὴ ἢ κακὴ ψυχολογικὴ ἐπίδρασι στοὺς κατωτέρους.

Κάθε βαθμοφόρος πρέπει νὰ ξεύρη ὅτι οἱ κατώτεροί του δὲν θὰ τὸν σέβωνται ἂν

καὶ αὐτὸς δὲν ἐκδηλώνη σεβασμὸ στοὺς ἱεραρχικῶς ἀνωτέρους του καὶ δὲν ἐκτελῆ τὶς διαταγές των, ὅπως ἀσφαλῶς θὰ ἔχη τὴν ἀπαίτησι νὰ ἐκτελοῦν οἱ ὑφιστάμενοι τὶς δικές του.

'Η πειθαρχία δὲν ἀπαιτεῖ μόνον ὑπακοὴ τῶν κατωτέρων, ἀλλὰ καὶ συναίσθησι τῆς θέσεως τοῦ βαθμοφόρου ὡς Διοικητοῦ Τμήματος ἢ 'Υπηρεσίας. 'Αποτυχία στὴν ἄσκησι τῆς ἐξουσίας ἢ κακομεταχείρισις αὐτῆς, εἶναι δυνατὸ νὰ παραλύση τὴν πειθαρχία καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήση μὲ τὴν ἀπείθαρχη πλέον συμπεριφορὰ παντοῦ καὶ πάντοτε. 'Εὰν οἱ ἀστυφύλακες δὲν πιστεύουν ὅτι ὁ ἀξιωματικός των εἶναι ἄξιος νὰ τοὺς διοικήση, δὲν θὰ κατορθώση νὰ τοὺς ἀναγκάση ἢ νὰ τοὺς πείση νὰ τὸν ὑπακούσουν. Εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι, ὅπου παρουσιάζεται χαλαρότης καὶ κακὴ διοίκησις ἀναπόφευκτα ἐξαφανίζεται καὶ ἡ πειθαρχία.

ε) 'Η δημιουργία στοὺς κατωτέρους πνεύματος ὑπερηφανείας γιὰ τὸν ἑαυτόν τους καὶ γιὰ τὴν ὑπηρεσία τους. Κάθε κατώτερος εἶναι ὑπερήφανος γιὰ τὶς ἐπιτυχίες του, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὑπηρεσίας του.

'Η ὑπερηφάνεια αὐτὴ (δικαιολογημένη καὶ φυσικὴ καθ' ὅλα) καὶ ἡ πειθαρχία εἶναι στενώτατα συνδεδεμένες. 'Εὰν ὁ ἀστυφύλακας ἔχη τὴν ὑπερηφάνεια αὐτή, ἀσυναίσθητα ὑπακούει, γιατὶ πιστεύει πὼς ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ κάνη εἶναι ὀρθό. Γι' αὐτὸ οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ διοικοῦν ὑπηρεσίες πρέπει νὰ φροντίζουν νὰ κάνουν ὑπερήφανη τὴν ὑπηρεσία τους, ὥστε κάθε κατώτερος νὰ θεωρῆ τιμή του νὰ ὑπηρετῆ στὴν ὑπηρεσία αὐτή.

στ) Συνεχὴς ἐπίβλεψις καὶ ἐπιτυχία ἐξόχως καλῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας των.

'Η πειθαρχία ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ τὴν προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται γιὰ τὸ ζωηρὸ χαιρετισμό, γιὰ τὴν καλορραμμένη στολή, γιὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισι τοῦ ἀστυνομικοῦ, γιὰ τὴν καλὴ συντήρησι τῶν δημοσίων εἰδῶν καὶ γενικὰ γιὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος.

'Ο χαιρετισμὸς ἀποτελεῖ μιὰ ὑποχρέωσι καὶ εἶναι ἐκδήλωσις σεβασμοῦ τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερο, ὁ ὁποῖος ὀφείλει ὄχι μόνον ν' ἀπαιτῆ αὐτὴν τὴν ἐκδήλωσι, ἀλλὰ πρόθυμα καὶ ὀρθὰ νὰ τὴν ἀνταποδίδη. Χαλαρότης στὸ ζήτημα τοῦ χαιρετισμοῦ θὰ ὁδηγήση σύντομα στὴν ἀπώλεια τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ μέσα στὴν ὑπηρεσία.

'Ο Διοικητὴς τοῦ Τμήματος ἢ τῆς 'Υπηρεσίας, ὀφείλει νὰ ἐπιβλέπη γιὰ τὴν καλὴ συντήρησι τῶν στολῶν. Δὲν πρέπει ν' ἀνέχεται ἀκαταστασία καὶ ἔλλειψι καθαριότητος στὸ ζήτημα τοῦτο. "Οταν στὸν ἀστυνομικό, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ εἶναι δόκιμος στὴ σχολή, γίνη συνήθεια νὰ διατηρῆ καθαρὴ καὶ καλὴ τὴ στολή του, αὐτὸ θὰ συντελέση στὴν καλὴ ἐκτέλεσι καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεών του.

'Η ἀπόλυτη καθαριότης καὶ ἡ εὐπρέπεια τῶν θαλάμων καὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων τοῦ Τμήματος ἢ τῆς 'Υπηρεσίας αὐξάνει τὸ ἠθικὸ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ μὲ αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἀναγκάζεται νὰ σεβασθῆ τὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο ζῆ.

Καὶ μόνη ἡ κανονικότης καὶ ἡ καθαριότης τῆς ἐνδυμασίας καὶ ὁ τρόπος τοῦ βαδίσματος καὶ τοῦ χαιρετισμοῦ, προδίδει μιὰ καλὰ πειθαρχημένη ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία. Τὴν ὑπηρεσία αὐτὴ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τὴν διέπη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀκρίβεια τόσο στὴν ἐσωτερική της λειτουργία ὅσο καὶ κατὰ τὴν ἐξωτερική της ἐμφάνισι.

'Η ἀκριβὴς καὶ ταχεῖα ἐκτέλεσις τῶν διαταγῶν, ἡ τήρησις τῶν διατασσομένων, ἡ κανονικότης σ' ὅλα, ἡ ἔλλειψις ἀδιαφορίας, ἀμελείας καὶ ἐπιπολαιότητος, ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς παραστάσεως, ἡ πρόθυμος καὶ ζωηρὴ ἐκδήλωσις τῆς συμμορφώσεως πρὸς τὶς διαταγὲς τοῦ ἀνωτέρου, ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ γεγονότα, γνωρίσματα ἑνὸς πειθαρχημένου Τμήματος ἢ 'Υπηρεσίας.

ζ) 'Ανάπτυξις τῆς πειθαρχίας μὲ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη κατὰ τὴν ἐκπαίδευσι στὶς σχολές.

'Ο ἐκπαιδευτὴς ἀξιωματικὸς δὲν πρέπει ν' ἀνέχεται στὴ τμῆμα του, κατὰ τὴν

ἐκπαίδευσι στὴ σχολή, δόκιμο ὁ ὁποῖος δὲν θὰ γνωρίζη τὸν προορισμό του ὡς ἀστυνομικοῦ.

Ὁ δόκιμος ἀστυνομικὸς πρέπει ἀσφαλῶς νὰ μάθη ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τὸν προορισμό του καθὼς καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς πειθαρχίας. Ὁ ἐκπαιδευτὴς θὰ πρέπει νὰ βεβαιώνεται γι' αὐτὸ καθὼς καὶ σὲ ποιά θέματα τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑστεροῦν οἱ δόκιμοι.

Ἡ τάσις πρὸς τὴν ὑπακοὴ εἶναι ἀπόρροια τῆς λογικῆς καὶ ἐνισχύεται μὲ τὴ συνήθεια καὶ τὴν ἐκπαίδευσι. Ἡ ὑπακοὴ προέρχεται ἀπὸ τὴ συνήθεια καὶ ἡ συνήθεια ἀναπτύσσεται μὲ τὴν ἐκπαίδευσι. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει ἡ ἐκπαίδευσις νὰ γίνεται μὲ συνεχεῖς ἀσκήσεις ἀκριβείας κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ δόκιμοι καταβάλλουν τὴν ἀπαιτουμένη προσπάθεια καὶ στὸ πλαίσιο τῶν συναδέλφων των, ὑπακούουν στὰ παραγγέλματα πρόθυμα.

η) Παροχὴ ἀμοιβῶν καὶ ἐπιβολὴ ποινῶν μὲ δικαιοσύνη καὶ ἀμεροληψία.

Ἡ παροχὴ ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν μὲ δικαιοσύνη καὶ ἀμεροληψία παίζουν μεγάλο ρόλο στὴν ἀνάπτυξι τῆς πειθαρχίας.

Οἱ ἠθικὲς ἀμοιβὲς εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀποτελεσματικὲς γιὰ τὴν πειθαρχία ἐφ' ὅσον παρέχονται μὲ δικαιοσύνη, γιατὶ ἄλλως τὴ βλάπτουν ἀνυπολόγιστα.

Ἀσφαλῶς ἡ καλύτερη πειθαρχία εἶναι ἡ ἐνσυνείδητη, κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἀστυνομικὸς ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσία του γιατὶ πιστεύει ὅτι τοῦτο ἐπιτάσσει τὸ καθῆκον.

Ἡ πειθαρχία λοιπὸν πρέπει νὰ βασίζεται κατὰ πρῶτο λόγο στὴν καλὴ διοίκησι καὶ στὴν ἐκπαίδευσι καὶ δευτερευόντως, γιὰ τοὺς ἀδιορθώτους, στὸ φόβο τῆς ποινῆς.

Ὁ ἐπιδιωκόμενος δὲ γενικὰ τύπος τῆς πειθαρχίας πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ βασίζεται στὴν ἑκουσία ὑπακοὴ κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἰδιότητες τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς εὐφευρετικότητος ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν κατανόησι τοῦ σκοποῦ καὶ τὴν πίστι πρὸς τὸ σκοπὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσι πρὸς τὸ διοικητὴ καὶ τὴν ὑπηρεσία.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΛΟΠΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ

(Ἄρθρα 372—379 καὶ 394 Π.Κ.)

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

Β' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΙΔΗ ΚΛΟΠΗΣ

Ι. Τυμβωρυχία.

ΙΙ. Διακεκριμένη κλοπή.

***

Β' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΙΔΗ ΚΛΟΠΗΣ

Ι. Τυμβωρυχία.

Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 373 Π.Κ. ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 373.

Ὡς ὑπαίτιος κλοπῆς τιμωρεῖται καὶ ὅστις, ἐπὶ σκοπῷ παρανόμου περιουσιακῆς ὠφελείας ἑαυτοῦ ἢ τρίτου, τυμβωρυχῶν νεκροσυλήσῃ.

Ἡ παροῦσα διάταξις ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐν τοῖς τάφοις μετὰ τοῦ νεκροῦ ἐναποτεθέντων πραγμάτων, οἷον ἐνδυμάτων, κοσμημάτων κλπ.

Ἡ νεκροσυλία δέον νὰ γίνῃ διὰ τυμβωρυχίας. Ἡ ἀπὸ τοῦ φερέτρου, πρὸ τῆς ταφῆς τοῦ νεκροῦ, ἀφαίρεσις πραγμάτων τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 372.

Κατὰ ταῦτα ἑπομένως, διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ προκειμένου ἐγκλήματος, ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι στοιχεῖα : α) τ υ μ β ω ρ υ χ ί α, ἤτοι ὄρυξις τοῦ τάφου πρὸς σύλησιν αὐτοῦ, δηλ. πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν μετὰ τοῦ νεκροῦ συνταφέντων καὶ β) ἀ φ α ί ρ ε σ ι ς τ ῶ ν τ ο ι ο ύ τ ω ν ἀ ν τ ι κ ε ι μ έ ν ω ν. Ἂν ὅθεν ἐλλείπῃ τὸ ἓν τῶν στοιχείων τούτων, νεκροσυλία δὲν ὑφίσταται. Ὁ ἀνορύσσων οὕτω τάφον ἵνα ἀσελγήσῃ ἐπὶ τοῦ πτώματος δὲν παρέβη τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 373 Π.Κ. Ἐὰν κατὰ ταῦτα ὁ ἕλλην δικαστὴς ἐκαλεῖτο νὰ δικάσῃ τὸν περίφημον γάλλον λοχίαν Bertran (1870) ἢ τὸν ὁμοπάτριόν του χωρικὸν Adrisson, οἵτινες, φανατικοὶ νεκρόφιλοι ὄντες (1) ἐξέθαπτον γυναῖκας, ἃς παρηκολούθουν κατὰ τὴν ταφὴν των καὶ συνουσιάζοντο μετ' αὐτῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ βδελυροῦ καὶ ἐπαράτου αὐτοῦ διαστρόφου πάθους των, δὲν ἔπρεπε νὰ καταδικάσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τυμβωρυχίᾳ. Πλήν, οἱ εἰρημένοι δὲν θὰ διέφευγον τῆς τιμωρίας, ἅτε παραβάντες τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 201 Π.Κ.

Τί ρητέον ὅμως, ἂν τις λάβῃ αὐτογνωμόνως ἀντικείμενα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ τάφῳ, ὅταν τὸ ἄνοιγμα τοῦ τάφου ἔγινεν ἐντολῇ συγγενῶν τοῦ ἐνταφιασθέντος;

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 319/34 βούλευμα τοῦ ἐφετείου Αἰγαίου, ὁ τοιοῦτος δράστης ἐχαρακτηρίσθη ὡς τυμβωρύχος (2) ἐπὶ τῇ κάτωθι αἰτιολογίᾳ : «Λογίζεται πραχθεῖσα ἐν προκειμένῳ ἡ πρᾶξις τῆς νεκροσυλίας (τυμβωρυχίας), καίτοι τὸ ἄνοιγμα τοῦ τάφου εἶχε γίνει τῇ ἐντολῇ τοῦ μητρὸς τῆς θανούσης, ἐφ' ὅσον προέκυψεν, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἀνοίγων τὸν τάφον εἶχε λάβει αὐτογνωμόνως, ἐπὶ σκοπῷ ἰδιοποιήσεως, τὰ ἐν αὐτῷ εὑρεθέντα ἀντικείμενα, πρὶν ἢ περισυλλεγοῦν καὶ ἀνακομισθοῦν ἐκεῖθεν τὰ λείψανα τοῦ νεκροῦ».

---

1. Ἴδε Κάτσα op. cit. σελ. 34.

2. Τὸ ἐφετεῖον βεβαίως ἐκλήθη νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ Π. Ν., ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἔχει σημασίαν, διότι καὶ ἡ παλαιὰ διάταξις εἶναι παρομοία τῆς σήμερον ἰσχυούσης.

Ἡ ἀπόφασις εἶναι ἴσως σύμφωνος πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς ἀντεγκληματικῆς πολιτικῆς. Φρονοῦμεν ὅμως ὅτι ἡ αἰτιολογία της, οὐδένα δύναται νὰ πείσῃ. Διότι, καθ' ἃ ἀνωτέρω, τοιαῦτα ἀντικείμενα εἶναι ἀδέσποτα, μὴ ἀνήκοντα εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς θανούσης. Ἀκριβῶς δέ, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς περιπτώσεως ταύτης, ἔχει θεσπισθῆ τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα. Ἐλλείποντος ὅθεν εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν τοῦ α' στοιχείου τοῦ πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἐγκλήματος ἀπαιτουμένου (ἀνόρυξις τάφου), δὲν ὑφίσταται τὸ ἀδίκημα. Ἄλλως τε καὶ ἐξομοίωσις τοῦ ἀνοίγοντος τάφον διὰ νὰ συλήσῃ αὐτόν, μὲ τὸν ἐργάτην, τὸν κατ' ἐντολὴν ἀνασκάπτοντα αὐτόν, δὲν εἶναι δικαία. Περαιτέρω ἡ διάταξις τοῦ νόμου εἶναι σαφής, σαφεστάτη. Θὰ ἠδύνατο ὅθεν νὰ ὑποστηρίξῃ τις ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑφίσταται κενὸν εἰς τὴν νομοθεσίαν, πρὸς ἀντιμετώπισιν δὲ τῶν οὕτως ἐνεργούντων δραστῶν, ἀπαραίτητος ἡ θέσπισις ἰδιωνύμου ἐγκλήματος.

II. Διακεκριμένη κλοπή.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 374 τοῦ Κώδικος ἡ κλοπὴ εἰς τινας περιπτώσεις χαρακτηρίζεται ὡς κακούργημα καὶ τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι 10 ἐτῶν. Ἐπὶ τοῦ θέματος ὁ νέος Κῶδιξ, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Π.Ν., ὅστις διῄρει τὰς διακεκριμένας κλοπὰς εἰς δύο κατηγορίας, ἐξ ὧν αἱ μὲν ἐτιμωροῦντο ἐλαφρότερον διὰ τῆς ποινῆς τῆς εἱρκτῆς, αἱ δὲ βαρύτερον διὰ τῆς τοιαύτης τῶν προσκαίρων δεσμῶν, διακρίνει ἓν μόνον εἶδος διακεκριμένων κλοπῶν, ἃς καὶ τιμωρεῖ δι' ἐνιαίας ποινῆς, ἤτοι διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν. Τὸ ἄρθρον 374 ἔχει ὡς κάτωθι :

Ἄρθρον 374.

Διακεκριμέναι περιπτώσεις κλοπῆς.

Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν: α) Ἐὰν πρᾶγμα ἀφιερωμένον εἰς τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν ἀφῃρέθη ἐκ τόπου προωρισμένου πρὸς ταύτην. β) Ἐὰν κλαπῇ πρᾶγμα ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἱστορικῆς σημασίας, εὑρισκόμενον ἐν συλλογῇ ἐκτεθειμένῃ εἰς κοινὴν θέσιν ἢ ἐν δημοσίῳ οἰκήματι ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ τόπῳ. γ) Ἐὰν ἡ κλοπὴ γίνῃ εἰς πράγματα μεταφερόμενα δι' οἱουδήποτε μέσου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δημοσίαν συγκοινωνίαν ἢ τοποθετημένα εἰς χώρους προωρισμένους ὑπὸ τῶν διεξαγόντων τὰς μεταφορὰς πρὸς τοποθέτησιν τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων ἢ εἰς πράγματα φερόμενα ὑπὸ ταξειδιώτου. δ) Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθη ὑπὸ πλειόνων ἡνωμένων πρὸς διάπραξιν κλοπῶν ἢ ληστειῶν. ε) Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ὑπὸ προσώπου διαπράττοντος κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν κλοπὰς ἢ ληστείας. στ) Ἐὰν αἱ περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις, μαρτυροῦν ὅτι ὁ ὑπαίτιος εἶνε ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος.

Κατὰ τὴν προκειμένην διάταξιν αἱ περιπτώσεις τῆς διακεκριμένης κλοπῆς εἶναι αἱ κάτωθι ἓξ, αἵτινες καὶ τιμωροῦνται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Περίπτωσις πρώτη. Ἐὰν ἀφῃρέθη πρᾶγμα ἀφιερωμένον εἰς τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν, ἐκ τόπου προωρισμένου πρὸς ταύτην.

Ἡ § αὕτη ἀποδίδει τὴν § 1 τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου τοῦ Π.Ν. Ἡ διάταξις ὁμιλεῖ περὶ τόπου ἀφιερωμένου εἰς τὴν θείαν λατρείαν καὶ τοῦτο, διότι ἐνδέχεται νὰ ὑπάρξῃ τοιοῦτος μὴ δυνάμενος νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς οἰκοδομή. Ἐξ ἄλλου, γενικὴ οὖσα αὕτη, δὲν περιλαμβάνει μόνον τὰς ἐκκλησίας τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, ἀλλ' ἐν γένει τοὺς τόπους λατρείας πάσης θρησκείας, ὡς ἐκκλησίας, τεμένη, ἐντευκτηρίους οἴκους κλπ. [1] Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὸ ποῖοι τόποι εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τοῦτο εἶναι ζήτημα ἀναγόμενον εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἑκάστοτε καλουμένου νὰ ἀποφαν-

1. Ἴδε σχετικῶς ἐν Κωστῇ, Τόμος Γ', σελ. 50 ἐπ. Ἐπίσης Α. Π. 211/1898, Θέμις Ι σελ. 148, 515/1959 Α. Π. Ε. τ. γ. σελ. 352, καθ' ὃν ἡ θρησκεία δύναται νὰ ᾖ οἱαδήποτε ἐκ τῶν γνωστῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνεκτῶν παρὰ τοῦ Συντάγματος.

θῇ δικαστοῦ, ὅστις καὶ θὰ λύσῃ τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τοῦ θρησκεύματος, οὗτινος ἐν προκειμένῳ παρεβιάσθη ὁ τόπος λατρείας. Εἶναι δὲ ἀδιάφορον, ἂν τὸ ἀφαιρεθὲν πρᾶγμα ἐχρησίμευε πρὸς ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ἐξυπηρέτησιν τῆς θείας λατρείας. Ἀρκεῖ ὅτι αὕτη ἔγινεν ἐπὶ πραγμάτων συνιστώντων τὸ ἀντικείμενον ἢ τὸ ὄργανον θρησκευτικῶν πράξεων. Οὕτω καὶ τὰ ὁπωσδήποτε ἀναγκαῖα διὰ τὴν τέλεσιν τῆς λατρείας (ἰδίᾳ διαφόρων μυστηρίων) πράγματα, ὡς λ.χ. κανδῆλαι, κολυμβῆθραι, δισκοπότηρα, Ἁγία Τράπεζα κλπ. ἀντικείμενον διακεκριμένης κλοπῆς καθίστανται. Πολλῷ μᾶλλον αἱ ἅγιαι εἰκόνες, αἵτινες ἀμέσως χρησιμεύουν εἰς τὴν θείαν λατρείαν. Οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ἀφιερώματα. Δὲν εἶναι ἑπομένως τοιαῦτα, οὔτε τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ «παγκαρίου» ἀφαιρούμενα, τὰ κιβωτίδια τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς διενέργειαν ἐράνων μετὰ τοῦ περιεχομένου των, οὔτε τὰ καθίσματα, τὰ «στασίδια», οἱ τάπητες κλπ., ἅτε μὴ ὄντα ἀπαραίτητα διὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λατρείας. Ἀμφισβήτησις κρατεῖ ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. Τέλος, δὲν ἔχει σημασίαν τὸ ἐὰν ὁ δράστης ἀφῄρεσε τὸ πρᾶγμα διὰ τῆς εἰσόδου του εἰς τὸν ναὸν ἢ ἐπέτυχε τοῦτο χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς αὐτοῦ, οὔτε πάλιν ἂν ἀπεκόμισε τὸ πρᾶγμα ἐξ αὐτοῦ. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα, ἡ πρᾶξις δυνατὸν νὰ ᾖ τετελεσμένη καὶ πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ δράστου ἐκ τοῦ ἐξ οὗ ἀφῄρεσε τόπου.

Περίπτωσις δευτέρα. Ἐὰν κλαπῇ πρᾶγμα ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἱστορικῆς σημασίας, εὑρισκόμενον ἐν συλλογῇ ἐκτεθειμένῃ εἰς κοινὴν θέαν ἢ ἐν δημοσίῳ οἰκήματι ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ τόπῳ.

Καὶ ἡ διάταξις αὕτη ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν παλαιᾶς ἐν τῷ Π.Ν. διαλαμβανομένης. Στοιχεῖα τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς περιπτώσεως ταύτης εἶναι ἡ ἀφαίρεσις α) πράγματος ἔχοντος ἐπιστημονικήν, καλλιτεχνικὴν ἢ ἱστορικὴν σημασίαν [1] καὶ β) πράγματος ἐκτεθειμένου εἰς κοινὴν θέαν ἢ δημόσιον οἴκημα ἢ ἄλλον δημόσιον τόπον. Ἐλλείποντος λοιπὸν τοῦ ἑτέρου τῶν στοιχείων τούτων, διακεκριμένη κλοπὴ δὲν ὑφίσταται. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἐκ δημοσίου τόπου (Βιβλιοθήκης, Μουσείου κλπ.) ἀφαιρῶν πρᾶγμα μὴ ἔχον τοιαύτην ἀξίαν, ὡς λ.χ. εἶναι τὰ εὐτελῆ τοῦ κοινοῦ ἐμπορίου ἢ ἔχον τοιαύτην ἀξίαν μὴ ἐκτεθειμένον ὅμως εἰς κοινὴν θέαν, ὡς π.χ. ὁ ἐκ τῆς οἰκίας ἑτέρου κλέπτων ἀγαλμάτιον ἱστορικῆς ἀξίας, ὅπερ εἶχεν ἀνεύρει ὁ τελευταῖος τὴν προηγουμένην ἐντὸς τοῦ κτήματός του, δὲν πράττει διακεκριμένην, ἀλλ' ἁπλῆν κλοπήν. Οὐδεμία ἐξ ἄλλου ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἐκ δημοσίου τόπου ἀφαιρῶν πρᾶγμα ἀξίας, ὑπολαμβάνον τοῦτο ὡς τοιοῦτον εὐτελοῦς ἀξίας, θέλει κριθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν περὶ πλάνης ἀρχῶν, θὰ τιμωρηθῇ δὲ ὡς ἔνοχος ἁπλῆς κλοπῆς κατὰ τὴν ρητὴν ἐπιταγὴν τοῦ νόμου καθ' ἣν: «δὲν καταλογίζονται εἰς τὸν πράξαντα τὰ κατὰ νόμον ἐπαυξάνοντα τὸ ἀξιόποινον τῆς πράξεως περιστατικά, ἂν οὗτος διετέλει ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν». (Ἄρθρον 30 § 2 Π.Κ.).

Ἡ ἰδιάζουσα τοιαύτη ποινικὴ μεταχείρισις κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν ὀφείλεται, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ ὅτι τοιούτου εἴδους πράγματα θὰ εἶναι πολύτιμα, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐξαφάνισίς των δύναται ἐνίοτε νὰ φθάσῃ καὶ μέχρις ἐθνικῆς ἀπωλείας, ἀφ' ἑτέρου δέ, εἰς τὸ ὅτι ἡ εἰς κοινὴν θέαν ἔκθεσις αὐτῶν ἀποτελεῖ τρόπον τινα παρακατάθεσιν αὐτῶν εἰς χεῖρας τοῦ κοινοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ καταχρώμενος αὐτῆς νὰ εἶναι ἄξιος βαρυτέρας τιμωρίας.

Περίπτωσις τρίτη. Ἐὰν ἡ κλοπὴ γίνῃ εἰς πράγματα μεταφερόμενα δι' οἱουδήποτε μέσου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δημοσίαν συγκοινωνίαν ἢ τοποθετημένα εἰς χώρους προωρισμένους, ὑπὸ τῶν διεξαγόντων τὰς μεταφοράς, πρὸς τοποθέτησιν τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων ἢ εἰς πράγματα φερόμενα ὑπὸ ταξιδιώτου, δηλ. προσώπου

1. Πράγματα σημασίας ἐπιστημονικῆς (συλλογὴ ἐκ γεωλογικῶν, ἀστρονομικῶν, φυτικῶν, ζωολογικῶν ἢ ἐντομολογικῶν δειγμάτων) καλλιτεχνικῆς (συλλογὴ γραμματοσήμων, πινάκων ζωγραφικῆς) ἱστορικῆς (συλλογὴ αὐτογράφων μεγάλου ἀνδρός, σημαιῶν πολεμικῆς ἐποποιΐας, ὅπλων διαφόρων ἐποχῶν κλπ.). Βουγιούκας op. cit. σελ. 66.

ἀπὸ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του διὰ νὰ μεταβῇ ἀλλαχοῦ καὶ χρησιμοποιοῦντος οἱονδήποτε μέσον συγκοινωνίας ἔστω καὶ ἰδιωτικῆς.

Ἡ αὐστηρὰ ἐν προκειμένῳ ποινικὴ μεταχείρισις δικαιολογεῖται ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι : «ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναί τις ἐκ τῶν πραγμάτων ἠναγκασμένος νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ρηθέντα μέσα συγκοινωνίας καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὰ πράγματα, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὅτι ἡ ταχύτης μεθ' ἧς ἡ κυκλοφορία διεξάγεται καὶ τὸ πλῆθος τῶν μεταφερομένων πραγμάτων καὶ τὸ σύνολον τῶν ὅρων ὑφ' οὓς ἡ μεταφορὰ καὶ τὰ ταξίδια ἐκτελοῦνται, καθιστῶσιν ἀνέφικτον τὴν διαρκῆ καὶ ἐνδελεχῆ προσοχὴν ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου πράγματος»(1).

Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ στοιχεῖον εἶναι ἡ ἀφαίρεσις πράγματος ἀνήκοντος εἰς ταξιδιωτικὰς ἀποσκευὰς ἢ μεταφερομένου δι' οἱουδήποτε μέσου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δημοσίαν συγκοινωνίαν. Οὐδεμία ὅθεν ἀμφιβολία, ὅτι καὶ ὁ ἐκ χειραμαξίου ἢ ἐξ ὑποζυγίου ἁφαιρῶν πράττει διακεκριμένην κλοπήν, ἐὰν ταῦτα ἐξυπηρετοῦν τὴν δημοσίαν συγκοινωνίαν. Οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου, οὗτινος ὁ ὁδηγὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν θεατρικὴν παράστασιν. Περιπτώσεις οὐχὶ σπάνιαι παρ' ἡμῖν, ἰδίᾳ τελευταίως, καθ' ἃς ὁ ἀριθμὸς τοιούτων κρουσμάτων ὁλοὲν καὶ αὐξάνει.

Ὡσαύτως εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν ὑπάγονται τὰ ἀντικείμενα, δι' ἃ δὲν ὑπάρχει πρόθεσις μεταφορᾶς, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν παρακολουθήματα τοῦ φέροντος ταῦτα, οἷον ὁ πίλος, ἡ ὀμβρέλλα, τὸ ἐπανωφόριον κλπ. αὐτοῦ (Τσουκαλᾶς, Ποιν. Νόμος, εἰδικὸν μέρος, σελ. 66).

Περίπτωσις τετάρτη. Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθη ὑπὸ πολλῶν ἡνωμένων πρὸς διάπραξιν κλοπῶν ἢ λῃστειῶν.

Περίπτωσις πέμπτη. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ὑπὸ προσώπου διαπράττοντος κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν κλοπὰς ἢ λῃστείας.

Ἡ πρώτη περίπτωσις ἀφορᾷ τὰς σπείρας κλεπτῶν, οἵτινες ἑνοῦνται πρὸς διάπραξιν κλοπῶν ἢ λῃστειῶν μὴ ὡρισμένων ὅμως ἐκ τῶν προτέρων. Κατὰ ταῦτα ἡ διάταξις αὕτη προσομοιάζει μὲ τὴν συμμορίαν (ἄρθρον 187 Π.Κ.) μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ τις ὡς συμμορίτης θὰ πρέπει νὰ ἑνωθῇ μετ' ἄλλων πρὸς τέλεσιν πολλῶν μὴ ἰδίᾳ ὡρισμένων ἐγκλημάτων, γένους ἢ εἴδους τινός, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ πρέπει νὰ τελεσθῇ μία τουλάχιστον κλοπὴ ἢ λῃστεία, ὑπὸ τῶν τῆς σπείρας μελῶν.

Ἡ ἑτέρα περίπτωσις ἀφορᾷ τοὺς καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐπάγγελμα κλέπτας ἢ λῃστάς. Ὡς καθ' ἕξιν χαρακτηριστέος ὁ ἐγκληματίας ἐκεῖνος ὅστις ἐκ συνηθείας, ἐκ διαθέσεως οὕτως εἰπεῖν ,ἐκ τῶν ἔνδον ὑπαγορευομένης, ῥέπει πρὸς τὸ ἔγκλημα, μὴ δυνάμενος νὰ σωφρονισθῇ, κατ' ἐπάγγελμα δὲ ὁ δι' ἐπανειλημμένης τελέσεως ἐγκλημάτων ἐπιδιώκων τὸν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πορισμὸν εἰσοδήματος.

Κατὰ τὸν Καθηγητὴν κ. Γαρδίκαν πᾶς πλειστάκις ὑπότροπος δὲν εἶναι καὶ καθ' ἕξιν ἐγκληματίας. Διότι ἐπανειλημμέναι ὑποτροπαὶ δυνατὸν νὰ ὀφείλωνται εἰς ἐπανειλημμένας τυχαίας ἐπιδράσεις ἐξωτερικῶν παραγόντων, οὐχὶ δὲ εἰς τραχυτέραν ἀντικοινωνικὴν διάθεσιν ἢ τὸ ἀβελτίωτον τοῦ δράστου(2).

Δὲν ἀπαιτεῖται καὶ καταδίκη ἐπὶ κλοπῇ ἢ λῃστείᾳ. Ἀρκεῖ ἡ διάπραξις τοιούτων κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν. Ἡ ἀπόδειξις τῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων δύναται νὰ γίνῃ διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου. Τὰ στοιχεῖα δὲ ὑφίστανται καὶ ἂν αἱ προηγούμεναι πράξεις εἶναι ἀνεπίδεκτοι τιμωρίας ὡς π.χ. παραγεγραμμέναι, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαπραχθεῖσαι κλπ.

---

1. Ἴδε σχετικῶς αἰτιολ. ἔκθεσιν εἰς Ζαχαρόπουλον op. cit. σελ. 360.

2. Ἴδε πλείονα εἰς λεπτομερῆ τοῦ θέματος ἀνάπτυξιν ὑπὸ Γαρδίκα Σωφρονιστικὴ 1955 σελ. 539 ἐπ.

Τοῦτο τονίζεται ρητῶς καὶ ὑπὸ τῆς αἰτιολογικῆς τοῦ Κώδικος ἐκθέσεως, ἥτις ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

«Ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν κλέπτης εἶναι ἰδιαζόντως ἐπικίνδυνος ἐγκληματίας καὶ διὰ τὴν περὶ τὸ κλέπτειν ἐπιτηδειότητα τὴν ὁποίαν διὰ τῆς ἕξεως ἀποκτᾷ, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν σταθερότητα τῆς ἐγκληματικῆς βουλήσεως. Ἐφ' ὅσον δὲ ὡς στοιχεῖον ἀναγράφεται ἡ διάπραξις κλοπῶν καὶ οὐχὶ ἡ ἐπὶ ταύταις καταδίκη, εἶναι πρόδηλον, ὅτι ἡ ὕπαρξις αὐτοῦ δύναται νὰ ἀποδεικνύηται οὐ μόνον διὰ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ καὶ παντὶ τρόπῳ, ὑπάρχει δὲ ἡ περίπτωσις τῆς διακεκριμένης κλοπῆς καὶ ὅταν αἱ προηγούμεναι πράξεις εἶναι ἀνεπίδεκτοι τιμωρίας, καθ' ὃ παραγεγραμμέναι π.χ., ἢ διεπράχθησαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ» (Ζαχαρόπουλος σελ. 361).

Ἡ «κατὰ συνήθειαν ἢ κατ' ἐπάγγελμα τέλεσις» εἶναι ἔννοια νομικὴ καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Α.Π. (Α.Π. 494/1949).

Περίπτωσις ἕκτη. Ἐὰν αἱ περιπτώσεις, ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις, μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ ὑπαίτιος εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος.

Τίς ὅμως ὁ ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος; Δὲν εἰσερχόμεθα εἰς λεπτομερείας. Ἁπλῶς ὅμως τονίζομεν, ὅτι λόγῳ τῆς εὐρύτητος, μεθ' ἧς εἶναι διατετυπωμένη ἡ διάταξις, εὐρὺ διανοίγεται πεδίον, διὰ τὴν δικαιοπλαστικὴν τοῦ ποινικοῦ δικαστοῦ ἐξουσίαν. Πάντως δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἀποδεικνύων ἰδιαιτέραν δύναμιν τῆς ἐγκληματικῆς αὐτοῦ βουλήσεως, ὡς π.χ. ὁ τελῶν τὴν πρᾶξιν διὰ κατανικήσεως σπουδαίων τεχνικῶν ὑλικῶν ἐμποδίων (διάρρηξις ὀροφῆς καὶ κάθοδος διὰ σχοινίου) ἢ ὁ διαθέτων τεχνικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς ἴσως πρὸς τοῦτο γνώσεις (διάρρηξις χρηματοκιβωτίου διὰ βολταϊκοῦ τόξου), ὡς ἐπίσης καὶ ὁ κακοήθη καὶ δόλια μέσα χρησιμοποιῶν ἢ ὁ ἐφωδιασμένος μὲ ὅπλα πρὸς κατανίκησιν προσωπικῆς τυχὸν ἀντιστάσεως, χαρακτηριστέοι ὡς ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνοι. Εὐκαιριακῶς ἀναφέρομεν τὴν περίπτωσιν τοῦ γνωστοῦ εἰς τοὺς παλαιοτέρους συναδέλφους κακοποιοῦ Σταύρου Ζουμέα. Εἰσῆλθεν εἰς οἴκημα τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς κατάστημα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ (μεθ' ἡμέρας νομίζω), τὸ χρηματοκιβώτιον τοῦ ὁποίου παρεβίασεν. Κλασσικὴ περίπτωσις ἰδιαιτέρως ἐπικινδύνου δράστου (1).

(Συνεχίζεται)

1. Ὁ Α.Π. ἐδέχθη ὅτι ἡ δι' ἀντικλεῖδος καὶ ἄλλων διαρρηκτικῶν ἐργαλείων πραχθεῖσα κλοπὴ εἰς κεντρικώτατον τῶν Ἀθηνῶν μέρος, καὶ δὴ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, εἶναι ἱκανὰ ὅπως προσδώσωσιν εἰς τοὺς δράστας τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἰδιαιτέρως ἐπικινδύνου (Α.Π. 340/1954, Ποιν. Χρ. Ε' σελ. 25 καὶ 3/1957, Ποιν. Χρ. Ζ. σελ. 139).

Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Α.Π. ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ὀρθῶς ἐκρίθη ὡς ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος ὁ δράστης «ὅστις ἐνῷ πρότερον εἶχε καταδικασθῆ πεντάκις ἐπὶ κλοπῇ, τετράκις ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ ἅπαξ ἐπὶ ἀποδράσει διέπραξεν ἐν μιᾷ νυκτὶ διὰ πολλῶν μερικωτέρων πράξεων κλοπὰς διὰ ῥήξεως, ἰδιαιτέρως μεγάλης ἀξίας μιᾶς ἑκάστης τούτων, κατὰ ἔνδεκα προσώπων» (Α.Π. 397/1952 Ποιν. Χρ. Β. σελ. 505).

Τέλος ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Α.Π. ἐγένετο δεκτὸν ὅτι «ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἐγκληματικοῦ σχεδίου ὑπὸ τῶν παραπεμπομένων κατηγορουμένων, ἡ ἀδίστακτος ἀπὸ κοινοῦ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν κατ' ἐξακολούθησιν ἐκτέλεσις τούτου, τὸ ἠθικὸν πρόσωπον τοῦ Ο.Λ.Π., κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ ὁποίου ἐστρέφετο ἡ ἀξιόποινος ἐνέργεια τούτων καὶ τέλος ἡ ἰδιότης των, ὡς ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ο.Λ.Π., κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ ὁποίου ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἀδηφάγου βουλημίας ἐστράφησαν, ὡς καὶ ἡ ἀχαλίνωτος ἰδιοτέλεια αὐτῶν, μαρτυροῦσιν ὅτι οὗτοι εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνοι» (Α.Π. 404/1953, Ποιν. Χρ. Δ. σελ. 31).

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΡΝΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Ι. Εἰσαγωγή.

Ὁσάκις ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου Ἠθῶν τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ἀνακαλύπτει κανὲν μυστικὸν καὶ ἀριστοκρατικὸν διαφθορεῖον λειτουργοῦν εἰς πολυτελῆ διαμερίσματα κεντρικῶν πολυκατοικιῶν καὶ ἐπιπλωμένον πολυτελέστατα καὶ μὲ τηλέφωνον, μὲ τὸ ὁποῖον κλείνονται τὰ διάφορα ραντεβοῦ ἀπὸ τοὺς πελάτας καὶ καλεῖται τὸ σάρκινον λευκὸν ἐμπόρευμα νὰ προσέλθῃ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, οἱ συνάδελφοί μου, οἱ ἀρθρογραφοῦντες εἰς τὰ ἡμερησίας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν, ἀντὶ νὰ σχολιάσουν ὅπως πρέπει τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτυχίαν καὶ νὰ συλλογισθοῦν πόσους κόπους καὶ πόσας νυχθημερὸν παρακολουθήσεις καὶ τί δυσχερείας παρουσιάζει ἑκάστοτε μία τοιαύτη ἀνακάλυψις, ρίπτουν κραυγὰς διαμαρτυρίας. Διαρρηγνύουν τὰ ἱμάτιά των διὰ τὸ «κατάντημα τῆς σημερινῆς κοινωνίας», τονίζουν τὴν σημερινὴν φοβερὰν ἔκλυσιν τῶν ἠθῶν καὶ ὑποστηρίζουν οὔτε ὀλίγον οὔτε πολὺ ὅτι ἄλλοτε αὐτὰ δὲν συνέβαιναν, ὅτι τὸν «παλαιὸν καλὸν καιρὸν» δὲν ὑπῆρχον μυστικὰ διαφθορεῖα καὶ ὅτι τὰ ἤθη ἦσαν ἀγνότερα καὶ καλύτερα ἄλλοτε, ἀπὸ ὅτι εἶναι σήμερον. Ἡ παροῦσα λοιπὸν μελέτη, πόρρω ἀπέχουσα, ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπὸ τῆς Πολιτείας μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῶν ἠθῶν καὶ πρὸς προστασίαν τῆς νεολαίας, θὰ ἐξετάσῃ ἀναλυτικῶς τὴν διαφθορὰν καὶ τὰ πορνεῖα διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ θὰ ἀναπτύξῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνει σήμερον ἡ Πολιτεία πρὸς περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐξαπλώσεως τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων. Διότι δυστυχῶς ἐνῶ τὰ ἀφροδίσια ἐσημείωσαν οὐσιώδη κάμψιν πρὸ ἐτῶν μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν σουλφαμιδῶν καὶ τῶν ἀντιβιοτικῶν, ἔφθασαν καὶ πάλιν εἰς τὴν προτέραν ἔντασιν, λόγῳ ἐθισμοῦ ἴσως τῶν μικροβίων εἰς τὰ φάρμακα ταῦτα.

ΙΙ. Ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ πορνεῖα εἰς τοὺς ἀρχαίους λαούς.

Ἡ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν, ἡ ἀκολασία καὶ ἡ πορνεία εἶναι δυστυχῶς πληγαὶ ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν χωρῶν. Ἡ λέξις πορνεία ἄλλως τε παράγεται ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ρῆμα π έ ρ ν η μ ι τὸ ὁποῖον σημαίνει πωλῶ, διότι αἱ κοιναὶ γυναῖκες προσέφερον πρὸς πώλησιν τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν των. Ἡ διαφθορά, ἡ ἀπιστία, εἶναι τόσον παλαιὰ ὅσον καὶ ὁ κόσμος. Αὐτὴ ἡ Γένεσις μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ προμήτωρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Εὔα παρέβη πρώτη τὴν περὶ τὸν γάμον πίστιν καὶ ἠπάτησε τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ μὲ τὸν ὄφιν. Ἂν κανεὶς λάβῃ τὸν κόπον καὶ ἀναγνώσῃ ὅλα τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θὰ εὕρῃ δεκάδας ἂν μὴ ἑκατοντάδας περιπτώσεων ἀπιστιῶν, αἱμομιξιῶν, ἀρσενοκοιτιῶν καὶ φοβερὰς τιμωρίας τῶν ὑπευθύνων. Τόση μάλιστα ἦτο ἡ διάδοσις τῆς ἀρσενοκοιτίας εἰς τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα ὥστε ἐπεκράτησεν ὅπως ἡ παιδεραστία λέγεται καὶ Σοδομισμός. Μάλιστα ἡ Γένεσις (ΙΘ'. 4-9) μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι Σοδομῖται ἐπετέθησαν κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ δυστυχοῦς Λὸτ καὶ ἐπέμεναν νὰ ἁρπάσουν τοὺς ἐκεῖ δύο καταφυγόντας ὡραίους νεανίσκους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν Ἄγγελοι Κυρίου, διὰ νὰ διασκεδάσουν μετ' αὐτῶν. Μάτην ὁ Λὸτ τοὺς προσέφερεν ἀντ' αὐτῶν τὰς παρθένους θυγατέρας του διότι ἐκεῖνοι ἐπέμενον καὶ τότε οἱ Ἄγγελοι τὸν εἰδοποίησαν νὰ φύγῃ μετὰ τῆς γυναικός του, τῶν τέκνων καὶ θυγατέρων του καὶ τῶν συζύγων των, διότι ὁ Θεὸς θὰ κατέκαιε τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα, διὰ τὰς ἀκολασίας τῶν κατοίκων των.

Οἱ Ἰουδαῖοι φαίνεται ὅτι εἶχον τελείως διαφθαρῆ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ δι' αὐτὸ ὁ Μωϋσῆς κατ' ἀρχὰς καὶ ὁ Ἀαρὼν κατόπιν προσεπάθησαν μὲ τὰς νουθεσίας των καὶ μὲ τὰ θρησκευτικά των βιβλία, μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπροίκισαν καὶ τὰ ὁποῖα πραγματικῶς ἦσαν Θεόπνευστα, νὰ θέσουν τὰς πρώτας σοφὰς διατάξεις πρὸς κολασμὸν τῆς ἀνηθικότητος καὶ πρὸς παρεμπόδισιν τῆς μεταδόσεως τῶν ἀφροδισίων παθῶν. Διότι ἡ βλενόρροια ἦτο γνωστὴ ἔκτοτε ὡς ἀφροδισία νόσος ἀφοῦ καὶ οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔλεγον ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς ἀκόμη εἶχε προσβληθῆ καὶ «οὔρεσκεν ἐχίδνας». Τὸ Λευϊτικὸν λοιπὸν τῶν Ἑβραίων εἰς τὸ ΙΕ' κεφάλαιον ὁρίζει ὅτι «Ἀνδρί, ᾧ ἂν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἐστί...πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως αὐτοῦ ἀκαθαρσία ἐστί· πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς κοιμηθῆ ἐπ' αὐτῇ ὁ γονορρυής, ἀκάθαρτος ἐστί, καὶ πᾶν σκεῦος ἐφ' ᾧ ἂν καθήσῃ ὁ γονορρυὴς ἀκάθαρτον ἔσει». (Λευϊτικὸν ΙΕ'. 2-4). Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς Θείας ἐντολῆς «οὐ μοιχεύσῃς» τὸ αὐτὸ Λευϊτικὸν ὁρίζει: «Καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσῃς κοίτην σπέρματός σου, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσῃς λατρεύειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσῃς τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον· ἐγὼ Κύριος καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν, βδελυρὸν γὰρ ἐστὶ καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσῃς τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν, ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό, καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν, βιβασθῆναι, μυσαρὸν γὰρ ἐστί». (Λευϊτικὸν ΙΗ'. 20-23).

Καὶ ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι αἱ μοιχεῖαι, αἱ παιδεραστίαι, αἱ κτηνοβασίαι, αἱ πρὸς τὸν Αὐνὰν θυσίαι ἦσαν κάτι τὸ συνηθισμένον μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν, ποὺ μετέβαιναν νὰ κατακτήσουν ἢ μᾶλλον νὰ ἀνακτήσουν τὴν Γῆν τῶν Πατέρων των,τὸ αὐτὸ Λευϊτικὸν ὁρίζει δι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἀδικήματα καὶ τὰς ποινάς, ἢ μᾶλλον τὴν ποινήν. Διότι εἶναι μία. Ὁ θάνατος. Καὶ ὁρίζει λοιπόν :

«Ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη». Ἐπακολουθεῖ παρομοία ποινὴ καὶ διὰ τὸν πλησιάζοντα τὴν σύζυγον τοῦ πατρός του, δευτέραν ὑποθέτω, ἢ τὴν νύμφην του καὶ συνεχίζει διὰ τὴν παιδεραστίαν: «ὃς ἂν κοιμηθῆ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφότεροι θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἔνοχος ἐστὶ καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι θανάτῳ θανατούσθω καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε. Καὶ γυνὴ ἥτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ἐπ' αὐτῆς ἀποκτανεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος. Θανάτῳ θανατούσθωσαν. Ἔνοχοι ἐστίν». (Λευϊτικὸν Κ'. 10-16). Περαιτέρω τὸ Λευϊτικὸν ἐπιζητεῖ τὴν ἐξόντωσιν τῶν μάντεων τοὺς ὁποίους ἀποκαλεῖ ἐγγαστριμύθους καὶ τῶν «ἐπαοιδῶν» προφανῶς δηλαδὴ γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦσαι τὰ στρατεύματα καὶ τέρπουσαι μὲ τὰ ἄσματά των, προέβαινον εἰς βακχικὰ ὄργια, διότι εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον ὁρίζει ὅτι καὶ «ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς θανάτῳ θανατούθωσαν ἀμφότεροι. Λίθοις λιθοβολεῖτε. Ἔνοχοί ἐστί».

Μὲ τοιαῦτα δρακόντεια μέσα ὁ Μωϋσῆς καὶ οἱ πρῶτοι Ἑβραῖοι Ἀρχιερεῖς ἤθελον νὰ πατάξουν τὴν τότε ἀφάνταστον ἔκλυσιν τῶν ἠθῶν, ἐνῶ αἱ πλεῖσται σημεριναὶ παραβάσεις δικάζονται ἀπὸ τὰ Μονομελῆ Πλημμελειοδικεῖα. Μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις ὅτι τὰ σημερινὰ ἤθη εἶναι εἰς πολὺ καλύτερον σημεῖον ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς ἐξόδου τοῦ λαοῦ των ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ ὅπου εἶχον προφανῶς φιλοδωρηθῆ μὲ τὴν γονόρροιαν ὅπως μεταφράζουν τὴν γνωστὴν ἀφροδισίαν νόσον οἱ Ἑβδομήκοντα Πατέρες. Καὶ φυσικὰ τὰ πρῶτα βιβλικὰ ἐκεῖνα ἔτη, ὅπου ὑπῆρχε διαφθορὰ εἰς πολὺ μεγαλύτερον σημεῖον ἀπὸ σήμερον, δὲν ὑπῆρχον εἰς τοὺς Ἑβραίους ἐπίσημα διαφθορεῖα, ἀφοῦ ὄχι μόνον ὁ ἑταιρισμός, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ μοιχεία ἐτιμωροῦντο διὰ θανατικῆς ποινῆς. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἡ αὐστηρότης αὐτὴ ἔλειψε καὶ κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς χρόνους ὁ ἑταιρισμὸς πλέον ἦτο ἐπάγγελμα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἀπόδειξις καὶ ἡ πόρνη τοῦ Εὐαγγελίου ἡ ὁποία ἔρθασε μετανοοῦσα δὲ τὸ μῦρον της, διὰ νὰ ἀλείψῃ τοὺς πόδας τοῦ Θεανθρώπου, ὁ ὁποῖος τὴν συνεχώρησε καὶ τὴν ἐδέχθη εἰς μετάνοιαν.

Ἀλλ' ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς προκύπτει ὅτι ἡ καταγωγὴ τῆς πορνείας χάνεται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων. Ὁ Ἡρόδοτος μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι πορνεῖα ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀρχαίαν Βαβυλῶνα. Κατὰ τὸν Βάκωνα ὑπῆρχον διαφθορεῖα εἰς ὅλας τὰς ἀνατολικὰς χώρας καὶ συνωδεύοντο μὲ κάποιαν θρησκευτικότητα. Οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Ἀσσύριοι, οἱ Τύριοι, οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Κύπρου εἶχον ὡς πρώτας ἑταίρας τὰς ἱερείας καὶ τὰς τροφίμους τῶν ναῶν τῆς Ἀστάρτης. Ἐκεῖ προσήγοντο παιδίσκαι καὶ ἔχαναν εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ ναοῦ ὅ,τι πολυτιμότερον εἶχον, τὸ ὁποῖον ἐθυσίαζον εἰς τὴν θεάν. Κατ' ἄλλους συγγραφεῖς εἰς τὴν Βαβυλῶνα αἱ νέαι παρθένοι ἐξεδίδοντο εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς, διότι ἐπίστευον ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ εἶχον εὔνουν τὴν θεὰν Ἀστάρτην εἰς ὅλον των τὸν βίον. Εἰς τὴν ἀρχαίαν Λυδίαν καὶ εἰς τοὺς Αἰθίοπας ἡ πορνεία τῶν νέων γυναικῶν ἐθεωρεῖτο ἐπιβεβλημένη τὰ δὲ πορνικὰ δικαιώματα ἀπετέλουν τὴν προῖκα τῶν γυναικῶν, ὅταν αὗται ἐνυμφεύοντο. Ἐὰν αἱ ἀπὸ πόρνης καθιστάμεναι ἔγγαμοι ἦλλασσον καὶ νοοτροπίαν δὲν μᾶς εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς. Παρομοία νοοτροπία ἦτο καὶ ἡ τῶν ἀρχαίων Κελτῶν. Εἰς τὴν Κίναν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν ἡ πορνεία ἦτο κάτι τὸ ἐντελῶς φυσικὸν καὶ αἱ πόρναι ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως καὶ ἐξεδίδοντο εἰς τὰ τεϊοποτεῖα. Εἰς τὰ τελευταῖα ἄλλως τε, εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἀνεπτύχθη σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ὁ θεσμὸς τῆς γκέϊσας.

Αἱ γκέϊσαι ἦσαν καὶ εἶναι, διότι ὁ θεσμός των ἰσχύει ἀκόμη, καίτοι βαθμηδὸν τείνει νὰ ἐκλείψῃ, κάτι ἀνάλογον μὲ τὰς ἑλληνίδας ἑταίρας περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἐρεύνης μας. Αἱ γκέϊσαι ἦσαν κόραι πτωχῶν Ἰαπώνων. Οἱ γονεῖς των, μὴ δυνάμενοι νὰ τὰς συντηρήσουν, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας τὰς ἐξεχώρουν εἰς ἄνδρας ἢ γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἀνελάμβανον νὰ τὰς διδάξουν τὸν ἀφ' ὑψηλοῦ ἑταιρισμόν. Δηλαδὴ τὰς ἐδίδασκον πῶς νὰ διασκεδάζουν ὄχι μόνον τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ὅλας τὰς αἰσθήσεις τοῦ εἰς τὸ τεϊποτεῖον συχνάζοντος πελάτου, τραγουδοῦσαι μὲ τὴν συνοδείαν τοῦ «σαμουσὲν» τὸ ὁποῖον καὶ ἔπαιζον, χορεύουσαι διὰ νὰ τέρψουν τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὅρασιν τοῦ προσκαίρου φίλου καὶ διασκεδάζουσαι καὶ τέρπουσαι αὐτὸν μὲ τὰς ἱστορίας των καὶ μὲ τὴν φιλοσοφίαν των. Εἰς τὰς περισσοτέρας πόλεις τῆς Ἰαπωνίας αἱ κοιναὶ πόρναι καὶ αἱ γκέϊσαι ἔμενον εἰς ἰδιαιτέρας συνοικίας, ὀνομαστὴ δὲ ἦτο ἡ Γιοσιβάρα τοῦ Τόκιο, τὴν ὁποίαν εἶχον ὑμνήσει διάφοροι Εὐρωπαῖοι συγγραφεῖς, ποὺ τὴν ἐπεσκέφθησαν.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπῆρχον ἐπίσης καὶ πόρναι καὶ πορνεῖα. Ἐπίσης καὶ ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἑταιρισμὸς ἀνωτέρας ποιότητος, τὸν ὁποῖον μετῄρχοντο αἱ ἱεραὶ χορεύτριαι τῶν διαφόρων ναῶν, αἱ μπαγιαντέραι.

Ἐπίσης εἰς τοὺς ἀρχαίους λαούς, παράλληλα μὲ τὴν πορνείαν, ἦτο διαδεδομένη ἀρκούντως καὶ ἡ παιδεραστία. Ὑπάρχουν μαρτυρίαι ὅτι αὐτὴ ἐκαλλιεργεῖτο καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὴν Τυρρηνικὴν καὶ εἰς τὴν Κελτικὴν καὶ εἰς τὴν Φοινίκην καὶ εἰς τὴν Περσίαν. Ἀκόμη ἀναφέρεται ὅτι ἐπεκράτει καὶ μεταξὺ τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Περσῶν, τῶν Σινῶν καὶ τῶν Ἰαπώνων. Τὸ Ἰσλὰμ τυπικῶς τὴν ἀπηγόρευσε ἀλλὰ σιωπηρῶς τὴν ἠνέχθη καὶ δι' αὐτὸ ὄχι μόνον ἐπεκράτησε, ὥστε οἱ διεφθαρμένοι καὶ διεστραμμένοι πάμπλουτοι ἄρχοντες παραλλήλως μὲ τὰ γυναικεῖα χαρέμια νὰ ἔχουν καὶ χαρέμια ἀπὸ γανυμίδας, ἀλλὰ ἐξυμνήθη ὡς θεσμὸς ἀπὸ διεφθαρμένους ποιητὰς τόσον Ἄραβας, ὅσον Πέρσας καὶ Τούρκους.

Ἡ ἀκολασία καὶ ἡ διαφθορὰ λοιπὸν δὲν εἶναι κάτι τὸ τρωτὸν καὶ τὸ ἐπιλήψιμον τῆς παρούσης γενεᾶς μόνον ἀλλ' ὅπως εἴπομεν ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν φυλῶν. Ἴσως μάλιστα σήμερον νὰ ἔχουν σημαντικῶς περιορισθῇ μὲ τὴν γνῶσιν τῶν κινδύνων ἐκ τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων, μὲ τὴν ἐν γένει πρόοδον τοῦ ἀνθρώπου καὶ μὲ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα, ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸν ἐλεύθερον Κόσμον.

Εἰς τὸ προσεχὲς θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν διαφθορὰν καὶ τὰ διαφθορεῖα εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ρώμην καθὼς καὶ εἰς τὸν μεσαίωνα.

(Συνεχίζεται)

Ο «ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΥΦΤΟΥ»
ΚΑΙ Η ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ (ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ) ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Σ' ὁλόκληρο τὸ ρεῦμα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἕνα μεγάλο πέρασμα ἡρωισμοῦ καὶ πνευματικότητας τῶν Ἑλλήνων βρίσκεται στὸ «Θάνατο τῶν Ἀρχαίων» τοῦ πέμπτου λόγου.
Μᾶς λέγει ὁ Παλαμᾶς ὅτι :

Ὅπου πᾶμε, θἄβρουμε πατρίδες
καὶ θὰ πλάσουμε, ἀπὸ τὸ Βόσπορο
χαϊδευτὰ συνεβγαλμένοι ὡς τὸν Ἀδρία
θὰ φωλιάσουμε στὴ Βενετία,
θὰ ξαναρριζώσουμε στὴ Ρώμη,
θὰ μᾶς ἀγκαλιάσει ἡ Φλωρεντία.

Τ' Ἄλπεια τὰ βουνὰ θὰ δρασκελίσουμε,
θὰ ξαφνίσουμε τὰ ρέματα τοῦ Ρήνου,
στοῦ βορριᾶ θ' ἀστροχαράξουμε τὰ σκότη,
θὰ χυθοῦμε σὰ μαγιάπριλα τοῦ νοῦ·
ὅπου τόποι, ὅπου γεράματα, θὰ σπείρουμε
μιὰν Ἑλλάδα καὶ μιὰ νιότη.

Καὶ πλανῆτες μὲ δικό μας φῶς,
τὸ δικό μας φῶς θὰ ρίξουμε
ὅπου θάμπωμα καὶ βράδυασμα στὴ φύση·
κι' ὁ ἀσκητὴς θὰ φιλιωθῇ μὲ τὴ ζωὴ
καὶ τὸ γάλα τῆς χαρᾶς ξανὰ θὰ πιεῖς
νηστευτὴ κι' ἕνα κρασὶ θὰ σὲ μεθύσει...
.....
.....

Τοῦ οἰκοδόμου θὰ τοῦ δείξουμε ρυθμούς,
νόμους τοῦ σοφοῦ· σ' ἐμᾶς θὰ τρέξουν
ὅμοια κυβερνῆτες καὶ τεχνῖτες,
πύργοι θὰ ὑψωθοῦν καὶ πολιτεῖες
καὶ παντοῦ ξανὰ θὰ στυλωθοῦν
τῶν καλῶν καὶ τῶν ὡραίων οἱ δικιοκρίτες.

Ἀλλοῦ ἀνοίγουν οἱ πόρτες τῆς Πόλης, μιᾶς «πόθου γῆς», γιατὶ καὶ ὁ Βυζαντινὸς κόσμος θανατώνεται ἐδῶ:

Καὶ οἱ τριπλὲς οἱ πόρτες οἱ χρυσὲς
καὶ οἱ χαλκένιες πόρτες τρίξανε
τρίξιμο σὰ νὰ βογγῆξαν

καὶ χωρὶς κανένα γγίξιμο,
σάμπως μαγεμένες διάπλατες
ἀπὸ μόνες τους ἀνοῖξαν.....
.....

Ἀνοίγουν στὴ συνέχεια οἱ πόρτες τῆς Πόλης, γιὰ νὰ βγοῦν οἱ σοφοὶ μὲ τὰ ραβδιὰ τῶν προσκυνητάδων καὶ τὰ ταξιδιώτικα ταγάρια, οἱ Βυζαντινοὶ λόγιοι, ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὴν Πόλη κρατώντας τῆς Ἑλλάδας τὰ χειρόγραφα καὶ «βαρειὰ σταμνιὰ γιομᾶτα μὲ τὴ στάχτη τῶν προγόνων». Ὅταν ὁ γύφτος τοὺς σταματάει γιὰ νὰ ρωτήσει ποιούς θησαυροὺς κουβαλᾶνε μαζί τους στὶς ξενητιές, ἐκεῖνοι ἀπολογοῦνται πὼς παίρνουν τοὺς Ἀθάνατους, τοὺς Ὡραίους, τὴ Σοφία, τὸ Ρυθμό, τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Ὄλυμπο. Πᾶνε νὰ σώσουν τοὺς ἀτίμητους αὐτοὺς θησαυροὺς σὲ ἄλλες χῶρες. Ἀλλὰ ὁ Γύφτος τοῦ Παλαμᾶ, σκυμένος πάνω στὰ γυρίσματα τῶν καιρῶν, ἔχει μάθει πὼς τίποτα δὲν ξαναγυρίζει ποτὲ ἀκέραιο. Καὶ φωνάζει μὲ ὁρμὴ ὀρφικὴ πὼς ἄδικα ξενητεύονται καὶ ἄδικα στήνουνε τὰ εἴδωλα γι' ἀνωφέλευτο προσκύνημα :

Μὰ ἡ Ἑλλάδα μιὰ καὶ ἀγύριστη·
πάει καὶ νὰ τὴν κλαῖς!!.....

Γίνεται φανερὸ πὼς ἀπὸ ἐδῶ ξεκίνησαν οἱ ἄπειρες παρεξηγήσεις γιὰ τὸ κονταροχτύπημα τῆς ἀρχαιοπληξίας ἀπὸ τὸν Παλαμᾶ. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ Παλαμᾶς εἶχε ὡς ἰδανικὸ τὴν ἀτομικότητα τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀτόμου νὰ δημιουργεῖ καὶ νὰ σκέπτεται ὅπως αἰσθάνεται, τὴν ἀλήθεια ὅπως τὴν βλέπει καὶ ὄχι ὅπως τοῦ τὴν δείχνουν ἔργα πρωτινῶν. Ἤθελε ὁ Παλαμᾶς νὰ δημιουργοῦν καὶ νὰ ἡγοῦνται οἱ Ἕλληνες οἱ νεώτεροι στοὺς ἄλλους λαούς, ὄχι γιατὶ εἶχαν προγόνους, μὰ γιατί ἦταν αὐτοὶ Ἕλληνες. Πίστευε ὅτι χωρὶς προγονοπληξία μποροῦμε νὰ κάνουμε περισσότερα. Καὶ τοῦτο, γιατί, ὅπως ἔλεγε τακτικά, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔγιναν ἐκεῖνοι ποὺ ἔγιναν ἐπειδὴ δὲν εἶχαν προγόνους. Ἰδανικοὶ οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι, πνευματικοὶ ἡγήτορες ὁλόκληρης τῆς οἰκουμένης, ἄφησαν λαμπρὰ παραδείγματα πρὸς μίμηση γιὰ τοὺς ἀπογόνους. Μὰ ἐμεῖς, κατὰ τὴν παλαμικὴ φιλοσοφία, πρέπει νὰ ἔχουμε αὐτοὺς ὡς ὁδηγούς, ἀλλὰ νὰ μὴ πάψουμε νὰ δημιουργοῦμε ὡς αὐτοτελὴς σύγχρονος λαός, νὰ μὴν ἐπαναπαυώμαστε σ' ὅ,τι, αὐτοὶ ἔκαμαν. Καὶ τοῦτο, ἐπαναλαμβάνουμε, γιατὶ ἐκεῖνοι ἐδημιούργησαν τὸν ἀθάνατο πολιτισμὸ χωρὶς προγόνους τόσο φωτεινούς. Ἑπομένως, ἂν πρόκειται νὰ θαυμάζουμε τὸν πολιτισμὸ τῶν ἀρχαίων καὶ ν' ἀδρανοῦμε, γιατὶ ἔχουμε τέτοιους θησαυρούς, τότε καλύτερα νὰ «θανατωθοῦν» οἱ ἀρχαῖοι. Ἀρκεῖ· νὰ περισώσουμε ἀπ' αὐτοὺς ἐκεῖνα ποὺ χωρὶς τὴν παρουσία τους εἴμαστε κοινοὶ ἄνθρωποι: Τὴν Ἀθανασία, τὴν Ὡραιότητα, τὴ Σοφία, τὸ Ρυθμό, τὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Ὄλυμπο... Κάπου ἐκεῖ νομίζουμε πὼς βρίσκεται ἡ παλαμικὴ ἰδέα μὲ τὸ λόγο τοῦ θανάτου τῶν θεῶν. Καὶ μᾶς φαίνεται ὅμοιο κάπως μὲ τὸ· πρόσταγμα «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει». Ἄλλωστε, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ Παλαμᾶς τόνιζε πάντοτε πὼς «καὶ τὴν μεγάλην χάριν ἡ νεωτέρα ποίησις χρεωστεῖ εἰς τὸ ὅτι συχνὰ λούεται μέσα εἰς τὰ θαυματοποιὰ νερὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος...», διαλύεται κάθε παρεξήγηση.

Στὸν Ἕκτο λόγο, ποὺ ὁ τίτλος του εἶναι «Γύρω σὲ μιὰ φωτιά», ὁ Γύφτος συνεχίζει τὶς περιπλανήσεις τῆς ἰδέας. Δοκιμάζει ἀκόμα ἐπαγγέλματα, δοκιμάζει νὰ κάμει κι' ἄλλους ν' ἀσπασθοῦν τὶς γνῶμες του. Ἀπὸ παντοῦ ὅμως διώχνεται, ἀπὸ παντοῦ ἀκούει νὰ τὸν περιγελᾶνε:

.....
Κι' ἔτσι ἀπαρνητὴς μὲ τὸ περίγελο,
κι' ἔτσι χαλαστὴς μὲ τὴ βλαστήμια,
κι' ἔτσι ἑνὸς θειαφότοπου μιὰ λάβα,
τὸ δροσὸ μιᾶς πιστῆς νοιώθω μέσα μου
κι' ὠνειρεύτηκα νὰ ζήσω στὸ πλευρό τους·
μὰ κι' αὐτοὶ μοῦ κράξαν «Γύφτε, τράβα!»

Ἂς μὲ διώξαν. Τοὺς δοξάζω. Ἐγὼ εἶμαι
γλῶσσα τῆς ὡραίας ἀλήθειας,
δὲ μὲ σέρνει ἐκδίκηση λαοπλάνα·
καὶ γιὰ τοῦτο σήμερα μπροστά σας,
ἔτσι, μὲ γρικᾶτε νὰ χτυπῶ
μιὰν ἀργὴ καὶ σὰ νεκρώσιμη καμπάνα.

. . . . . .

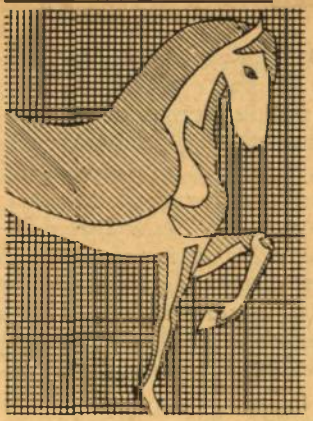
Ἡ ἰδέα παίρνει διαστάσεις στὸν Ἕβδομο λόγο, ποὺ εἶναι τὸ θρυλικὸ «Πανηγύρι τῆς Κακάβας». Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ λόγου τούτου συνοψίζεται στοὺς στίχους τοῦ φιλοσόφου Μ. Γκυγιώ: «Ἐμπρός! Θέλω γιὰ πατρίδα τὸν ἀπέραντο ροδοκοκκινισμένο ὁρίζοντα. Ζηλεύω ἐγὼ κι' ἔχω γιὰ τζάκι μου μονάκριβο μιὰ ταξιδεύτρα τοῦ ἥλιου ἀχτίδα».

Στὸ «Πανηγύρι τῆς Κακάβας» βρίσκουμε τοὺς γύφτους ὅλου τοῦ κόσμου μαζεμένους κοντὰ στοῦ Ρωμανοῦ τὴν πύλη. Ἔχουν ἔρθει γιὰ νὰ γιορτάσουν τὸ τρίμηνο πανηγύρι τῆς γυφτουριᾶς. Ὁ ποιητὴς μᾶς περιγράφει τὶς διάφορες φυλὲς μὲ τὶς παρδαλὲς φορεσιές καὶ τὶς πολύτροπες τέχνες, τοὺς γύφτους τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς γύφτους τοὺς δυνατούς:

(Συνεχίζεται)

Παροράματα προηγουμένου τεύχους:

Εἰς τὴν μελέτην τοῦ κ. Χ. Σταμάτη διὰ τὸν Παλαμᾶν, τοῦ τεύχους 223, παρελείφθη λόγῳ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ὁλόκληρος φρᾶσις, ποὺ κάμνει δυσνόητον τὴν σχετικὴν παράγραφον. Ὁ ἀναγνώστης, ἀντὶ τοῦ λανθασμένου «Τὸ συμπέρασμα τῶν Μαρξιστῶν ποὺ κινᾶ πρὸς τὰ μπρὸς δείχνει τὴν ἀπόλυτη σύγχυση κλπ.» πρέπει νὰ διαβάσῃ τὸ ἑξῆς ὀρθόν: *«Τὸ συμπέρασμα τῶν Μαρξιστῶν ὅτι «ἡ σύγκρουση τῶν ἀντιθέσεων, ἡ πάλη στὴ φύση καὶ στὴν κοινωνία, εἶνε ἡ δύναμη ποὺ κινᾶ πρὸς τὰ μπρὸς» δείχνει τὴν ἀπόλυτη σύγχυση κλπ.».*

ΚΑΛΠΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΒΟΡΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ ΜΟΝΑΧΟ - ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ - ΟΣΛΟ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ - ΒΙΕΝΝΗ - ΑΘΗΝΑ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πρὶν φτάσουμε στὸ Μόναχο σταματήσαμε στὸ Σάλτσμπουργκ γιὰ νὰ φᾶμε. Ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη καὶ ἔχει τὸ δικό της χαρακτηριστικὸ χρῶμα. Συνεχίζοντας τὴν πορεία μας φτάνουμε στὸ Μόναχο, τὴν πατρίδα τοῦ πρώτου βασιλιᾶ τῶν Ἑλλήνων, τοῦ Ὄθωνος. Πόλις τεράστια μὲ ἐξαιρετικὰ φαρδεῖς δρόμους ποὺ διευκολύνουν ἀφάνταστα τὴν κυκλοφορία. Ἡ ὥρα εἶναι 10 μ.μ. καὶ τὰ πάντα εἶναι φωτισμένα. Δυστυχῶς δὲν μπορέσαμε νὰ μείνουμε στὴν πόλι, γιατὶ ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα εἶχαν γεμίσει καὶ ἔτσι διανυκτερεύσαμε σ' ἕνα προαστιακὸ μοτέλ, γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὴν πορεία μας τὰ ξημερώματα. Ἀλλὰ τὸ Μόναχο θὰ τὸ ἐπισκεφθοῦμε κατὰ τὴν ἐπιστροφή μας.

ΜΟΝΑΧΟ - ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ - ΚΑΣΣΕΛ

Δευτέρα, 2 Ἰουλίου 1962. Ξεκινώντας ἀπὸ τὸ Μόναχο γιὰ τὸ Κάσσελ χάνουμε τὸ ἰδιόρρυθμο σὲ ὡραιότητα τοπίο τῆς Βαυαρίας καὶ ἀντικρύζουμε πλούσιους δασωμένους κάμπους μὲ ἄφθονο νερὸ καὶ μὲ σπίτια σὲ γερμανικὸ στύλ. Ἐντύπωσι κάνει ὅτι ὅλοι οἱ δρόμοι εἶναι κατακάθαροι καὶ ὅτι σὲ μικρὲς ἀποστάσεις ὑπάρχουν τηλέφωνα, ὥστε ὁ καθένας ποὺ θὰ τοῦ συμβῆ δυστύχημα νὰ μπορῆ νὰ ζητήση βοήθεια. Συνεχίζοντας τὴν πορεία μας σταματήσαμε γιὰ λίγο στὴ Νυρεμβέργη, τὴν ὁποία οἱ Γερμανοὶ διατηροῦν ὅπως ἦταν, ὡς τουριστικὴ πόλι. Εἶναι πραγματικὰ μιὰ ὡραιότατη πόλις μὲ οἰκοδομὲς στὸ δικό τους στύλ. Τὸ βράδυ φτάνουμε στὴν πόλι Κάσσελ. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀρκετὰ ὡραία καὶ σύγχρονη πόλι μὲ τεράστια πολυώροφα μέγαρα καὶ μὲ ὅλο τὸ σύγχρονο ἐξοπλισμό. Διανυκτερεύσαμε σ' ἕνα πολὺ ὡραῖο σύγχρονο ξενοδοχεῖο.

ΚΑΣΣΕΛ - ΑΜΒΟΥΡΓΟ

Τρίτη, 3 Ἰουλίου 1962. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ Κάσσελ καὶ καλπάζοντας πρὸς τὰ βόρεια προχωροῦμε πρὸς τὸ Ἀμβοῦργο, τὸ ἐμπορικώτατο αὐτὸ λιμάνι τῆς Γερμανίας. Φτάσαμε ἐνωρὶς τὸ μεσημέρι κι' ἔτσι μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γυρίσουμε στὴν πόλι καὶ νὰ τὴ δοῦμε. Εἶναι μιὰ μεγάλη πόλις πλούσια ποὺ τὴ διασχίζει καὶ τὴν κυκλώνει ὁ ποταμὸς Ἔλβας, ὁ ὁποῖος τὸν περασμένο χειμῶνα πλημμύρισε καὶ κάλυψε τεράστιες ἐκτάσεις προκαλῶντας μεγάλες ζημίες. Ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργο θὰ προχωρήσουμε πρὸς τὰ σύνορα τῆς Δανιμαρκίας, στὴν ὁποία θὰ φτάσουμε μὲ τὸ φέρυ-μπόουτ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟ - ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ

Τετάρτη, 4 Ἰουλίου 1962. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ Ἀμβοῦργο φτάνουμε στὴν παραλιακὴ πόλι Γκρόσενμποντ, ὅπου μᾶς περιμένει τὸ τεράστιο φέρυ-μπόουτ γιὰ νὰ μᾶς μεταφέρη στὴν ἀπέναντι παραλία τῆς Δανιμαρκίας, στὴν πόλι Γκέντσερ

Πρὶν ἀπὸ τὸ δικό μας πούλμαν μπῆκε στὸ φέρυ-μπόουτ ἕνα τραῖνο μὲ δέκα βαγόνια Ἔτσι ἐμεῖς ἤμασταν τελευταῖοι. Περάσαμε στὰ σαλόνια καὶ στὶς τραπεζαρίες, ὅπου σὲ τιμὲς μᾶλλον μεγάλες προσφέρονται τὰ πάντα. 'Απὸ ἕτοιμα φαγητὰ μὲ τὶς περίφημες γαρνιτοῦρες τῆς Κοπεγχάγης μέχρι παγωτὰ ὅμοια πρὸς τῆς «ΕΒΓΑ» (πύραυλοι, καλαμάκι κλπ.). Ταξιδεύοντας μὲ τὸ φέρυ-μπόουτ τρεῖς ὧρες φτάσαμε στὴ Γκέντσερ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ θὰ προχωρήσουμε μὲ τὸ πούλμαν πρὸς στὴν Κοπεγχάγη. 'Εδῶ τὸ φόντο ἀλλάζει. Ὑπάρχει βέβαια τὸ πράσινο παντοῦ, σὰν ἕνα ἀπέραντο δάσος μὲ τάπητα ἀπὸ χορτάρι (γκαζόν), ἀλλὰ τὰ σπίτια μικρὰ καὶ μεγάλα εἶναι σχεδὸν ὅλα ξύλινα καὶ αὐτὸ κάνει ἐντύπωσι σὲ μᾶς ποὺ εἴμαστε συνηθισμένοι στὰ πέτρινα κτίσματα. Διασχίζουμε τὴν κάτω Δανιμαρκία καὶ προχωροῦμε πρὸς τὴν πρωτεύουσα ὅπου καὶ φτάσαμε τὸ ἀπόγευμα. Τὴν Κοπεγχάγη τὴν ἀποκαλοῦν Παρίσι ἢ 'Αθήνα τοῦ Βορρᾶ. Ὅπως μᾶς εἶπε ὁ Δανέζος ξεναγός μας, ἡ Κοπεγχάγη εἶναι ὡραία σὰν τὴν 'Αθήνα, μὰ τῆς λείπει ἡ 'Ακρόπολις.

Πραγματικὰ ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι ἡ ὡραιότερη ἀπ' ὅσες εἴδαμε. Ἔχει σ' ὅλη τὴν τεράστια ἔκτασί της ἕνα ρυθμὸ χαρούμενο, ποὺ τὸν τηρεῖ μέχρι τὴν ἀκρότατη συνοικία. Δρόμους πολὺ ὡραίους, κτίρια σὲ ἀρχοντικὸ καὶ ἐπιβλητικὸ στὺλ καὶ δημόσια κτίρια ποὺ εἶναι ἀριστουργήματα. Τὰ ἀνάκτορα, τὸ δημαρχεῖο, τὰ δημόσια κτίρια, οἱ ἐκκλησίες καὶ τὰ ἄφθονα νερὰ ποὺ τρέχουν παντοῦ εἴτε σὲ συντριβάνια εἴτε σὲ ποταμάκια ξεκουράζουν. Προσπάθησα καὶ ζήτησα ἀπὸ τὴ συντροφιά μου νὰ δοῦν μήπως ὑπάρχει πουθενὰ κανένα κτίριο φτωχικό, κάτι σὰν χάλασμα, σὰν παλιατζούρα ποὺ λέμε, μὰ δὲν συναντήσαμε κανένα. Παρεκάλεσα ἐπίσης ὅλους νὰ μοῦ δείξουν ἕναν ἄνθρωπο κακομοιριασμένο, μὰ στάθηκε ἀδύνατο νὰ βρεθῇ ἔστω καὶ ἕνας. Καὶ διερωτηθήκαμε : Δὲν ὑπάρχει ἐδῶ φτωχός; Ἔτσι φαίνεται, δὲν θὰ ὑπάρχουν φτωχοί, μὰ οὔτε καὶ πολὺ πλούσιοι. Ἡ σύνθεση τῆς κοινωνίας παρουσιάζεται καθαρὴ λαϊκοαστική, σὲ τρόπο ποὺ οἱ πάντες ἐργάζονται συνεχῶς ἀπὸ τὶς 7.30 τὸ πρωὶ μέχρι τὶς 5 τὸ ἀπόγευμα καὶ ὕστερα διασκεδάζουν μὲ τὸν τρόπο τους. Τὸ μέρος δὲ ποὺ συγκεντρώνει τὸν περισσότερο κόσμο, ὅλων τῶν κατηγοριῶν, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ παιδάκια μέχρι τοὺς ἡλικιωμένους, εἶναι τὸ περίφημο «Τιβολί». Πρόκειται γιὰ ἕναν τεράστιο κῆπο, πέντε φορὲς μεγαλύτερο ἀπ' τὸ δικό μας Βασιλικὸ Κῆπο, ποὺ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς πόλεως, δηλαδὴ δίπλα ἀπὸ τὸ σιδηροδρομικὸ σταθμό(1).

Ἡ εἴσοδος στὸ «Τιβολὶ» στοιχίζει δυὸ κορῶνες, δηλαδὴ δέκα ἑλληνικὲς δραχμές. Στὸν τεράστιο αὐτὸ χῶρο ὑπάρχουν τὰ πάντα γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους, γιὰ ὅλα τὰ βαλάντια, γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα, γιὰ ὅλες τὶς ἀνθρώπινες ἰδιοτροπίες. Παιγνίδια τύπου «Λούνα Πὰρκ» σὲ ἄφθαστο ὅμως γοῦστο, χορευτικὰ κέντρα, ἑστιατόρια ὅπου ἐφαρμόζεται τὸ αὐτοσερβίρισμα, ποτάμια καὶ λίμνες μὲ γόνδολες, τραινάκια ποὺ κυκλοφοροῦν μέσα στοὺς δρόμους, θέατρο, βαριετέ, ἕνα θαυμάσιο κέντρο παγόδα ἄφθαστης ὁμορφιᾶς καὶ ἕνα ἄλλο κέντρο ἀληθινὸ ἀραβούργημα ποὺ ὅπως εἶπε κάποιος μήτε ὁ Μόλας δὲν μποροῦσε νὰ τὸ κεντήσῃ, παρουσιάζοντας τὸ παλάτι τοῦ πασσᾶ. Παντοῦ σχεδὸν περιποιοῦνται καὶ σερβίρουν καὶ ἐξυπηρετοῦν τοὺς ἐπισκέπτες κοπέλλες ὡραιότατες, χαρούμενες καὶ ὁμορφοντυμένες. Ἐννοεῖται ὅτι παντοῦ ὅπου βρεθῆς κι' ὅπου σταθῆς πληρώνεις. Πληρώνεις ἀδιάκοπα, ἔτσι ποὺ ἂν ξανοιχτῆς θὰ φύγῃς μὲ ἄδειο τὸ πορτοφόλι. Ἔτσι κι ἐμεῖς δοκιμάσαμε ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἐκθέματα, ἀλλὰ προτιμήσαμε νὰ γλεντήσουμε σὰν ἁπλοῖ πολῖτες, θαυμάζοντας τὰ ἀριστουργήματα στοὺς κήπους, στὰ περίπτερα, στὰ ἐκθέματα καὶ σ' ὅ,τι μπορεῖ νὰ φανταστῇ ὁ ἄνθρωπος καμωμένο γιὰ νὰ διασκεδάσῃ τὸ συνάνθρωπό του μὲ τό...ἀζημίωτο.

Ὅταν βραδυάσῃ, δηλαδὴ μετὰ τὴν 11η νυκτερινὴ καὶ ἀνάψουν τὰ ἄπειρα καὶ ποι-

1. Ἐκεῖ ὁ σταθμὸς δὲν εἶναι στὴν παρυφὴ τῆς πόλεως, ὅπως γίνεται σὲ μᾶς, ἀλλὰ στὸ κέντρο. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ γραμμὲς ὅλες εἶναι ὑπόγειες. Ὁ σταθμὸς διαθέτει τὰ πάντα: κέντρα, καφετηρίες, πρατήρια φρούτων κ.λ.π.

κίλα φῶτα τοῦ «Τιβολὶ» παρουσιάζεται ὀνειρῶδες θέαμα, ποὺ ἀναγκάζει ὅλο τὸ κόσμο ποὺ κυκλοφορεῖ ἐκεῖ μέσα νὰ μὴ θέλη νὰ φύγη.

Ἔτσι περνοῦν οἱ Δανιμαρκέζοι κι ἔτσι περάσαμε καὶ μεῖς μιὰ μέρα καὶ μιὰ νύχτα. Ἐσημείωσα ὅμως καὶ μερικὲς ἄλλες εἰκόνες ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα αὐτὴ τοῦ Βορρᾶ.

α) Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν μπλὲ στολὲς μὲ μιὰ τεράστια σπάθα κρεμασμένη ἀπὸ τὴ μέση τους, σὰν τοὺς παληοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἱππικοῦ. Τώρα τί δουλειὰ ἔχει ἡ σπάθα στὴ μέση τῶν ἀστυνομικῶν εἶναι γιὰ μᾶς αἴνιγμα. Ἐπίσης οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ κυκλοφοροῦν εἶναι ἐλάχιστοι.

β) Ἡ κυκλοφορία τῶν πάσης φύσεως ὀχημάτων ἐπιτρέπεται σ' ὅλους τοὺς δρόμους κεντρικοὺς καὶ μή. Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι αὐτὸ ἐγκυμονεῖ κινδύνους. Καὶ ὅμως τὰ πάντα πηγαίνουν καλὰ γιατὶ ἔχει γίνει συνείδησις τῶν ὁδηγῶν ὅτι ὀφείλουν νὰ ἐξυπηρετοῦν πάντοτε τὸ διαβάτη. Ἔτσι, ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχουν φωτεινὰ σήματα, ὁ ὁδηγὸς ὅταν ἰδῇ καὶ ἕναν ἔστω διαβάτη ποὺ θέλει νὰ περάση τὸ δρόμο, σταματᾶ. Φαίνεται ὅτι μιὰ ἀρχὴ κυριαρχεῖ ἐδῶ «ὅ τ ι τ ὰ π ά ν τ α γ ί ν ο ν τ α ι γ ι ὰ τ ὴ ν ἐ ξ υ π η ρ έ τ η σ ι τ ο ῦ π ο λ ί τ ο υ». Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ φαίνεται πιὸ ἔντονα ὅταν βλέπη κανεὶς ὅτι στὶς πλατεῖες ἢ στοὺς πιὸ ἀπόκεντρους δρόμους ἀκόμα, σὲ μικρὲς δὲ ἀποστάσεις, ἔχουν τοποθετηθῆ εἰδικὲς σιδερένιες βάσεις γιὰ ν' ἀφήνουν ἐκεῖ τὰ ποδήλατα ἐκεῖνοι ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν, οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν σὲ κάθε κατηγορία πολιτῶν (μαθητές, νοικοκυρές, ἔμποροι, ἐργατικοὶ κλπ.). Καὶ μάλιστα τὰ ποδήλατα δὲν ἔχουν ἀριθμό. Μοῦ ἔκανε δὲ ἐντύπωσι ὅτι σὲ ὡρισμένες θέσεις ὑπῆρχαν ποδήλατα ποὺ φαίνεται ὅτι ἦσαν ἐγκαταλελειμμένα ἀπὸ πολὺ καιρὸ γιατὶ ἦσαν σκουριασμένα καὶ μὲ λάστιχα σαπισμένα. Καὶ ὅμως κανεὶς δὲν τὰ πείραζε καὶ μένανε ἐκεῖ περιμένοντας τὸν ἰδιοκτήτη.

γ) Περίπτερα δὲν ὑπάρχουν πουθενά. Ὑπάρχουν ὅμως μικρὲς καντίνες, εἴτε κινητὲς εἴτε μόνιμες σὲ ὅλους τοὺς δρόμους, ὅπου προσφέρονται ἀναψυκτικά, παγωτὰ καὶ κυρίως λουκάνικα. Βλέπει κανεὶς κυρίους καὶ κυρίες ποὺ φοροῦν ὅλες σχεδὸν πανταλόνια, μὲ μεγάλη ἀφέλεια νὰ σταματοῦν καὶ ν' ἀγοράζουν ἕνα-δυὸ λουκάνικα (μήκους 0,20 τοῦ μέτρου ἕκαστον). Τὰ λουκάνικα μπαίνουν πάνω σ' ἕνα λαδόχαρτο, ρίχνουν μιὰ εἰδικὴ σάλτσα στὸ λαδόχαρτο, δίνουν καὶ ἕνα ψωμάκι καὶ κάθονται ὄρθιοι ἐκεῖ τρώγοντας ἥσυχα-ἥσυχα.

δ) Τὸ νερὸ ἐδῶ στὶς βόρειες χῶρες, ἐνῶ τρέχει ἄφθονο παντοῦ, εἶναι σπάνιο εἶδος στὰ κέντρα. Εἴδαμε καὶ πάθαμε κάθε φορὰ ποὺ ζητήσαμε νερό. Μᾶς κοιτοῦσαν περίεργα καὶ διηρωτῶντο προφανῶς, τί ἄνθρωποι εἴμαστε ποὺ ζητούσαμε νερό. Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἔδιναν, ἄλλοτε ἦταν ἀδύνατο νὰ βροῦμε ἕνα ποτηράκι νεράκι. Τώρα ποιοί εἶναι περίεργοι ἐμεῖς ἢ ἐκεῖνοι; Καὶ διερωτήθηκα συχνά, τί εἴδους ἀντιαλκοολικὸ ἀγῶνα θέλουν νὰ κάνουν ἀφοῦ δὲν πίνουν καθόλου νεράκι. Εἶναι κι' αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μυστήρια ποὺ συναντήσαμε.

ε) Ἡ Κοπεγχάγη εἶναι μιὰ πόλι 550 περίπου ἐτῶν, φτειαγμένη μὲ μεγάλη φροντίδα ὥστε στὸ σύνολό της ν' ἀποτελῆ ἕνα ἀριστούργημα συγχρόνου πόλεως μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ εὐκολίες καὶ μὲ ζωὴ χαρούμενη, ποὺ φαίνεται ὅτι κάνει τοὺς κατοίκους της εὐτυχισμένους. Δὲν παρουσιάζει βέβαια τὰ κλασσικὰ ἀριστουργήματα καὶ τὶς ἀρχαιότητες τῆς Ἀθήνας καὶ τὸ μόνο ποὺ δείχνουν μὲ ὑπερηφάνεια στοὺς ξένους οἱ κάτοικοι τῆς Κοπεγχάγης εἶναι ἡ περίφημη Γοργόνα. Ἕνα χάλκινο ἄγαλμα πολὺ ὡραῖο μιᾶς γυναίκας, γοργόνας, καθισμένης πάνω σ' ἕνα βράχο μέσα στὴν παραλία νὰ κοιτάζη θλιμμένη κάπως πρὸς τὸ πέλαγος, περιμένοντας τοὺς θαλλασσινούς. Εἶναι πράγματι ὡραία σύνθεση στὴν ἁπλότητα καὶ τὴν ἔννοιά της.

στ) Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ τὸ Vibrotor, τὸ ξεκουραστήρι νὰ ποῦμε. Δηλαδὴ ὅταν ἀπὸ τὸ περπάτημα κουρασθῆτε πηγαίνετε στὸ σταθμὸ καὶ ἀνεβαίνετε σ' ἕνα αὐτόματο μηχάνημα, ρίχνοντας δυὸ δραχμές. Τὸ μηχάνημα λειτουργεῖ τότε ἐπὶ πέντε λεπτά. Τί κάνει; Χιλιάδες παλμικὲς κινήσεις, ἕνα εἶδος μασὰζ ἠλεκτρικὸ στὰ πόδια, ἔτσι ποὺ πράγματι ξεκουράζεται κανεὶς καὶ αἰσθάνεται μεγάλη ἀνακούφισι.

ζ) Περνώντας ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα εἴδαμε τὴν πριγκίπισσα ν' ἀσκῆται στὴν ἱππασία μὲ τὸ ἄλογό της σὲ μιὰ πλατεῖα (ἱπποδρόμιο) ποὺ ἦταν ἔξω ἀπὸ τὸ κτίριο καὶ διάφοροι διαβάτες παρακολουθοῦσαν τὶς ἀσκήσεις. Φαίνεται ὅτι οἱ πρίγκιπες ἐδῶ κυκλοφοροῦν στὴν πόλι σὰν ἁπλοῖ ἄνθρωποι ὅμοιοι μὲ ὅλους.

η) Πήγαμε σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς κήπους καὶ μείναμε καταγοητευμένοι ἀπὸ τὴ σύνθεσι τῶν χρωμάτων, γιατὶ ἐδῶ εἶναι ἄνοιξι. Χιλιάδες τριανταφυλλιὲς σὲ συνδυασμοὺς ἀριστουργηματικοὺς προβάλλουν. Σχέδια στὴ χλόη ἀπὸ βιγκόνιες μὲ ἄνθη ποὺ ἔμοιαζαν μὲ καμέλιες ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι λουλουδένιου κεντήματος. Καὶ τὰ συντριβάνια μὲ μαρμαρένια τεράστια συμπλέγματα ἀλόγων ἀφηνιασμένων ἢ ἄλλοῦ χαλκίνων παρθένων σὲ στάσεις λατρείας τῆς φύσεως ἐτόνιζαν περισσότερο τὸ ἀριστουργηματικὸ αὐτὸ σύνολο πράσινου, χρωμάτων, νερῶν καὶ ἀγαλμάτων.

θ) Περηφανεύονται οἱ Δανέζοι γιὰ τὰ ἕτοιμα φαγητά τους. Πράγματι οἱ βιτρίνες τῶν καταστημάτων ἑτοίμων φαγητῶν παρουσιάζουν τὴν πιὸ ἐνδιαφέρουσα εἰκόνα. 'Απειρία φαγητῶν (γαρίδες, λουκάνικα, αὐγά, κρέατα, σαλάτες κλπ.) προβάλλουν γαρνιρισμένα κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι εἶναι κεντήματα. Καὶ οἱ ἄνθρωποι μπαίνουν μέσα, εἴτε γιὰ νὰ φᾶνε, εἴτε γιὰ νὰ πάρουν μερίδες σὲ ὡραῖα κουτάκια γιὰ τὸ σπίτι τους. Φαίνεται ὅτι ἐλάχιστοι θὰ μαγειρεύουν στὰ σπίτια τους γιατὶ οἱ πελάτες στὰ καταστήματα αὐτὰ εἶναι τόσοι, ποὺ διερωτᾶται κανεὶς ἂν μπαίνει κατσαρόλα στὸ σπίτι. Καὶ ὅταν ἀκόμα κλείνουν τὰ μαγαζιὰ ὑπάρχουν τὰ αὐτόματα μηχανήματα στὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτεθειμένα σὲ ἀτομικὲς μερίδες ὅλα τὰ φαγητά. Ἔτσι ρίχνετε μέσα τὸ νόμισμα ποὺ γράφει γιὰ κάθε φαγητό, πατᾶτε τὸ κουμπὶ καὶ ἀμέσως σέρνετε στὸ κάτω μέρος ἕνα συρτάρι ἀπ' ὅπου παίρνετε τὸ φαγητό σας καὶ τὸ τρῶτε χωρὶς νὰ προκαλέσετε ἐντύπωσι στοὺς διαβάτες. Στὴν Κοπεγχάγη μείναμε δύο μέρες κι' ἔτσι μᾶς δόθηκε εὐκαιρία νὰ τὴν γνωρίσουμε κάπως καλύτερα.

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ - ΓΚΟΤΕΜΠΟΡΓΚ

Παρασκευή, 6 Ἰουλίου 1962. Προχωρώντας ἀπὸ τὴν Κοπεγχάγη φτάνουμε στὴν παραλία ὅπου παίρνουμε ἕνα μικρὸ φέρυ-μπόουτ καὶ ὕστερα ἀπὸ 20 λεπτὰ ἀποβιβαζόμαστε στὸ σουηδικὸ ἔδαφος μὲ προορισμό μας τὴ δεύτερη σὲ μέγεθος πόλι τῆς Σουηδίας, τὸ Γκότεμποργκ. Ἐδῶ ἡ σκηνοθεσία ἀλλάζει. Ἡ Σουηδία, ὅπως εἶναι γνωστό, παράγει ἄφθονη ξυλεία. Ἔτσι σὰν πρῶτο οἰκοδομικὸ ὑλικὸ χρησιμοποιεῖται τὸ ξύλο. Τὰ σπίτια λοιπόν, ἰδίως στὰ χωριά, καὶ τὶς μικρὲς πόλεις, εἶναι ὅλα σχεδὸν καμωμένα ἀπὸ ξύλο σὲ ὡραιότατα σχέδια, ἔτσι ποὺ δίνουν τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ γνώρισμα. Ἡ φύσις πλουσιωτάτη σὲ βλάστησι καὶ σὲ ὑγρὸ στοιχεῖο, ὄχι ὅμως στὴν πυκνότητα καὶ τὴ χάρι τῆς Αὐστρίας, ἀκόμη καὶ τῆς Δανιμαρκίας. Στὴν Γκότεμποργκ φτάσαμε μὲ βροχὴ τὸ βραδάκι καὶ μείναμε σ' ἕνα πολυτελέστατο ξενοδοχεῖο.

Εἶναι ἕνα καινούργιο 12ώροφο ξενοδοχεῖο ποὺ ἀνήκει στοὺς φοιτητές. Δηλαδὴ τὸ Κράτος ἔδωσε δάνειο στὸ φοιτητικὸ σύλλογο καὶ ἐκτίσθη τὸ ξενοδοχεῖο αὐτό, ἀπόλυτα συγχρονισμένο. Τὸ προσωπικὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες ποὺ θέλουν νὰ ἐργασθοῦν ἐπὶ πληρωμῇ. Ἔτσι οἱ ἄποροι φοιτηταὶ βρίσκουν δουλειὰ καὶ μποροῦν νὰ σπουδάζουν, ταυτόχρονα δὲ ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά τους ἐξυπηρετεῖται τὸ δάνειο καὶ σχηματίζεται ἕνα κεφάλαιο γιὰ σκοποὺς ποὺ ἐξυπηρετοῦν τοὺς φοιτητάς. Ἡ πόλις, ὅπως τὴν εἴδαμε ἀφ' ὑψηλοῦ, εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη καὶ πνιγμένη στὸ πράσινο μὲ κατακάθαρους δρόμους καὶ σπίτια καλοφτειαγμένα.

Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γκότεμποργκ εἶναι ἐξαιρετικὰ φιλέλληνες καὶ στὸ πανεπιστήμιό τους ἵδρυσαν ἕδρα τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης. Πρόκειται νὰ τοποθετηθῇ Ἕλλην καθηγητὴς ὁ ὁποῖος θὰ διδάσκῃ ἐκεῖ τὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα καὶ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν Ἑλλήνων. Δυστυχῶς λόγῳ τῆς βροχῆς δὲν μπορέσαμε νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὶς διάφορες συνοικίες καὶ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΟΥ ΣΑΝ ΡΕΜΟ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

— ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ —

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου
κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦταν σούρουπο ὅταν ξεκίνησα μὲ τὸ παραλιακὸ τράμ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου γιὰ νὰ φτάσω νωρίτερα ἀπὸ κείνους στὸ «Τροκαντερό», κέντρο ἀπὸ τὰ πιὸ μοντέρνα, ποὺ ἄφισε ἐποχὴ στὸ τόπο μας. Ἦταν κτισμένο ἀνάμεσα στὰ βράχια τῆς παραλίας, μὲ τὴ φαντασμαγορικὴ ἐξέδρα του στολισμένη μὲ πολύχρωμες ἠλεκτρικὲς γιρλάντες, ποὺ ἀντανακλοῦσαν στὴν ἥσυχη γαλάζια θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ. Τὰ βράδυα τραβοῦσε στὸ καλύτερο κόσμο τῆς Πρωτεύουσας. Ὑπουργούς, διπλωμάτας, βιομηχάνους καὶ ἄλλους ἀριστοκράτας, ποὺ ἤθελαν νὰ ξεσκάσουν ἀπὸ τὸ καλοκαιριάτικο λιοπύρι τῆς Ἀθήνας.

Εἶχε νυχτώσει γιὰ καλὰ ὅταν ἔφτασα στὸ κέντρο. Κάθησα σ' ἕνα ἀπόμερο τραπέζι τῆς ἐξέδρας καὶ περίμενα τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἤθελα. Ἔτσι, ὅπως ἔπαιρνα τὴ γρανίτα μου καὶ παρακολουθοῦσα τὰ ζευγάρια ποὺ χόρευαν μὲ τὴν συνοδεία μιᾶς ἀμερικανικῆς τζάζ, βλέπω τὶς δύο κοπέλλες ποὺ εἶχα δῆ τὸ προηγούμενο βράδυ στὸ καζίνο, νὰ προχωροῦν πρὸς τὸ μέρος μου. Πλάϊ μου ἦταν ἕνα τραπέζι ἀδειανό. Κάθησαν σ' αὐτὸ καὶ περίμεναν. Σὲ λίγο τὶς ἄκουσα νὰ λένε.

— Πέτρο, ἐδῶ εἴμαστε, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔψαχνε ἀνάμεσα στὶς διάφορες παρέες νὰ τὶς βρῆ. Μόλις τὶς εἶδε προχώρησε μὲ γρήγορα βήματα πρὸς τὸ τραπέζι τους, τὶς καλησπέρισε καλότροπα καὶ κάθησε ἀνάμεσά τους.

— Παγωμένες σαμπάνιες καὶ φροῦτα εἶπε ὁ Παρνίδης στὸ γκαρσόνι ποὺ περίμενε νὰ πάρη διαταγές.

Στὸ μεταξὺ οἱ δύο κοπέλλες, ὅπως ἄκουα, διαρκῶς ρωτοῦσαν τὸν Παρνίδη γιὰ τὸ Γάλλο φίλο του.

— Πέτρο μᾶς γέλασε, τοῦ ἔλεγαν.

— Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, ἀπάντησε. Κάτι ἄλλο πρέπει νὰ συμβαίνει, γιατί, ὅπως ξέρω, ὁ Ρενὲ εἶναι συνεπὴς στὰ ραντεβοῦ του καὶ μάλιστα ὅταν ξέρη πὼς θὰ ἔχη συντροφιὰ ὄμορφες κοπέλλες, σὰν καὶ σᾶς.

Ἐκεῖνες γέλασαν μὲ τὸ κοπλιμέντο ποὺ τοὺς ἔκανε ὁ Παρνίδης καὶ τσούγκρισαν τὰ ποτήρια τους στὴν ὑγειὰ τοῦ ξένου ποὺ περίμεναν. Ἡ σαμπάνια καὶ τὰ διάφορα ποτὰ ποὺ σερβίριζε κάθε τόσο τὸ γκαρσόνι εἶχαν ἀνάψει τὸ κέφι τους καὶ ἄρχισαν νὰ σιγοτραγουδοῦν.

Ἔτσι ὅπως τοὺς παρακολουθοῦσα, βλέποντας τὴ σπατάλη ποὺ ἔκανε ὁ Παρνίδης, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου.

— Σὰν πολὺ ξανοίγεσαι Πέτρο καὶ δὲν ξέρω τί εἴδους λαχεῖο νἄναι αὐτὸ ποὺ κέρδισες. Πολὺ φοβᾶμαι πὼς θὰ εἶναι ὁ ξένος ποὺ συναναστρέφεσαι.

Κάποια στιγμή, ὅπως κοίταζα πρὸς τὴν εἴσοδο τοῦ κέντρου, βλέπω νὰ μπαίνη μιὰ γυναίκα ποὺ μοῦ ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι. Ἦταν μιὰ σωστὴ νεράϊδα, μιὰ σπάνια μελαχροινὴ ὀμορφιά. Ὅλων τὰ βλέμματα ἔπεσαν πάνω της μὲ θαυμασμό. Φοροῦσε ἕνα μεταξωτὸ ἐλαφρὸ παλτό, ποὺ σκέπαζε ἕνα μακρὺ φόρεμα χοροῦ λαμέ. Ἡ ὡραία αὐτὴ γυναίκα μὲ σιγανὰ βήματα προχώρησε στὴν ἐξέδρα κοιτάζοντας ὁλόγυρα σὰν νὰ ζητοῦσε νὰ βρῆ κάποιον ἀνάμεσα στὶς διάφορες παρέες.
Σὰν μαγνήτης μὲ τράβηξε ἡ ὀμορφιά της καὶ μὲ ζήλεια παρακολουθοῦσα νὰ δῶ τὸν τυχερὸ ποὺ θὰ συντρόφευε αὐτὸ τὸ ζωντανὸ ἄγγελο. Ἔτσι ὅπως προχωροῦσε τὴν

βλέπω νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος μου. Στὸ μεταξὺ ἄλλαξε κατεύθυνσι καὶ τράβηξε πρὸς τὸ πλαϊνό μου τραπέζι ἐκεῖ ποὺ καθόταν ὁ Παρνίδης, ποὺ μόλις τὴν εἶδε ξαφνιάστηκε, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του καὶ μὲ μπερδεμένα λόγια τῆς εἶπε.

—'Αντελίνα πῶς βρέθηκες ἐδῶ;

'Εκείνη τὸν κοίταξε μὲ περιφρόνησι καὶ μὲ ἔκδηλο μῖσος τὸν ρώτησε.

—'Ο Ρενὲ ποὺ εἶναι κ. Πέτρο;

'Ο Παρνίδης προσπάθησε στὴν ἀρχὴ νὰ δικαιολογηθῆ μὰ δὲν τὰ κατάφερε. 'Η ὄμορφη γυναίκα ἐπέμενε νὰ μάθη.

—'Εγὼ δὲν ἔχω καμμιὰ σχέσι μαζί του, τῆς ἔλεγε ξηρὰ καὶ ἀδιάφορα, καὶ καθὼς καταλαβαίνεις, ἐδῶ, τὸ μέρος δὲν εἶναι κατάλληλο γιὰ τέτοια συζήτησι.

'Η 'Αντελίνα μὲ νευρικότητα καὶ μὲ τόνο ἐπιτακτικὸ τοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησι.

—Τὰ ξέρω ὅλα κ. Πέτρο καὶ ἐπιμένω νὰ μάθω τὸ λόγο ποὺ τὸν κρύβεις ἀπὸ μένα, ἐνῶ πρὶν ἀπὸ λίγες ὧρες ἤσαστε μαζὶ στὸ γραφεῖο σας.

'Ο Παρνίδης ἀλλάζοντας ὕφος, τῆς εἶπε θυμωμένα.

—'Αντελίνα πρέπει νὰ σταματήση αὐτὴ ἡ ἱστορία, νὰ πολιορκῆς ἐμένα γιὰ ἕναν ἄλλον ποὺ δὲν σὲ θέλει.

Αὐτὸς ἦταν ἕνας τρόπος νὰ τὴν διώξη τὸ γρηγορώτερο γιὰ νὰ μὴν ἐκτεθῆ. 'Η 'Αντελίνα ὕστερα ἀπὸ τὰ πικρόχολα λόγια τοῦ Παρνίδη ἔχασε τὴ ψυχραιμία της καὶ ἄρχισε νὰ τὸν ἀπειλῆ.

—Θὰ μοῦ τὸ πληρώσης αὐτὸ τοῦ εἶπε καὶ χωρὶς νὰ δώση ἄλλη συνέχεια στὴν συζήτησι ἔφυγε. 'Η μιὰ ἀπὸ τῆς δυὸ κοπέλλες τῆς παρέας τοῦ Παρνίδη ὅταν ἔφυγε ἡ 'Αντελίνα τὸν ρώτησε.

—Ποιά ἦταν αὐτὴ Πέτρο;

—Κάποια 'Ισπανίδα χορεύτρια τῆς εἶπε ἀδιάφορα, ἐργάζεται στὸ «Περοκὲ» καὶ ἀπὸ τότε ποὺ γνωρίστηκε μὲ τὸ Ρενὲ εἶναι τρελλὴ μαζί του.

—Πολὺ ἀστεῖο συμπλήρωσε ἡ ἄλλη καὶ ἔχυσε σὰν ὀχιὰ τὸ δηλητήριο ἀπὸ ζήλεια. Γιὰ τὰ λεπτά του, Πέτρο.

Ἔτσι ἔμαθα ποιὰ ἦταν ἡ ὄμορφη κοπέλλα καὶ ὅπως κατάλαβα ἀπὸ τὴ συζήτησι ποὺ ἔκανε μὲ τὸν Παρνίδη ὁ σύνδεσμός της μὲ τὸν ξένο δὲν ἦταν ἄλλο παρὰ μιὰ περιπέτεια ἐρωτική.

Μετὰ ἀπὸ λίγη ὥρα, φάνηκε ἐπὶ τέλους ὁ ξένος ποὺ περίμεναν, στὴν εἴσοδο τοῦ κέντρου, ψάχνοντας νὰ δῆ σὲ πιὸ σημεῖο τῆς ἐξέδρας βρίσκεται ἡ παρέα του. 'Ο Παρνίδης, ποὺ τὸν εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν φώναξε.

—Κε Ρενέ, ἐδῶ εἴμαστε. Ταυτοχρόνως οἱ δυὸ κοπέλλες χαρούμενες ἔτρεξαν τὸν πῆραν ἀγκαζὲ καὶ τὸν κάθησαν πλάϊ τους.

—Γιατὶ ἄργησες κ. Ρενέ; τὸν ρώτησε ὁ Παρνίδης.

—Ἔχεις δίκιο· ἐγὼ θὰ ἐρχόμουν στὴν ὥρα μου μὰ κάτι τὸ ἀπρόοπτο μοῦ συνέβη. Μιὰ συνάντησι ποὺ δὲ τὴν περίμενα. Ὅπως ἐρχόμουνα εἶδα ξαφνικὰ στὸ δρόμο μου τὴν 'Αντελίνα. Δὲν ἤθελα νὰ συναντηθῶ μαζί της, κρύφτηκα ἀνάμεσα στ' αὐτοκίνητα ποὺ ἦταν σταματημένα ἔξω ἀπὸ τὸ κέντρο κι' ἔτσι τὰ κατάφερα νὰ μὴ μὲ δῆ.

Στὴν ἀρχὴ σκέφτηκα νὰ γυρίσω πίσω, μὰ πάλι μετάνοιωσα, προχώρησα λίγα μέτρα ἀπὸ κεῖ ποὺ βρισκόμουνα καὶ μπῆκα στὸ ἀπέναντι καφενεῖο. 'Εκεῖ κάθησα σ' ἕνα τραπέζι καὶ περίμενα ὥσπου εἶδα τὴν 'Αντελίνα νὰ βγαίνη ἀπὸ τὸ κέντρο, νὰ παίρνη ἕνα ταξὶ ἀπὸ τὴ πιάτσα καὶ νὰ φεύγη.

—Δαιμονισμένη γυναίκα ἡ 'Αντελίνα εἶπε ὁ Παρνίδης στὸ φίλο του, καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ διηγῆται τὸ ἐπεισόδιο ποὺ ἔγινε μεταξύ τους.

'Ο ξένος παρακολουθοῦσε μὲ κάποια νευρικότητα τὴν ἀφήγησι καὶ ὅταν ἄκουσε τὶς ἀπειλὲς ποὺ ἐξεστόμισε ἡ 'Αντελίνα, εἶπε στὸν Παρνίδη.

—'Η 'Αντελίνα ἄρχισε νὰ γίνεται ἐπικίνδυνη καὶ μάλιστα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιμονή της νὰ μὲ παρακολουθῆ, μὲ κάνει νὰ τὴν ὑποπτεύωμαι.

—Δὲν φαντάζομαι νὰ τῆς εἶπες τίποτε; ρώτησε ὁ Παρνίδης κάπως ἀνήσυχα.

—Ὄχι γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! ἦταν ἡ ἀπάντησι τοῦ ξένου καὶ τὸ πρόσωπό του ὅπως εἶδα εἶχε πάρει τὸ χρῶμα ἑνὸς πεθαμένου.

—Ὅσο καὶ νὰ προσπάθησα νὰ μπῶ στὸ νόημα τῆς τελευταίας στιχομυθίας ποὺ ἄκουγα στάθηκε κάπως ἀδύνατο νὰ δώσω θετικὴ ἐξήγησι, παρ' ὅλο ποὺ ἄφινε νὰ ἐνοηθῆ κάτι τὸ ὕποπτο. Ὡς τόσο ἡ ὥρα ἦταν ἀρκετὰ προχωρημένη καὶ τὸ κέντρο ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ ν' ἀδειάζη ἀπὸ τοὺς διαφόρους γλεντζέδες.

—Εἶναι ὥρα νὰ φύγουμε, ἄκουσα νὰ λένε οἱ δυὸ κοπέλλες στὸν Παρνίδη. Ὁ ξένος δὲν ἔφερε ἀντίρρησι, φώναξε τὸ γκαρσόνι, πλήρωσε τοὺς λογαριασμοὺς καὶ ὕστερα σηκώθηκαν κι' ἔφυγαν ἀγκαλιασμένοι πρὸς τὴ στάσι τῶν αὐτοκινήτων.

Οἱ σωφὲρ ἔτρεξαν ὅλοι μαζὶ ποιός θὰ προλάβη νὰ πάρη τὴν εὔθυμη παρέα ποὺ πλησίαζε στὴν πιάτσα τους, μὰ ἐκεῖνοι στὸ μεταξὺ μπῆκαν στὴ κούρσα ποὺ τοὺς περίμενε κι' ἔφυγαν.

Ἐγὼ τοὺς πῆρα ἀμέσως στὸ κατόπιν μπαίνοντας στὸ πρῶτο ἀμάξι τῆς πιάτσας κι' εἶπα στὸ σωφέρ.

—Παρακολούθησε σὲ παρακαλῶ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ τρέχει μπροστά μας μὲ σβυστὰ τὰ ἐσωτερικά του φῶτα. Ἐκεῖνος συμμορφώθηκε μὲ τὴν ἐντολὴ ποὺ τοῦ ἔδωσα, χωρὶς νὰ ξέρη ποιός εἶμαι καὶ τί ζητῶ ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τῆς κούρσας ποὺ προχωροῦσε στὴ μεγάλη παραλιακὴ λεωφόρο. Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ διαδρομὴ φθάσαμε στὸν Πειραιᾶ. Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ παρακολουθοῦσα ἔκανε τὸ κύκλο τῆς Καστέλλας καὶ ὅταν περάσαμε τὴν Πλατεία Ἀλεξάνδρας τὸ βλέπω νὰ στρίβη δεξιὰ ἕνα δρόμο. Ἐκεῖ ἡ κούρσα σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα καινούργιο τριώροφο σπίτι, στὴν ὁδὸ Μεσσηνίας, ἄφισε τοὺς ἐπιβάτες κι' ἔφυγε. Ἐγώ, σκόπιμα, μὲ τὸ δικό μου αὐτοκίνητο προσπέρασα καὶ σὲ λίγη ἀπόστασι εἶπα στὸ σωφὲρ νὰ σταματήση. Κατέβηκα καὶ μὲ γρήγορα βήματα πέρασα στὸ ἀπέναντι παραλιακὸ πεζοδρόμιο, σιγοσφυρίζοντας σὰν ἀμέριμνος ξενύχτης καὶ παρακολουθώντας τὸν Παρνίδη καὶ τὸ παρέα του, ποὺ εἶχαν πιάσει ψιλὴ κουβέντα μπροστὰ στὸ καινούργιο τριώροφο σπίτι.

Ὅπως εἶδα μπῆκε πρῶτος ὁ ξένος στὸ ἰσόγειο, ἄναψε τὰ φῶτα, ἀκολούθησαν ὁ Παρνίδης καὶ οἱ δύο κοπέλλες καὶ ὕστερα ἡ πόρτα ἔκλεισε πίσω τους ἀθόρυβα.

Μετὰ ἀπὸ κάμποση ὥρα, ὅπως ἔκανα τὶς βόλτες μου στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο καὶ παρακολουθοῦσα τὸ ἰσόγειο, βλέπω νὰ βγαίνη ὁ Παρνίδης καὶ οἱ δύο κοπέλλες. Τοὺς ἄφησα νὰ προχωρήσουν καὶ ὅταν ἔφτασαν στὴν ὁδὸν ΙΙ Μεραρχίας χωρίστηκαν.

Οἱ δύο κοπέλλες προχώρησαν πρὸς τὸν παραλιακὸ δρόμο καὶ ὅταν ἔφτασαν στὴν ὁδὸν Χαριλάου Τρικούπη τὶς εἶδα νὰ μπαίνουν σ' ἕνα ὑπόγειο, κοντὰ στὴ Γαλλικὴ σχολή.

Ὅπως ἔμαθα ἀργότερα ἀπὸ τὴ γειτονιά, οἱ δύο αὐτὲς κοπέλλες ἦσαν ἀδελφὲς γεννημένες στὴν Κωνσταντινούπολι. Ἀπὸ τὶς πληροφορίες ποὺ πῆρα ἡ Ἑρμιόνη καὶ ἡ Κάτια Δαβιλοπούλου, ὅπως τὶς ἔλεγαν, ἦταν γνωστὲς γιὰ τὸν ἐλεύθερο βίο τους.

Τὴν ἄλλη μέρα ἀπὸ πολὺ πρωὶ πῆγα στὴν ὁδὸ Μεσσηνίας γιὰ νὰ μάθω τίνος ἦταν τὸ σπίτι ποὺ μπῆκε ὁ ξένος καὶ γιὰ νὰ συνεχίσω τὴ παρακολούθησί του.

Ἔτσι ὅπως ἀνεβοκατέβαινα τὸ δρόμο περιμένοντας τὴν ἔξοδο τοῦ ξένου, μιὰ κοπέλλα ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ παράθυρο μὲ ρώτησε.

—Ζητᾶτε κανέναν κύριε ;

—Ναί! κάποιον ἔμπορο καὶ τῆς εἶπα ἕνα ὄνομα ποὺ μοῦ ἦρθε κείνη τὴν ὥρα στὸ νοῦ.

Ἡ κοπέλλα σκέφθηκε γιὰ λίγο καὶ ὕστερα μοῦ εἶπε πὼς δὲν ξέρει ἕνα τέτοιο ὄνομα στὴ γειτονιά.

Καὶ βέβαια εἶχε δίκιο νὰ μὴ τὸ ξέρη ἀφοῦ ἦταν ἕνα ὄνομα φανταστικό. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοπέλλας νὰ μὲ διευκολύνη φαινόταν ἀθῶο, ἴσως ὅμως νὰ τῆς ἄρεσε καὶ ἡ

κουβέντα κι' ἔτσι ἄρχισε χωρὶς νὰ τὴ ρωτήσω νὰ μοῦ κατονομάζη ἕναν-ἕναν τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ ἐνοικιαστὰς τῆς γειτονιᾶς.

Ἐγὼ τὴν ἄφησα καὶ προχώρησε χωρὶς νὰ τῆς δώσω νὰ καταλάβη ποιό ἀπὸ ὅλα τὰ σπίτια μ' ἐνδιέφερε.

—Ἐδῶ κάθεται ὁ τάδε, ἐκεῖ ὁ δεῖνα μοῦ ἔλεγε, μέχρι ποὺ ἔφθασε στὸ γωνιακὸ καινούργιο σπίτι.

—Ἀπέναντι στοῦ κ. Σεραφεὶμ καὶ μοῦ δείχνει τὸ ἰσόγειο,ἦλθε ἕνας νέος ἐνοικιαστὴς μὰ αὐτὸς εἶναι Γάλλος ὅπως ἔμαθα.

Προσποιήθηκα, γιὰ νὰ μὴ πονηρευτῆ, πὼς ἴσως ἔκανα λάθος στὸ δρόμο καὶ ἀσφαλῶς ἔμεινε ἡ κοπέλλα μ' αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι ὅταν ἔφυγα.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς στάθηκα τυχερὸς στὴν περίπτωσι τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ σπιτιοῦ ποὺ εἶχε νοικιάσει ὁ ξένος.

Ὁ κ. Σεραφεὶμ ἦταν γνωστός μου μὰ περισσότερο σύνδεσμο εἶχα μὲ τὸ γυιό του.

Ὁ Νάσος Σεραφεὶμ ἦταν καλόκαρδος νέος, ἀριστοκράτης καὶ γλεντζὲς ποὺ τοῦ ἄρεσαν πολὺ οἱ ἀστυνομικὲς περιπέτειες. Αὐτὸς θὰ μὲ βοηθοῦσε γιὰ νὰ μάθω ὅ,τι ἤθελα. Τὴν ἴδια μέρα συναντήθηκα μαζί του.

—Νάσο σὲ χρειάζομαι, τοῦ εἶπα.

—Σὲ τί μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω; μοῦ ἀπήντησε πρόθυμα ὁ φίλος μου.

—Δὲν θέλω μεγάλα πράγματα· θέλω νὰ μοῦ πῆς σὲ ποιόν ἔχετε νοικιάσει τὸ ἰσόγειο τοῦ σπιτιοῦ σας, στὸ Πασαλιμάνι.

—Μυρίστηκες τίποτε γι' αὐτὸν τὸν γλεντζὲ ἀριστοκράτη;

—Ὄχι, Νάσο, σὰν ἀστυνομικὸς ἔχω τὴ περιέργεια νὰ μάθω τί εἴδους ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς ποὺ χαλᾶ τόσα χρήματα ἀπερίσκεπτα.

—Μὴ παρεξηγῆς τὴ σπατάλη του, συνέχισε ὁ φίλος μου, εἶναι πολὺ πλούσιος, ἐργοστασιάρχης ἀπὸ τὴ Νίκαια τῆς Γαλλίας καὶ τὸν λένε Ρενὲ Μπερανζέ.

Μετὰ τὶς πληροφορίες τοῦ φίλου μου Νάσου πῆγα γραμμὴ γιὰ τὴν Ὑπηρεσία Διαβατηρίων στὸ λιμάνι. Ἐκεῖ ἀσχολήθηκα μὲ τὸν ἔλεγχο τῶν βιβλίων ἀφίξεως ἀλλοδαπῶν.

Κατέβασα ὅλα τὰ βιβλία ποὺ βρῆκα στὸ ἀρχεῖο καὶ ἄρχισα νὰ ξεφυλλίζω προσεκτικὰ μιὰ-μιὰ τὶς σελίδες τους. Παρὰ τὸ σχολαστικὸ ἔλεγχο ποὺ ἔκανα πουθενὰ δὲ βρῆκα γραμμένο τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζητοῦσα.

Ἔτσι ἀναγκάστηκα νὰ καταφύγω στὸ Κέντρο Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, στὴν ὁδὸ Ἠπείρου. Ἡ Ὑπηρεσία αὐτὴ μαζὶ μὲ ἄλλες ὑποχρεώσεις ποὺ εἶχε, ἦταν πάντα ἐνημερωμένη γιὰ κάθε κίνησι τῶν ξένων κι' ἔτσι ὁπωσδήποτε σὲ κάποιο βιβλίο θὰ εὕρισκα περασμένο τὸνομά του. Μ' αὐτὴ τὴν προοπτικὴ ξεκίνησα, κι' ὅλο τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας μέχρις ἀργὰ τὴ νύχτα ἀνεβοκατέβαζα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τὰ δελτία κι' ἔκανα τὸν ἔλεγχο ὡς ποὺ σταμάτησα σ' ἕνα δελτίο ἀπὸ τὴν Εἰδομένη τῆς 10 Ἰουνίου 1927 μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ξένου Ρενὲ Μπερανζέ, ὅπως μοῦ τὸ ἔδωσε ὁ φίλος μου Νάσος.

Κράτησα ὑπὸ σημείωσι στὸ καρνέ μου μαζὶ μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὰ παρακάτω ἀπαραίτητα στοιχεῖα ποὺ ἀνέφερε τὸ δελτίο του.

(Συνεχίζεται)

ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΡΥΟΥ**

Δύο ἔτη, μόνον, εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς καταστολῆς τοῦ ἐθνοκτόνου κινήματος τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν ὅτε καὶ πάλιν, ἐν ἔτει 1946, ἐκινήθησαν πρὸς δρᾶσιν οἱ ἐπιβουλευόμενοι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων τεταγμένη ἐκ καθήκοντος διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν παρανόμως καὶ ἀντεθνικῶς δρώντων, ἐγκαίρως διεπίστωσε τὴν ἐξυφαινομένην νέαν ἀνατρεπτικὴν δρᾶσιν τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν καὶ οὕτω, κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰανουαρίου 1947, ἡ Ὑποδιεύθυνσις Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπωμισθῆ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν εὐθύνης διά τε τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν πάσης ἐκνόμου ἐνεργείας, ἀπεφάσισε τὴν σύστασιν ἀξιομάχου Ὑπηρεσίας παρ' αὐτῆ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων ἀνατρεπτικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ συσταθεῖσα Ὑπηρεσία ἀπετελέσθη ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων, προκριθέντων κατόπιν ἐπισταμένης ἐπιλογῆς ἀπ' ἀπόψεως γνώσεων καὶ ἱκανοτήτων, ἐδόθη δὲ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην ὁ τίτλος **«Ὑπηρεσία Εἰδικῶν Ἀναζητήσεων»**. Ἡ δύναμις τῆς νεοσυστάτου Ὑπηρεσίας ἐξωπλίσθη, ἐκτὸς τῶν ἀτομικῶν περιστρόφων καὶ δι' αὐτομάτων ἀραβίδων «Τόμσον», ἡ κίνησις δὲ τῶν ἀνδρῶν ἀνὰ τὴν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης, ἔνθα ἐξεδηλοῦτο ἡ δρᾶσις των, ἐπραγματοποιεῖτο διὰ τῶν κοινῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων τῆς Μηχανοκινήτου Ὑποδιευθύνσεως Ἀθηνῶν.

Οἱ διοικοῦντες ὅμως τὴν Ὑπηρεσίαν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν των τὸ πρόσφατον τότε παρελθὸν τῆς ἐνόπλου δράσεως τῶν κομμουνιστῶν δὲν ἔκριναν ὡς ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλον τὸν χορηγηθέντα ὁπλισμὸν καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα ὀχήματα, δι' ὃν λόγον κατηύθυναν τὰς ἐνεργείας των πρὸς ἀπόκτησιν μέσων συγχρόνων καὶ πλέον ἀποτελεσματικῶν εἰς αὐτόματα ὅπλα καὶ μεταφορικὰ μέσα.

Αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, διότι ἀμέσως ἐξευρέθη τὸ ἀπαιτούμενον ὑλικόν, ἀλλὰ καὶ πάλιν οἱ διοικοῦντες συνήντησαν δυσχερείας, διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὑλικοῦ τούτου ἦτο, χρησιμοποιήσιμον μέν, ἀλλὰ παλαιὸν καὶ ἡ παραμονή του ἐπὶ μακρὸν ἐν ἀποσυνδέσει εἰς ὑπαιθρίους ἀποθήκας δὲν ἐπέτρεπεν ἄμεσον χρησιμοποίησιν.

Ἐνῷ ἡ δρᾶσις τῆς νέας Ὑπηρεσίας συνεχίζετο διὰ τῶν ἀρχικῶς διατεθέντων μέσων, ἐμπειροτέχναι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι αὐτῆς εἰργάζοντο νυχθημερὸν διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συναρμολόγησιν τῶν παραχωρηθέντων μέσων.

Ἡ ἐνθουσιώδης προσπάθεια διοικούντων καὶ ὑφισταμένων ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σύντομον ἀξιολόγησιν τοῦ παραληφθέντος ὑλικοῦ καὶ τοιουτοτρόπως εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα ἐκινήθησαν 15 τεθωρακισμένα καὶ 20 τρίκυκλα ταχυκίνητα ὀχήματα μετὰ συσκευῶν ἀσυρμάτου καὶ πλήρως ἐξωπλισμένα διὰ ταχυβόλων, μυδραλλίων, πολυβόλων, αὐτομάτων ἀραβίδων, πίατ, χειροβομβίδων, καπνογόνων κλπ.

Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων τούτων ἀπῃτήθη ἐκπαίδευσις τῶν ὑπαλλήλων, ἥτις ἐπραγματοποιήθη παρ' ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος Τεθωρακισμένων τοῦ Στρατοῦ.

Περατωθείσης τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πραγματοποιηθείσης τῆς τελικῆς ἀσκήσεως εἰς τὴν τακτικήν, ἡ Ὑπηρεσία αὕτη μετωνομάσθη **«Τεθωρακισμένη Ἴλη Ἐφόδου»**.

Ἡ Τεθωρακισμένη Ἴλη Ἐφόδου διὰ τῶν ταχυκινήτων ὀχημάτων καὶ τοῦ παντοειδοῦς ὁπλισμοῦ της παρουσίαζε δύναμιν ὑπολογισθεῖσαν, κατὰ στρατιωτικὴν ἐκτίμησιν, εἰς ἴσην ἢ καὶ ὑπερτέραν τῆς δυνάμεως πυρὸς Μεραρχίας. Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη

ἀνέλαβε τοὺς δυναμικοὺς τομεῖς ἀστυνομικῆς δράσεως, ἡ ἁρμοδιότης αὐτῆς ὅμως δὲν περιωρίσθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν, ἀλλ' ἐπεξετάθη σχεδὸν εἰς ὁλόκληρον τὸ λεκανοπέδιον 'Αττικῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἦτο ἡ μόνη ἰσχυρὰ δύναμις ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐνοπλοι ὁμάδες ἀναρχικῶν ἐκινοῦντο ἐπὶ τῆς Πάρνηθος.

'Αφ' ἧς στιγμῆς ἡ περιοχὴ 'Αθηνῶν καὶ προαστίων, ἐν μέρει, ὑπήχθη ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Τεθωρακισμένης Ἴλης 'Εφόδου τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων περιωρίσθησαν ἢ ἐξέλιπον αἱ σποραδικῶς ἐπιχειρούμεναι ἐκδηλώσεις τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν, προσέτι δὲ ἀνεπτερώθη τὸ ἠθικὸν καὶ ἐνισχύθη τὸ αἴσθημα ἀσφαλείας τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν.

'Αποστολαὶ ἐξαιρετικῆς σημασίας, πλέον τῶν συνήθων καθηκόντων, ἔτι δὲ ἡ λῆψις μέτρων 'Ασφαλείας εἰς πολλὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς μετακινήσεις τῶν Α.Α. Μ.Μ. τῶν Βασιλέων ἔξω τῆς Πρωτευούσης, ἀπετέλουν ἀποστολὴν τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης, κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην. Εἰς μίαν τοιαύτην ἀποστολήν, ἐν ἔτει 1948, ἡ Τεθωρακισμένη Ἴλη 'Εφόδου κατόπιν διαταγῆς ἀνέλαβε τὴν προστασίαν τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἧς ἐπέβαινεν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς κατευθυνόμενος ἐκ Χαλκίδος πρὸς 'Αθήνας, ἀπὸ Μαλακάσης καὶ ἐντεῦθεν. Ὅταν ἡ Τεθωρακισμένη Ἴλη ἔφθασεν εἰς Μαλακάσαν σφοδρὰ μάχη διεξήγετο ἐγγὺς τῆς κωμοπόλεως μεταξὺ ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ κομμουνιστῶν.

'Επὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς Ἴλης αἱ καθηλωμέναι ἐθνικαὶ μονάδες ἀπηύθυναν ἔκκλησιν ἐνισχύσεως δι' ἐπιθέσεως ἐκ τῶν πλαγίων πρὸς κατάληψιν τῶν ὑψωμάτων, ἅτινα κατεῖχεν ὁ ἐχθρός.

'Επειδὴ ἡ πρότασις αὕτη εἶχεν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἴλης εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, ἐκινήθη εἷς οὐλαμὸς ἐκ πέντε (5) τεθωρακισμένων ὀχημάτων καὶ διὰ καταλλήλου προσπελάσεως ἀπέδιωξε τοὺς κομμουνιστὰς πρὸς 'Ωρωπὸν καὶ παρέδωκε τὴν περιοχὴν εἰς τὰς 'Εθνικὰς μονάδας. Οἱ ἀργότερον συλληφθέντες αἰχμάλωτοι ὡμολόγησαν ὅτι ἡ παρουσία τῆς Τεθωρακισμένης Ἴλης καὶ τὰ πυρὰ τῶν βαρέων ὅπλων της τοὺς ἠνάγκασεν εἰς ἄτακτον φυγήν.

'Αποφασιστικὴ ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ ἀποστολὴ τμήματος τῆς Τεθωρακισμένης Ἴλης 'Εφόδου εἰς Πάτρας, ἀπὸ 20 'Ιουλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1948.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἐλλείψει 'Εθνικῶν Στρατιωτικῶν Δυνάμεων, ἐπροστατεύετο μόνον ὑπὸ τῆς ἐκεῖσε δυνάμεως τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, οἱ δὲ ἀναρχοκομμουνισταὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πέρδικαν, ἐπεδίωκον νὰ προσβάλωσι τὰς Πάτρας μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν κατάληψιν τμήματος τῆς πόλεως, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν, δι' ἐντυπωσιακοὺς λόγους ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι μαχομένων 'Εθνικῶν Δυνάμεων.

Εἰς Πάτρας ἀπεστάλησαν 2 οὐλαμοί, δυνάμεως 8 τεθωρακισμένων καὶ 6 τρικύκλων ὀχημάτων ὑπὸ πλήρη ἐπάνδρωσιν καὶ ἐξοπλισμόν. Ἡ δύναμις αὕτη καταυλισθεῖσα εἰς τὸ Δημόσιον Γυμνάσιον Ὑψηλῶν 'Αλωνίων ἐκινεῖτο ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς πόλεως ἡμέραν τε καὶ νύκτα, αἱ περιπολίαι δ' αὗται περιώρισαν τὰς σημειουμένας ἐπιθετικὰς κρούσεις τοῦ ἐχθροῦ. Δύο ἐπιθετικαὶ κρούσεις κατὰ περιοχῶν τῶν Πατρῶν, τὸν μῆνα Αὔγουστον 1948, ἀντεμετωπίσθησαν διὰ τῶν τεθωρακισμένων τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων χωρὶς ὁ ἐχθρὸς νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ἀντικειμενικόν του σκοπόν.

Τὰ τεθωρακισμένα ἀπεχώρησαν ἐκ Πατρῶν τὸν μῆνα Σεπτέμβριον 1948, ἀφοῦ παρέδωκαν τὴν περιοχὴν εἰς τὴν IX Μεραρχίαν Πεζικοῦ, ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Πελοποννήσου.

Μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν κομμουνιστῶν ἐν Πελοποννήσῳ, ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ἀρχηγὸς των καπετὰν-Πέρδικας ἐξεταζόμενος ἐγγράφως κατέθεσεν ὅτι θὰ κατελάμβανε τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ τὸ σχέδιόν του ἀνετράπη ἐκ τῆς παρουσίας τῆς Τεθωρακισμένης Ἴλης 'Εφόδου, τὸ ἀξιόμαχον τῆς ὁποίας σοβαρῶς ὑπελόγισε κατὰ τὴν

14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1959 - 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1962

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΛΑΜΠΡΑΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Πρὸ ἑνὸς μηνὸς περίπου, ἤτοι τὴν 14ην Αὐγούστου 1962, ἔκλεισαν πανηγυρικὰ τρία χρόνια ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ τὰ πρῶτα ἀσυρματοφόρα περιπολικὰ αὐτοκίνητα καὶ μοτοσυκλέττες ἄρχισαν νὰ διασχίζουν περήφανα τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους. Τὸ γεγονὸς ἐπισημάνθηκε ἀπὸ τὸν τύπον τῆς Χώρας μας καὶ σχολιάσθηκε πληροφοριακὰ καὶ χρονογραφικὰ ἀπὸ πολλὲς ἐφημερίδες, χωρὶς ὡστόσο νὰ τοῦ δοθῇ ἡ ἐμπρέπουσα θέσις καὶ χωρὶς νὰ λείψουν ὡρισμένες ἀνακρίβειες.

Πρέπει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ τονίσουμε στὸ κατατοπιστικὸ τοῦτο σημείωμα ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην μας, τὸ μεγαλύτερον ἴσως ἐπίτευγμα τῆς ἡγεσίας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κατὰ τὴν 40ετίαν ποὺ διέρρευσεν, εἶναι ἡ δημιουργία τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως· δημιουργία μιᾶς Ὑπηρεσίας ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιτακτικῆς καὶ ἐπιβεβλημένης καὶ ὅλως ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν αἰῶνα τῆς ταχύτητος ποὺ διανύομεν. Καὶ δὲν δύνανται νὰ ἔχουν διαφορετικὰ τὰ πράγματα, ἂν σκεφθοῦμε ποία ἦτο ἡ πρὸ τῆς 14ης Αὐγούστου 1959 κατάστασις εἰς τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς Πρωτευούσης καὶ ποία παρουσιάζεται ἔκτοτε καὶ μέχρι σήμερον, πλέον δὲ συγκεκριμένως, ποία ἡ δυνατότης προλήψεως καὶ καταστολῆς τοῦ ἐγκλήματος πρὸ τριετίας καὶ ποία αὕτη κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν καὶ εἰς τὸ μέλλον, μὲ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν τοῦ φορέως «ταχύτης»: Τοῦ ἀσυρματοφόρου περιπολικοῦ αὐτοκινήτου Ἀμέσου Δράσεως.

Κύριον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς τόσον ἀπαραιτήτου καὶ πολυτιμοτάτης αὐτῆς Ὑπηρεσίας, ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της καὶ θὰ παραμένῃ πάντοτε ἡ ταχύτης. Ταχύτης εἰς τὴν γνωστοποίησιν τῆς παρανόμου πράξεως ἢ οἱασδήποτε καταστάσεως διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ἡ ἄμεσος ἀστυνομικὴ ἐπέμβασις, ταχύτης εἰς τὴν μετάβασιν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου σοβαροῦ συμβάντος, ταχύτης εἰς τὰς περαιτέρω ἀστυνομικὰς ἐνεργείας. Ἀναλύοντες τὰ ἀνωτέρω καὶ ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψει τὰ πρὸ τῆς 14ης Αὐγούστου 1959 κρατοῦντα, βλέπομεν ὅτι:

1) Ἀντὶ ὁ πολίτης νὰ ἐρευνᾷ εἰς τὸν τηλεφωνικὸν κατάλογον ἢ τὸ σημειωματάριόν του διὰ νὰ βρῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦ Ἀστυν. Τμήματος, πρὸς ἐπίκλησιν τῆς Ἀστυ-

---

ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν Πατρῶν, ἀπὸ τῆς τοποθεσίας Μαρούδα, τὴν νύκτα τῆς 28ης Αὐγούστου 1948.

Διαρκούσης τῆς περιόδου ἐκείνης καὶ ἀποδειχθείσης τῆς ἀξίας τῶν τεθωρακισμένων ὀχημάτων καὶ τῶν μέσων ἐπικοινωνιῶν, συνεστήθησαν παρόμοιαι Ὑπηρεσίαι τόσον εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς, ὅσον καὶ εἰς τὴν τοιαύτην τῶν Πατρῶν.

Ἡ συγκρότησις τῶν τεθωρακισμένων Ὑπηρεσιῶν παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων ἀπῄτησε τὸν ἐξοπλισμὸν διὰ συσκευῶν ἀσυρμάτων ἐπικοινωνιῶν καὶ ἄλλων συγχρόνων μέσων, ἀγνώστων μέχρι τότε εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, τὰ μέσα δὲ ταῦτα ἀπῄτησαν τὴν εἰδίκευσιν τῶν χειριστῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες μετέπειτα ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ ἐξέλιξιν τῆς λειτουργούσης σήμερον Ὑπηρεσίας Τηλεπικοινωνιῶν καὶ Ἀμέσου Δράσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΒΑΣ. ΚΡΥΟΣ

νομίας, εὑρίσκων δὲ τὸν ἀριθμὸν νὰ ἀναμένῃ πολλάκις ὅπως παρέλθῃ τὸ ἐφιαλτικὸν «βούϊσμα» καὶ ἐπιτύχῃ τὴν σύνδεσίν του, εὐχερῶς ἐνθυμεῖται τὸν ἀριθμὸν «100» ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ εὐχερέστατα τὸν λαμβάνει, χάρις εἰς τὸ τηλεφωνικὸν Κέντρον Ἀμέσου Δράσεως.

2) Ἀντὶ ὁ πολίτης νὰ ἀναμένῃ τὴν μετάβασιν τοῦ πεζοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπὶ χρόνον ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀπόστασιν τοῦ σημείου ἔνθα ἀπαιτεῖται ἡ ἀστυνομικὴ παρουσία, βλέπει τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Νόμου καταφθάνοντας τὸ πολὺ ἐντὸς 2—3 λεπτῶν καὶ εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῶν Ἀστυν. Δ/νσεων Ἀθηνῶν Πειραιῶς.

3) Ἐνῶ χωρὶς τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν αἱ περαιτέρω ἀστυνομικαὶ ἐνέργειαι ἀπήτουν χρόνον ἱκανὸν ὅπως ἀχθοῦν εἰς πέρας, νῦν πραγματοποιοῦνται ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος. Π.χ. συλλαμβάνεται πάραυτα ὁ ἐγκληματίας, καταδιωκόμενος διὰ τοῦ περιπολικοῦ ἢ μή, μεταφέρεται ὁ τραυματισθεὶς ἢ τὸ θῦμα γενικῶς τῆς παρανόμου πράξεως ἢ οἱασδήποτε καταστάσεως εἰς τὸν Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν διὰ τῶν περιπολικῶν αὐτοκινήτων, μεταδίδονται πληροφορίαι τάχιστα διὰ τοῦ ἀσυρμάτου εἰς τὰς λοιπὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας κλπ. κλπ. Τὸ κυριώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ ταχυτάτη παρουσία ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀστυνομικῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου συμβάντος, ὡς καὶ ἡ συναίσθησις ταχυτάτης περαιτέρω δράσεως, ἀποθαρρύνουν τοὺς ἐγκληματίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐνθαρρύνουν τὰ μέγιστα ἀφ' ἑτέρου τοὺς φιλησύχους πολίτας. Εἰς τὰ ἀνωτέρω πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ ταχυτάτη ἐπίσης παρουσία προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος—ἀφοῦ ἑκάστου περιπολικοῦ ἐπιβαίνει ὡς ἀρχηγὸς πληρώματος ἀρχιφύλαξ—πολλὰ τῶν δικονομικῶν καὶ γενικῶς νομικῶν προβλημάτων ἐπιλύει.

***

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἀπέρριτον γραφεῖον—κέντρον τῆς ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως, μᾶς δίδει τὴν ὅλην εἰκόνα τοῦ τεραστίου ἔργου ποὺ ἀπὸ τριετίας ἐπιτελεῖται τόσον ἀθορύβως. Ἕνας Ἀστυνόμος ὡς Διοικητὴς τῆς ὑπηρεσίας, ἕνας Ὑπαστυνόμος ἢ ἀρχιφύλαξ ὡς Ἀξ/κὸς Ὑπηρεσίας ἑκάστου ὀκταώρου καὶ ἕνας ἀστυφύλαξ ὡς τηλεφωνητής, τὸ ὅλον ἔμψυχον ὑλικὸν τοῦ γραφείου—κέντρου. Ἐργάζονται ἀκούραστα ἐπάνω σὲ βιβλία καὶ εἰς τὸν ἀσύρματον, τὸ πολύτιμον αὐτὸ μέσον ἐπικοινωνίας μιᾶς περιοχῆς ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ὀκτακοσίων χιλιάδων κατοίκων περίπου. Αἱ κλήσεις, μία κατὰ λεπτὸν εἰς τὰς ὥρας τῆς μεγάλης κινήσεως, διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην, ἀκούγονται συνεχῶς τὰ κρυπτογραφικὰ σήματα τῶν πληρωμάτων τῶν περιπολικῶν, δίδονται ταχύτατα αἱ ὁδηγίαι, φῶτα ἐρυθρὰ καὶ πράσινα ἀναβοσβήνουν.... Καὶ αὐτὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ εἰκοσιτετραώρου.

Ἕνας ἐπιστημονικὸς χάρτης μεγάλων διαστάσεων ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου, μᾶς δεικνύει τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς μὲ κάθε λεπτομέρειαν . Φωτεινὰ σήματα ἐπὶ τοῦ χάρτου αὐτοῦ, τοῦ «φωτεινοῦ ἐγκεφάλου», ὅπως ἀποκαλεῖται, δεικνύουν τὰ σημεῖα ὅπου εὑρίσκονται τὰ διαρκῶς μετακινούμενα περιπολικά. Τὸ ὅλον σύστημα καθοδηγήσεως τῶν περιπολικῶν διὰ τοῦ «φωτεινοῦ ἐγκεφάλου» βασίζεται εἰς τὸ σύστημα τυφλῆς ὁδηγήσεως τῶν ἀεροπλάνων. Βλέπομεν λοιπὸν τὸ α' περιπολικὸν νὰ ἐγκαταλείπῃ τὴν θέσιν του καὶ νὰ τίθεται εἰς καταδίωξιν λ.χ. ἑνὸς κλέπτου αὐτοκινήτου. Τὸ φῶς ποὺ σβήνει εἰς τὸν χάρτην μᾶς εἰδοποιεῖ περὶ τούτου, ὁπότε παρακολουθοῦμε τὸν Ἀξ/κὸν Ὑπηρεσίας νὰ δίδῃ τὰ σημεῖα εἰς τὸ περιπολικὸν καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ χάρτου νὰ καθοδηγῇ τοῦτο ἐπακριβῶς ποίας διαδρομὰς νὰ ἀκολουθῇ διὰ τὴν προσέγγισιν καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου. Ταυτόχρονα, ἀκούγεται ἐπίκλησις πρὸς βοήθειαν γυναικὸς ποὺ κινδυνεύει ἀπὸ τὴν ἀμφίστομον μάχαιραν τοῦ μεθύσου συζύγου της, ὁπότε τὸ πλησιέστερον περιπολικὸν λαμβάνει τὴν ἐντολὴν νὰ κατευθυνθῇ ἐκεῖ. Ἐλάχιστα λεπτὰ καὶ ἄλλη φωνὴ εἰς τὸ τηλέφωνον εἰδοποιεῖ περὶ συγκρούσεως ὀχημάτων καὶ διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας, διότι οἱ ὁδηγοὶ ἐξῆλθον καὶ ἐρίζουν....., ἄλλη φωνὴ εἰδοποιεῖ ὅτι ἀνεφλέγη ἡ γκαζιέρα τῆς

κυρίας δεῖνα καὶ ἐξεδηλώθη πυρκαϊὰ εἰς τὸ τάδε σημεῖον, ἄλλη ὅτι εἰς τὸ Οἰνομαγειρεῖον τοῦ α' συμπλέκονται οἱ θαμῶνες, ἄλλη ὅτι ὁ β' ὁδηγὸς ἐτραυμάτισεν ἄτομον καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν, ἄλλη ὅτι εἰς τὴν ὁδὸν γ' ἀριθ. δ' ὑποπτον ἄτομον παρατηρεῖ τὴν θύραν καὶ περιεργάζεται τὸ κλεῖθρον τοῦ καταστήματος, ἄλλη ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀφασίᾳ ἄτομον εἰς τὴν ε' ὁδὸν καὶ πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ 10, ἄλλη ὅτι διαρρήκτης ἔθραυσε τὸ παράθυρον οἰκίας καὶ εὑρίσκεται ἐντὸς αὐτῆς κ.λ. κ.λ., ὅτε καὶ δίδονται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ περιπολικὰ βαίνουν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Δὲν λείπουν βεβαίως καὶ αἱ ἐπικλήσεις διὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα οὐδόλως χρήζουν ἀμέσου ἀστυνομικῆς ἐπεμβάσεως, ὅπως δὲν λείπουν κάποτε—σπανίως εὐτυχῶς—οἱ ἐγκληματικοὶ «φαρσέρ», ὡρισμένοι τῶν ὁποίων συνελήφθησαν ὕστερα ἀπὸ εὐφυᾶ ἐνέργειαν τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων Ἀρχείων τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν, συνάγομεν τὴν ἀκόλουθον στατιστικὴν τῆς 3ετίας 14ης Αὐγούστου 1959—14ης Αὐγούστου 1962, στατιστικὴν ἡ ὁποία δεικνύει τὴν λαμπρὰν ἀπόδοσιν τῆς νεοτεύκτου Ὑπηρεσίας καὶ μᾶς δίδει τὸ μέτρον συγκρίσεως τῶν ἀστυνομικῶν μας πραγμάτων μὲ τὴν πρὸ τῆς 14ης Αὐγούστου 1959 ἐποχήν:

α) Διάφορα συμβάντα.

1) Ἐπεισόδια:	23.226
2) Πυρκαϊαί:	1.297
3) Παροχὴ Α' Βοηθειῶν εἰς ἄτομα καὶ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν καὶ Νοσοκομεῖα διὰ τῶν περιπολικῶν αὐτ/των:	2.254
4) Λοιπαὶ παροχαὶ βοηθείας:	41.518
5) Τραυματισμοὶ ἐξ αὐτοκινήτων: (1)	2.780
6) Ἀνεύρεσις κλαπέντων αὐτ/των:	286
Σύνολον.....	71.361

β) Μηνύσεις διὰ παραβάσεις τροχοφόρων.

1) Ὑπερβολικὴ ταχύτης:	10.136
2) Ἐκτυφλωτικὰ φῶτα:	1.302
3) Ἐπικίνδυνος ὁδήγησις:	1.873
4) Ἄσκοπος χρῆσις ἠχητικῶν ὀργάνων:	1.361
5) Ἀντικανονικὴ πορεία:	9·630
6) Διάφοροι ἄλλαι παραβάσεις:	66.873
Σύνολον.....	91.175

γ) Συστάσεις (ἔγγραφοι).	172·449
Γενικὸν Σύνολον.....	334.985

Πλὴν τούτων, ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν, ἐγένοντο 36.823 προτάσεις ἀφαιρέσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων διὰ διαφόρους παραβάσεις.

Ἀνάλυσις τοῦ Γενικοῦ Συνόλου τοῦ ἀνωτέρω πίνακος στατιστικῆς,

(1) Οἱ τραυματισμοὶ ἐξ αὐτοκινήτων περιλαμβάνονται εἰς τὰ «διάφορα συμβάντα» ἐν τῷ πίνακι τῆς Ἀμέσου Δράσεως διότι δὲν ἐνεργεῖται παρ' αὐτῆς προανάκρισις, ἐκ τῆς ὁποίας προανακρίσεως προκύπτει ὡς γνωστὸν παρ. ἄρθρ. 314—315 Π.Κ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὴν Τροχαίαν καὶ τὰ Τμήματα Τάξεως.

μᾶς πληροφορεῖ ὅτι κατ' ἔτος ἡ ὑπηρεσία 'Αμέσου Δράσεως ἐπιλαμβάνεται 111.662 περιπτώσεων καὶ ἡμερησίως 306 περιπτώσεων ! Εἰς τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ 36.823 προτάσεις ἀφαιρέσεως ἀδειῶν αὐτ/των διὰ διαφόρους παραβάσεις, ὡς ἐπίσης δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ παντοειδεῖς κλήσεις διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀπαιτεῖται κινητοποίησις τῆς 'Αμέσου Δράσεως. Νομίζομεν ὅτι ἡ μελέτη τοῦ πίνακος τούτου πείθει καὶ τὸν πλέον δύσπιστον περὶ τοῦ γιγαντιαίου ἔργου ποὺ ἐπιτελεῖ καθ' ἡμέραν ἡ νευραλγικωτάτη αὕτη 'Υπηρεσία τῆς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν.

Φυσικά, ὅλαι αἱ προαναφερθεῖσαι παραβάσεις διαβιβάζονται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς λοιπὰς 'Αστυν. 'Υπηρεσίας, ἀναλόγως τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστης, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐπιλαμβάνονται τῶν προανακρίσεων, καταχωροῦν τὰς μηνύσεις καὶ γενικῶς ἐνεργοῦν ὅ,τι διὰ τὴν κάθε περίπτωσιν ἐνδείκνυται. Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ διὰ τὰ διάφορα συμβάντα, πλὴν ἐλαχίστων διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαιτεῖται ἀπασχόλησις ἄλλης ὑπηρεσίας. Ἄρα, τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος στατιστικῆς ποὺ προαναφέραμε δὲν ὑπολογίζονται ὡς στοιχεῖα ἐγκληματικότητος καὶ γενικῶς ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος α ὐ τ ο τ ε λ ῶ ς, ἀφοῦ συγχωνεύονται μετὰ τῶν στοιχείων τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν, ἁρμοδίων «κατὰ τόπον καὶ καθ' ὕλην» ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὁρολογίᾳ.

***

'Ακοίμητος ὀφθαλμὸς τοῦ Νόμου καὶ καρδία τῆς ὅλης ἀστυνομεύσεως, λογίζεται σήμερον ἡ ὑπηρεσία 'Αμέσου Δράσεως 'Αθηνῶν—Πειραιῶς. Τὸ πόσον δύσκολα ξεκίνησε ἡ ὑπηρεσία αὕτη πρὸ τριετίας καὶ μὲ ποῖα γλίσχρα μέσα (τρία ἀσυρματοφόρα αὐτοκίνητα καὶ τρεῖς μοτοσυκλέττες) εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς γνωρίζοντας καλῶς τὰ ἀστυνομικὰ μας ζητήματα καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς πρωτεργάτας ἱδρύσεως τῆς 'Αμέσου Δράσεως. Πόσος κόπος κατεβλήθη διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν κατάρτισιν εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ ὀχήματα, ἀσύρματον, κρυπτογράφησιν καὶ ἀποκρυπτογράφησιν, τρόπους δράσεως κ.λ., εἶναι ἐπίσης γνωστὸν εἰς ὅσους ἐδημιούργησαν τὴν 'Υπηρεσίαν καὶ εἰς ὅσους πρωτηγωνίστησαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τριετίαν. Ποῖον ἔργον ἐπιτελεῖ καὶ μὲ ποίαν αὐταπάρνησιν, ποίαν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς πολίτας, ἐννόμους καὶ μή. Περὶ τούτου μαρτυροῦν τὰ καθημερινὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τῆς ἀστυνομικῆς 'Αμέσου Δράσεως, αἱ συγχαρητήριοι καὶ εὐχαριστήριοι ἐπιστολαὶ τῶν πολιτῶν, ἡ ἐδραίωσις τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας εἰς τὸ κοινὸν καί, φεῦ ! ἡ ἀποθάρρυνσις τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ γενικῶς παρανόμου στοιχείου εἰς τὴν σκέψιν λήψεως τοῦ «100» ὑπὸ τοῦ ἀδικουμένου ἢ τοῦ καλοῦ Ἕλληνος πολίτου, εἰς τὴν ἤχησιν τῆς σειρήνας τοῦ περιπολικοῦ καὶ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὴν θέαν αὐτοῦ.

Μετὰ βεβαιότητος προβλέπεται ὅτι τὸ μέλλον τῆς «'Αμέσου Δράσεως» θὰ εἶναι λαμπρότερον, τῆς ἐξόχως λαμπρᾶς συμπληρωθείσης ἤδη τριετίας.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ

—ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ—

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

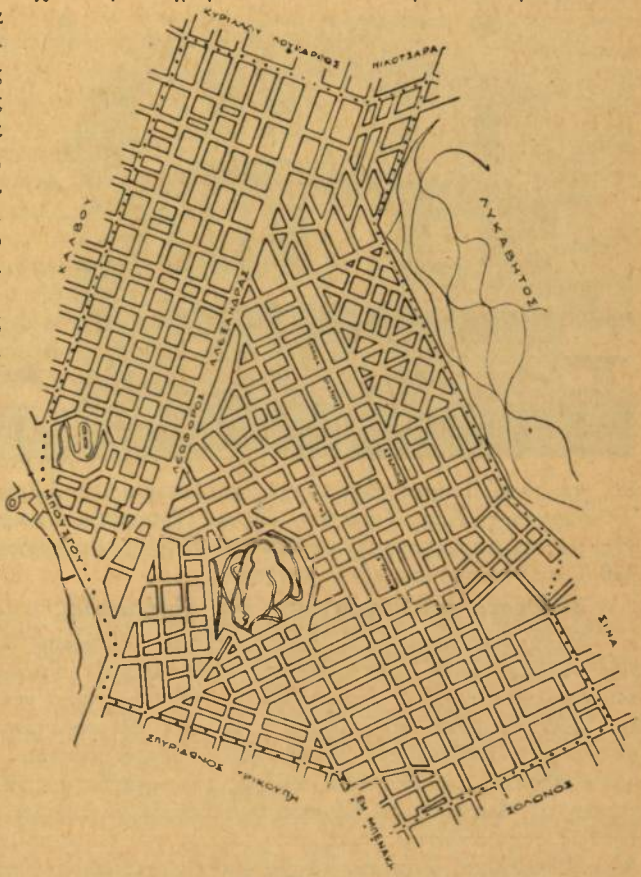
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ε' ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

1. Γενικότητες.

Ἀφήνοντας γιὰ λίγο τὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν, θὰ μιλήσουμε σὲ τούτη τὴν συνέχεια γιὰ ἕνα ἀπὸ τὰ Τμήματα ἐκεῖνα ποὺ λέγονται : κεντρικὰ-ἀπόκεντρα. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν πολυθόρυβη ζωὴ τοῦ κέντρου, τουλάχιστο γιὰ σήμερα, βρίσκεται τὸ Ε' Ἀστυνομικὸ Τμῆμα. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἀληθές, γιατὶ ἕνα μεγάλο μέρος τῆς νοτιοδυτικῆς περιφερείας τοῦ Τμήματος παρουσιάζει σημαντικὴ κίνησι.

Εἴπαμε πιὸ πάνω, τουλάχιστο γιὰ σήμερα. Μ' αὐτὸ θέλουμε νὰ ποῦμε ὅτι ὅταν ἀργότερα γίνῃ ἡ μεταφορὰ τῶν δικαστηρίων στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας, ὅπως ἤδη ἔχει ἐξαγγελθῆ, χωρὶς ἀμφιβολία ἡ ὅλη συνοικία θὰ πάρῃ μιὰ ἄλλη μορφή, ἀσφαλῶς πιὸ κοσμικὴ καὶ θορυβώδη ἀπὸ τὴ σημερινή.

Τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, μολονότι κατ' ἀρχὴν ἐπρόκειτο νὰ συσταθῆ τὰ τέλη Νοεμβρίου τοῦ 1925, ἐν τούτοις, γιὰ λόγους ὑπηρεσιακούς, συστήθηκε καὶ ἄρχισε τὴ λειτουργία του τὴν 7 Ἰανουαρίου 1926, ἐγκατασταθὲν σὲ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Μαυρομιχάλη.

2. Ἀρχικὰ καὶ σημερινὰ τοπικὰ ὅρια τοῦ Τμήματος.

Τὰ ὅρια τοῦ ἀρχικὰ συσταθέντος Ε' Τμήματος ἦσαν τὰ ἑξῆς : Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Σπύρου Τρικούπη-Σπύρου Τρικούπη - Ἀριστερὰ Στουρνάρα - Δεξιὰ Ἀραχώβης μέχρι τέρματος - Ἀριστερὰ βορεία πλευρὰ Λυκαβηττοῦ μέχρι συναντήσεως τῶν ὁδῶν Παλιγγενεσίας καὶ Κόνιαρη—Φυλακὲς Ἀβέρωφ—Δεξιὰ κοίτη Ὑδρορρόης—Βορειοδυτικὰ μέχρι Ἁγίου Στυλιανοῦ—Βορειοδυτικὰ κατὰ νοητὴν γραμμὴν μέχρι κορυφῆς τῆς νοτίας πλευρᾶς Τουρκοβουνίων—Βορειοδυτικὰ δάσος Σχολῆς Εὐελπίδων—Πεδίον Ἄρεως—Ἅγιος

Χαράλαμπος—Κατὰ νοητὴν εὐθεῖαν μέχρι τέρματος ὁδοῦ Φερρῶν—Πεδίον Ἄρεως—Ἀφετηρία.

Τὰ σημερινὰ ὅρια τῆς περιφερείας τοῦ Τμήματος εἶναι: Σίνα καὶ Σόλωνος—Σόλωνος—Ἐμμ. Μπενάκη—Ἀραχώβης—Πλατεῖα Ἐξαρχείων—Σπύρου Τρικούπη—Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας—Μπούσγου—Λόφος Φινοπούλου—Κάλβου—Κυρίλλου Λουκάρεως—Νικοτσάρα—Βορεία πλευρὰ Λυκαβηττοῦ—Φωτίου Πατριάρχου—Σίνα—Ἀφετηρία.

Ὅπως καὶ ἀνωτέρω σημειώσαμε, ἡ περιφέρεια τοῦ Τμήματος, πλὴν ἑνὸς μεγάλου μέρους τῆς νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς της, δὲν παρουσιάζει σημαντικὴ κίνησι ἐμπορική. Μ' ἄλλα λόγια ἡ παρατηρουμένη κίνησις μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ σὰν μιὰ συνηθισμένη κίνησις μιᾶς συνοικίας τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ βρίσκεται κοντὰ στὸ κέντρο τῆς πόλεως. Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τόσο τὸ Τμῆμα Τάξεως, ὅσο καὶ τὸ οἰκεῖο Παράρτημα Ἀσφαλείας δὲν ἔχουν φόρτον ἐργασίας.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς περιφερείας ὑπερβαίνει τὶς 70.000 καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἀνήκει στὴ λεγομένη ἀστικὴ τάξι. Λόγῳ τῆς ψυχοσυνθέσεως τῶν κατοίκων, ποὺ εἶναι ἀρκετὰ φιλήσυχοι καὶ νομοταγεῖς, ἡ συνεργασία ἀστυνομικῶν καὶ πολιτῶν βρίσκεται σὲ εὐχάριστο σημεῖο, γεγονός, ποὺ κάνει τὸ ἀστυνομικὸ ἔργο πιὸ ἄνετο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξυπηρέτησι τῶν πολιτῶν πιὸ εὐχάριστη.

Τὴν κίνησι ποὺ παρατηρεῖται αὐξάνουν σημαντικά, κατὰ διαστήματα, οἱ διάφορες ποδοσφαιρικὲς συναντήσεις ποὺ γίνονται στὸ γήπεδο τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», τὸ ὁποῖο καίτοι ἀνήκει στὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ΙΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ἐν τούτοις δημιουργεῖ καὶ γιὰ τὸ Ε' Τμῆμα φόρτο ἐργασίας. Παράλληλα οἱ δρόμοι Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας, Ἱπποκράτους, Χαρ. Τρικούπη, Σπυρ. Τρικούπη, Ἀσκληπιοῦ καὶ Ζωοδόχου Πηγῆς, μὲ τὴν παρατηρουμένη τελευταῖα ἔντονη κυκλοφορία ὀχημάτων, αὐξάνουν τὸ βαθμὸ τῆς παρατηρουμένης κινήσεως.

3. Θέσις καὶ κατάστασις τοῦ οἰκήματος.

Βλέποντας κανεὶς ἀπ' ἔξω τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας ἀριθ. 115 σημερινὸ οἴκημα τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, μὲ τὴν ἐντυπωσιακὴ καὶ ἐπιβλητικὴ του ἐμφάνισι, νομίζει ὅτι πρόκειται γιὰ ἕνα κτίριο νεόκτιστο. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἔχει κατασκευασθῇ πρὸ 15ετίας περίπου. Μεμονωμένο καὶ γωνιακὸ ὅπως εἶναι, μὲ ἕνα φροντισμένο καὶ καλαίσθητο μπροστὰ κηπάριο, σὲ προδιαθέτει εὐχάριστα καὶ αἰσθάνεσαι τὴν ἐπιθυμία, ἂν ἔχῃς τὴν δυνατότητα, νὰ ρίξῃς μιὰ ματιὰ στὴν ἐσωτερική του διαρρύθμισι. Εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ τύχουμε μιᾶς ξεχωριστῆς ἐξυπηρετήσεως στὴν ἀποστολή μας, ἀπὸ μέρους τοῦ διοικητοῦ τοῦ Τμήματος Ἀστυνόμου Α' κ. Τσατούχα, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν διακρίνουσα αὐτὸν εὐγένεια καὶ προθυμία ἀνέβηκε μαζί μας μέχρι τὸ ρετιρὲ καὶ μᾶς ἐξήγησε τὴν κάθε λεπτομέρεια.

Γενικὰ πρόκειται γιὰ ἕνα οἴκημα ποὺ παρέχει τὶς ἀπαιτήσεις μιὰ συγχρόνου καὶ πολιτισμένης διαβιώσεως. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Τμήματος, γι' αὐτὸ δὲ μερικοὶ ἀστυνομικοὶ διαμένουν σὲ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Ἀσκλη-

πιοῦ καὶ Βατατζῆ. Στὸ ὑπόγειο βρίσκονται τὰ κρατητήρια, τὸ ἑστιατόριο, τὸ καφενεῖο καὶ τὸ γραφεῖο ταυτοτήτων, ἐνῶ στὸ ἰσόγειο βρίσκονται γενικῶς τὰ γραφεῖα τοῦ Τμήματος. Πλὴν ὡρισμένων δωματίων τοῦ Α' ὀρόφου, στὰ ὁποῖα στεγάζονται τὰ γραφεῖα τοῦ οἰκείου Παραρτήματος, ὅλοι οἱ ἄλλοι χῶροι τοῦ Α' καὶ Β' ὀρόφου καὶ τοῦ ρετιρὲ χρησιμεύουν ὡς κοιτῶνες τῶν ἀστυνομικῶν. Σὰν βασικὸ μειονέκτημα μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ τὸ γεγονὸς ὅτι βρίσκεται στὴν ἄκρη σχεδὸν τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς περιφερείας. Ἂν εὑρίσκετο σὲ κάποιο κεντρικώτερο τῆς περιφερείας σημεῖο θὰ ἐξυπηρετοῦσε καλύτερα τοὺς πολίτας ποὺ καταφεύγουν σ' αὐτὸ γιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους τοὺς ἀστυνομικούς.

4. 'Αστυνομικὰ θέματα.

α) Τροχαίας.

Σοβαρὰ κυκλοφοριακὰ προβλήματα δὲν παρατηροῦνται στὴν περιφέρεια τοῦ Τμήματος, χωρὶς μ' αὐτὸ νὰ ἰσχυριζώμαστε ὅτι καὶ δὲν ὑπάρχουν. Τὸ ὅτι ὑπάρχουν ὀφείλεται στὴ μεγάλη κυκλοφορία ὡρισμένων δρόμων, ἀλλὰ καὶ στὴ μὴ ἐφαρμογὴ τῆς αὐτομάτου σηματοδοτήσεως σὲ ὡρισμένες βασικὲς ἀρτηρίες. Τὰ τροχοφόρα ἀτυχήματα εἶναι συχνὰ καὶ κάποτε σοβαρά. Οἱ περίπολοι Τροχαίας τοῦ Τμήματος, παράλληλα πρὸς τὶς ὑπηρεσίες τῆς Τροχαίας Κινήσεως, συμβάλλουν κι' αὐτὲς οὐσιαστικὰ στὴν ρύθμισι τῆς κυκλοφορίας καὶ γενικὰ στὴν κανονικὴ λειτουργία αὐτῆς.

β) Τάξεως—'Ασφαλείας—Μικροπωλητῶν—'Επαιτῶν.

Τὰ θέματα τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀπασχολοῦν ἀρκετὰ τόσο τὸ Τμῆμα ὅσο καὶ τὸ οἰκεῖο Παράρτημα 'Ασφαλείας ὄχι ὅμως σὲ ἔντονο βαθμό. Σὲ σύγκρισι μὲ ἄλλα κεντρικὰ—ἀπόκεντρα Τμήματα τὰ θέματα τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀπασχολοῦν σοβαρώτερον τὸ Ε' Τμῆμα. Οἱ λόφοι Στρέφη καὶ Φινοπούλου, ὁ Λυκαβηττός, οἱ γνωστοὶ δηλαδὴ τόποι φιλοξενίας τοῦ ἀστέγου καὶ οἰκονομικῶς ἀδυνάτου ἔρωτος, ἀπασχολοῦν σοβαρὰ τοὺς ἀστυνομικούς, ἐξ αἰτίας κυρίως τῆς ἀδυναμίας ποὺ ἔχουν ὡρισμένα ἀνώμαλα ἄτομα νὰ ἐνδιαφέρωνται γιὰ τὸ τί κάνουν γύρω τους οἱ ἄλλοι. Οἱ ἐκβιασμοὶ καὶ οἱ μικροκλοπὲς, φαινόμενο ἄλλωστε σύνηθες σὲ τέτοιους τόπους, δὲν λείπουν. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ περίπολοι ἀπὸ ἀστυνομικοὺς τοῦ Τμήματος καὶ τοῦ Παραρτήματος ἐπιτηροῦν ἀνελλιπῶς, ἰδίως τὶς βραδυνὲς ὧρες, τοὺς λόφους αὐτούς.

Τὸ θέμα τῶν μικροπωλητῶν ἀπασχολεῖ κάπως ἔντονα τὸ Τμῆμα, μόνον στὴ νοτιοδυτικὴ πλευρὰ τῆς περιφερείας του (Σόλωνος—Πλατεῖα 'Εξαρχείων κλπ.). Ὅσον ἀφορᾶ τὸ θέμα τῶν ἐπαιτῶν, οὐσιαστικὰ δὲν ὑπάρχει τέτοιο θέμα καὶ τοῦτο χάρις στὰ γενικὰ μέτρα τῆς Ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐπὶ μέρους φροντίδες τῆς διοικήσεως τοῦ Τμήματος.

5. Στατιστικὰ στοιχεῖα συμβάντων καὶ ἀδικημάτων τοῦ ἔτους 1961.

α) Διάφορα συμβάντα: Συγκρούσεις—προσκρούσεις 10, τραυματισμοὶ γενικῶς 25, ἀπόπειρες αὐτοκτονίας 2, ἐνάρξεις πυρκαϊῶν 3 καὶ πυρκαϊές 2.

β) Διάφορα ἀδικήματα: 'Αποπλανήσεις παίδων 8, σωματικὲς βλάβες γενικῶς 200, ἐξυβρίσεις 38, κλοπὲς 203 καὶ ἐπαιτεῖες—ἀλητεῖες 25. Γενικῶς ἐβεβαιώθησαν 8 κακουργήματα, 980 πλημμελήματα, 3.147 πταίσματα, ἐκ τῶν ὁποίων 638 αὐτόφωρα καὶ ἐγένοντο 3.587 ἔγγραφες συστάσεις.

Οἱ κατὰ καιροὺς διατελέσαντες διοικηταὶ τοῦ Ε' Τμήματος ἀξιωματικοὶ εἶναι οἱ: κ.κ. Λιαρομμάτης Γ., Μπερσῆς Ι., Ποδότας Κ., Καρακαντᾶς Σ., Λεβέντης Δ., Γερανέας Γ., Δημόπουλος Π., † Μπάρλας Κ., Καθάρειος Α., 'Αρχιμανδρίτης Ν., Βενετσᾶνος Ν., Πουλικάκος Π., Οἰκονόμου Ι., Τασιγιῶργος Κ., Κρίντας Δ., Ταμιωλάκης Γ., Διαβάτης Ε., Γάτσης Ι., Γιαννουλάκος Ε., Γεωργουλέας Α., καὶ σήμερα ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. Τσατούχας Γ.

(Συνεχίζεται)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ — ΑΥΣΤΡΙΑ — ΓΕΡΜΑΝΙΑ — ΓΑΛΛΙΑ ΕΛΒΕΤΙΑ — ΙΤΑΛΙΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΙΩΑΝ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Περάσαμε τὴ μεγάλη γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Ἀλιάκμονα μὲ τὰ θολὰ νερά του, καὶ σὲ λίγο μπήκαμε στὴν κωμόπολι, Γέφυρα. Αὐτὴ βρίσκεται κοντὰ στὸν Ἀξιὸ ποταμό, τὸν Βαρδάρη ὅπως τὸν λένε, ποὺ γίνεται ὁρμητικὸς καὶ ἄγριος στὸ ξεχύλισμά του. Ἀπὸ ἐδῶ περνᾶ καὶ ἡ Ἐγνατία ὁδὸς ποὺ στὴν ἀρχαιότητα συνέδεε τὴν Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία μὲ τὴν Μακεδονία, τὴν Θράκη μέχρι τὴν Κωνσταντινούπολι. Στὴ Θεσσαλονίκη φθάσαμε νωρὶς καὶ κάναμε μιὰ μικρὴ βόλτα μέσα στὴν πόλι, ποὺ στολισμένη μὲ κομψὰ καὶ μοντέρνα κτίρια, μεγάλους καὶ καθαροὺς δρόμους, φαντάζει σὰν ἀρχόντισσα.

Ἀφίνουμε τὴν Θεσσαλονίκη καὶ συνεχίζουμε τὴν πορεία μας μέσα ἀπὸ θερισμένα χωράφια ποὺ χρυσώνουν κάτω ἀπὸ τὸ καλοκαιριάτικο λιοπύρι. Κάτι μικρά, ἀργυρᾶ, πανάλαφρα συννεφάκια ρίχνουν ἴσκιους, καθὼς τὰ ἀναδεύει ἡ θερμὴ αὔρα. Νοιώθουμε τὸ χῶμα ζωντανό, ζεστὸ σὰν ἀνθρώπινη σάρκα καὶ τὴν ἀτμόσφαιρα μπουκωμένη ἀπὸ ἕνα σωρὸ μυρωδιὲς πεύκου καὶ θυμαριοῦ. Ὁ ἥλιος ἔστελνε τὶς τελευταῖες ἀναλαμπές του, ὅταν σταματήσαμε στὸ ἀκριτικὸ φυλάκιο τῶν Εὐζώνων, κοντὰ στὰ σύνορα. Ἡ ὥρα εἶναι 19.20'. Ἀπέναντι σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἡ Γιουγκοσλαβία. Ὁ ἀρχηγὸς κατέβηκε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὶς διατυπώσεις σχετικῶς μὲ τὸν τελωνειακὸ ἔλεγχο. Κατεβήκαμε καὶ μεῖς σὲ λίγο καὶ πήραμε τὸν καφέ μας στὸ μικρὸ περίπτερο ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ δροσερὰ λουλούδια καὶ μικρὰ πεῦκα, ποὺ γεμίζουν τὸν ἀέρα μοσχοβολιά. Στὸ βάθος ἀπέραντες πεδιάδες. Εἶναι ὁ τελευταῖος σταθμὸς στὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ μᾶς φέρνει μιὰ ἀνατριχίλα ἀνεξήγητη βλέπω ἕναν συνάδελφο σκεπτικὸ νὰ κάθεται καὶ νὰ κρατᾶ στὰ χέρια του μιὰ μαργαρίτα, ἀπὸ τὶς πολλὲς ποὺ εἶναι φυτρωμένες ἐδῶ, καὶ νὰ τὴν μαδᾶ σιγὰ-σιγά, ἐνῶ ἕνας ἄλλος μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια κοιτάζει μακρυὰ σὰν νὰ θέλη νὰ διακρίνη κάτι.... μήπως ἡ ὁμορφη Ἀθήνα κρατᾶ τὴν σκέψι του;

Ὁ ἥλιος χάθηκε πίσω ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ ἕνα κόκκινο χρῶμα ἔβαψε τὸν ἀπέραντο οὐρανό. Ὁ τελωνειακὸς ἔλεγχος τελείωσε γρήγορα καὶ τὴν 20ην ὥρα ἀφήσαμε τὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα, περάσαμε μιὰ μικρὴ οὐδετέρα ζώνη καὶ μπήκαμε στὴ Γιουγκοσλαβία. Πρῶτος σταθμὸς τὸ Γευγελῆ. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ ἕνα ψυχρὸ ἀεράκι μᾶς πάγωνε τὰ πρόσωπα. Δὲν ἄργησαν νὰ φανοῦν οἱ ὑπάλληλοι γιὰ τὸ σχετικὸ ἔλεγχο. Μᾶς κάνει κατάπληξι ποὺ μιλοῦνε Ἑλληνικά. Μιὰ ἀνυπομονησία ἔχει καταλάβει ὅλους μας. Πλησιάζουμε τὰ παράθυρα τοῦ αὐτοκινήτου, γιὰ νὰ δοῦμε καὶ νὰ παρατηρήσουμε, ἐνῶ μιὰ ἀμηχανία κρατᾶ κλειστὰ τὰ στόματά μας. Ὁ ἀρχηγὸς κατέβηκε γιὰ νὰ κανονίσῃ τὶς διατυπώσεις τοῦ ἐλέγχου μὲ τὸ τελωνεῖο. Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν σιωπὴ ποὺ ἔχει καταλάβει ὅλους μας, τὸ κατωτέρω περιστατικὸ μᾶς κάνει νὰ γελάσουμε μὲ τὴν ψυχή μας. Μᾶς δίνουν νὰ συμπληρώσουμε κάτι δελτία, ποὺ εἶναι γραμμένα στὴν Γιουγκοσλαβικὴ γλῶσσα. Κανεὶς δὲν γνωρίζει τὶ νὰ γράψῃ καὶ ποὺ νὰ τὸ γράψῃ. Ὁ ἕνας ρωτᾶ τὸν ἄλλον. Μᾶς λέγουν ὅτι πρέπει νὰ γράψουμε ὅ,τι ἔχουμε μαζί μας. Αὐτὸ παρασύρει κάποιον, ποὺ ρωτᾶ σὲ τόνο σοβαρό. «Νὰ γράψω καὶ τοὺς κεφτέδες ποὺ ἔχω γιὰ φαγητό;». Αὐτὸ ἦταν ἱκανὸ νὰ φαιδρύνῃ τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ νὰ σκορπίσῃ ἀκράτητο γέλιο. Τὸ σκοτάδι ἄρχισε νὰ πέφτῃ πυκνό. Ἀπέναντι διακρίνουμε τὸ Ἑλληνικὸ φυλάκιο, ποὺ φωτισμένο ξεχωρίζει στὸ ψήλωμα καὶ κάνει τὴν ψυχή μας νὰ σκιρτήσῃ. Φύγαμε ἀπὸ τὸ Γευγελῆ στὶς 20.20', ἀφοῦ γυρίσαμε τὰ ρολόγια μας μία ὥρα πίσω.

Τὸ σκοτάδι χειροπιαστὸ ἔχει σκεπάσει τὴν κοιμισμένη φύσι καὶ μόνο μερικὰ φωτάκια ξεχωρίζουν. Μιὰ νεκρικὴ σιγὴ ἁπλώνεται παντοῦ. Ὁ δρόμος δύσβατος, μέσα ἀπὸ βουνὰ μὲ πολλὲς στροφὲς καὶ ἀνηφοριές. Τὸ ράδιο τοῦ αὐτοκινήτου μᾶς κρατᾶ συντροφιὰ μὲ μιὰ γλυκειὰ μουσικὴ γιὰ πολλὲς ὧρες, μέχρι ποὺ φθάσαμε στὰ Σκόπια, τὴν 0.30′ ὥρα τῆς 4-7-62. Στὸ Ξενοδοχεῖο τακτοποιηθήκαμε γρήγορα-γρήγορα. Ὁ ὕπνος δὲν ἄργησε νὰ ἔλθη καὶ σὲ λίγο ὅλοι ξεκουραζόμαστε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μορφέως. Ἔτσι πέρασε ἡ πρώτη μέρα τῆς ἐκδρομῆς μας.

Τὰ Σκόπια εἶναι πόλις τῆς Νοτιοσλαβίας καὶ πρωτεύουσα τῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας. Βρίσκεται στὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Βαρδάρη (Ἀξιοῦ) καὶ σὲ ἀπόστασι 325 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Βελιγράδι. Ἔχει πληθυσμὸ περίπου 150.000 χιλ. καὶ εἶναι πατρὶς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ. Κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα ἦταν ἡ σπουδαιοτέρα πόλις τῆς Σερβίας.

Στὰ Σκόπια μπορεῖ ὁ ἐπισκέπτης νὰ θαυμάση τὰ λαμπρὰ μωσαϊκὰ καὶ τὰ εἰκονοστάσια, ποὺ ὑπάρχουν σὲ ἱστορικὲς Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες ὅπως τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ Σωτῆρος, ποὺ εἶναι οἱ περισσότερο ἐνδιαφέρουσες. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς κάνει ξεχωριστὴ ἐντύπωσι εἶναι ὅτι δὲν βλέπουμε νὰ κυκλοφοροῦν ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα. Αὐτὰ εἶναι ἐλάχιστα σ' ὅλη τὴν Γιουγκοσλαβία γι' αὐτὸ καὶ ἡ Τροχαία εἶναι σχεδὸν ἀνύπαρκτη. Στὶς 9 ἀναχωρήσαμε : Ἡ διαδρομὴ μέσα στὸ λεκανοπέδιο τῶν Σκοπίων εἶναι ὡραιοτάτη καὶ ὁ δρόμος ὁμαλός. Τὸ πράσινο κυριαρχεῖ παντοῦ καὶ στὶς ὄχθες τοῦ Ἀξιοῦ ὀρθώνονται ἀτέλειωτες σειρὲς ἀπὸ λεῦκες. Σὲ ἀπόστασι 30 χιλιομέτρων περνοῦμε τὸ Κομάνοβο ποὺ ἔχει μεγάλη σημασία ἀπὸ ἱστορικῆς πλευρᾶς γιατὶ ἐδῶ ἔλαβε χώραν κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους μεγάλη μάχη μεταξὺ Τούρκων καὶ Σέρβων ποὺ ἔληξε μὲ τὴν νίκη τῶν Σέρβων. Ὁ δρόμος μας περνᾶ μέσα ἀπὸ ἀπέραντα λειβάδια καὶ ἀθέριστα σιτάρια ποὺ κυματίζουν μὲ τὴν πρωινὴ αὔρα. Στοὺς δρόμους τῶν χωραφιῶν ἀραμπάδες μὲ βουβάλους μεταφέρουν τὰ προϊόντα. Ἡ θέα εἶναι θαυμασία καθὼς ἀκολουθοῦμε τὴν κατεύθυνσι τοῦ ποταμοῦ Μοράβα ποὺ εἶναι ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ποταμοὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας. Δεξιὰ τῆς Βράνζα, ποὺ συναντᾶμε σὲ λίγο, καὶ σὲ ἀπόστασι 60 περίπου χιλιομέτρων, εὑρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τῆς Βουλγαρίας, ἡ Σόφια. Κοντὰ εἶναι τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα ποὺ τὰ χωρίζει ἡ ὀροσειρὰ τοῦ Αἵμου. Κατὰ τὸ μεσημέρι μπήκαμε στὴν πόλι Νίσσα, ποὺ ἔχει πληθυσμὸ 40.000 περίπου χιλιάδες καὶ εὑρίσκεται στὴν διασταύρωσι τῶν ποταμῶν Νισσάβα καὶ Μοράβα. Ἱδρύθη ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους καὶ ἔχει ἱστορικὰ κτίρια καὶ ὀρθοδόξους ναοὺς μὲ ἱερὰ κειμήλια. Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι τὸ φρούριον Καλέ—Κούλα. Μετὰ τὴν Νίσσα σταματήσαμε πάλι μέσα στὸν ἀπέραντο κάμπο. Δίπλα μας ἁπλώνεται ἕνα δάσος μὲ πανύψηλες ἀκακίες ποὺ οἱ κορυφὲς τους ἑνώνονται σ' ἕνα θόλο καταπράσινο. Κάτω ἀπὸ αὐτὲς καὶ ξαπλωμένοι πάνω στὸ παχὺ χορτάρι πήραμε, μὲ ὄρεξι λίγο

Οἱ ἐκδρομεῖς εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῶν Σκοπίων

φαγητὸ ἀπὸ τὴν ξηρὰ τροφὴ ποὺ εἴχαμε μαζί μας. Σὲ λίγο ξεκινᾶμε διασχίζοντας τὸ εὐφορώτατο λεκανοπέδιο ποὺ σχηματίζει ὁ ποταμὸς Μοράβας. Σὲ ἀπόστασι 70-80 χιλιομέτρων δεξιά μας εἶναι τὰ Ρουμανικὰ σύνορα. Στὶς 14.30′ φθάσαμε στὸ Παρασὶν ποὺ εἶναι μιὰ θαυμασία κωμόπολις ἀγκαλιασμένη ἀπὸ πολὺ πρασινάδα καὶ μεγάλα δένδρα στὰ ὁποῖα ἀφθονοῦν οἱ μηλιές. Ὁ καιρὸς ὅμως ἄλλαξε καὶ ὁ οὐρανὸς ἄρχισε σιγά-σιγὰ νὰ σκεπάζεται ἀπὸ σκοτεινὰ μαῦρα σύννεφα. Οἱ ρόδες τοῦ πούλμαν σὰν τρελλὲς γυρίζουν στὴν ἄσφαλτο γιὰ νὰ μᾶς φέρουν σὲ λίγες ὧρες στὸ Βελιγράδι.

Τὸ Βελιγράδι εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Γιουγκοσλαβίας, εὑρίσκεται στὴ συμβολὴ τῶν ποταμῶν Σάβου καὶ Δούναβη κ' ἔχει 588.000 περίπου κατοίκους. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι ὁμόσπονδον κράτος, δηλαδὴ συνένωσις ἀνεξαρτήτων κρατῶν, ὅπως τῆς Σερβίας, Μαυροβουνίου, Κροατίας κ.λ.π. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Βελιγραδίου στὴ σερβικὴ σημαίνει «Λευκὴ Πόλις». Εἶναι κτισμένη πάνω σὲ λόφο ὕψους 146 μέτρων καὶ ἀποτελεῖ τὸν κεντρικὸ κόμβο σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Βαλκανικῆς. Μπαίνοντας στὴν πόλι παρατηροῦμε δεξιά μας τὶς σύγχρονες ἐργατικὲς πολυκατοικίες, πιὸ μέσα τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα ποὺ κτίστηκαν τὸ 1905 καὶ στὴν πλατεῖα τὸ Μουσεῖο. Βλέπουμε τὸ μνημεῖο τοῦ Πρίγκιπος Μιχαὴλ Ὀβρένοβιτς ποὺ στὴν ἐποχή του ἡ Σερβία ἔγινε ἀνεξάρτητος, καὶ λίγο πιὸ νότια, κοντὰ στὸ μαγευτικὸ δασύλλιο Τόπσιντερ, τὸ δάσος Κοένουτιακ (πάρκο τῶν ζαρκαδιῶν) στὸ ὁποῖο τὸ 1868 δολοφονήθηκε ὁ Μιχαὴλ Ὀβρένοβιτς.

Ἡ ὥρα εἶναι 18.45′. Ὁ οὐρανὸς σκοτεινὸς καὶ τὸ κρύο τσουχτερό, μερικὲς σταγόνες βροχῆς ποὺ χαδιάρικα παιχνιδίζουν μὲ τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων ἐπιταχύνουν τὴν ἀναχώρησί μας. Περνοῦμε τὸν Δούναβη, ποὺ στὰ θολὰ νερά του κινοῦνται μικρὰ πλοιάρια. Στὸ δεξιό μας μέρος εἶναι τὸ Πανεπιστήμιο ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα συγκρότημα μεγάλων νέων κτιρίων καὶ πιὸ κάτω, ἀριστερά μας, τὸ ἀεροδρόμιο τῆς πόλεως. Ὁ δρόμος ποὺ ἀκολουθοῦμε εἶναι ἴσιος καὶ μεγάλος μέσα ἀπὸ ἀτέλειωτες καλλιεργημένες πεδιάδες. Καθίσαμε γιὰ φαγητὸ λίγη ὥρα σ' ἕνα περίπτερο ποὺ βρέθηκε στὸ δρόμο μας. Ἡ ἀπόστασις γιὰ τὸ Ζάγκρεμπ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη. Ἡ βροχὴ ἔγινε πιὸ δυνατὴ καὶ χοντρὲς κρυστάλλινες σταγόνες κτυποῦν δυνατὰ τὰ τζάμια τοῦ αὐτοκινήτου, ἐνῶ ἄλλες σὰν μικρὲς μπαλαρίνες χοροπηδοῦν στὴν ἄσφαλτο σὲ ἕνα θεότρελλο χορὸ καὶ λαμπιρίζουν σὰν διαμάντια στὸ φῶς τῶν προβολέων τοῦ αὐτοκινήτου. Στὶς 3.30′ μπήκαμε στὸ Ζάγκρεμπ, ποὺ εἶναι πρωτεύουσα τῆς Κροατίας καὶ ἔχει 420.000 κατοίκους.

5-7-62. Τὸ πρωὶ μᾶς ξύπνησε τὸ τραγούδι τῆς βροχῆς ποὺ κλαψιάρικο σὰν μοιρολόγι στὴν καρδιὰ τοῦ καλοκαιριοῦ ἀκουγότανε ὅλη τὴν νύκτα. Πρὶν νὰ φύγουμε ἐπισκεφθήκαμε τὴν πόλη ποὺ τὴν ὁμορφαίνουν μεγάλοι δρόμοι, δροσερὰ δέντρα καὶ ὡραῖα πάρκα μὲ ἀγάλματα. Στὸν λόφο τοῦ Καπιτὸλ εὑρίσκεται ὁ καθεδρικὸς ναὸς καὶ στὴν ἄνω πόλι ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ Ζάγκρεμπ ἔχει φημισμένο ἀρχαιολογικὸ μουσεῖο, μέσα στὸ ὁποῖο φυλάσσονται τὰ ὀστᾶ «τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Κραπινιένσις» καὶ ἐθνογραφικό, ποὺ γιὰ τὸν πλοῦτο τῶν συλλογῶν του θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τῶν Βαλκανίων.

(Συνεχίζεται)

Πῶς νομισθεῖσα αὐτοκτονία ἀπεδείχθη στυγερὸν ἔγκλημα

Τὸ 1936 ὁ ἔγκριτος δικηγόρος τῆς Κερκύρας κ. Ρ. ἐπεσκέφθη ἕνα γνωστόν του Ἀστυνόμον καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε περίπου τὰ ἑξῆς:

«Χθὲς τὸ βράδυ ἀνευρέθη νεκρὰ ἐντὸς φρέατος ἡ πελάτις του κυρία Α., Ἰταλὶς τὴν ἐθνικότητα καὶ καθολικὴ τὸ θρήσκευμα.

Αὕτη ὑπανδρεύθη πρὸ ἐτῶν τὸν ἐπίσης Ἰταλὸν καὶ καθολικὸν Β., διατηροῦντα σαγματοποιεῖον—εἷς τι προάστιον τῆς πόλεως ἔνθα καὶ διαμένει. Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὸν γάμον των, λόγῳ σκληρᾶς μεταχειρίσεως καὶ κακῆς συμπεριφορᾶς τοῦ συζύγου, τὸ ζεῦγος ἦλθεν εἰς διάστασιν, ἣν ἐπηκολούθησε χωρισμὸς ἀπὸ «τραπέζης καὶ κοίτης» δεδομένου ὅτι ἡ Καθολικὴ ἐκκλησία δὲν ἐπιτρέπει διαζύγιον.

Ἡ σύζυγος ἐγκατέστη εἰς τὴν πόλιν τῆς Κερκύρας, ὁ δὲ σύζυγος ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται καὶ διαμένῃ εἰς τὸ προάστιον. Ἐκεῖ εἶχεν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του ἓν συγκρότημα οἰκίσκων μετὰ κήπου σημαντικῆς ἐκτάσεως ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἀνευρέθη νεκρὰ ἡ Α. Τοὺς οἰκίσκους ὁ Β. ἐχρησιμοποίει διὰ κατοικίαν καὶ ἐργαστήριον.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ σύζυγοι εὑρίσκοντο εἰς διάστασιν, ὁ Β. ἠνώχλει καὶ ἠπείλει τὴν σύζυγόν του, εἶχε δὲ δημιουργηθῆ εἰς τὴν Α. ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ σύζυγός της ἐπεδίωκε τὴν ἐξόντωσίν της, καθ' ὅσον οὕτω θὰ παρείχετο εὐχέρεια εἰς τοῦτον νὰ ἔλθῃ εἰς β' γάμον μετὰ γυναικός, μεθ' ἧς εἶχε συνάψει σχέσεις. Πρὸ τετραημέρου ὁ Β. μετέβη εἰς τὴν κατοικίαν τῆς συζύγου του πρὸς συνάντησίν της. Τὴν ἔπεισε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν συζυγικὴν ἑστίαν, κατόπιν κατηγορηματικῶν διαβεβαιώσεων καὶ ὅρκων ὅτι ἡ διαβίωσίς των θὰ εἶναι ἁρμονική.

Τὴν ἑπομένην ἡ Α., ἀφοῦ προηγουμένως συνεζήτησε μὲ τὸν δικηγόρον της κ. Ρ., ὅστις μάλιστα ἐξέφρασε δυσπιστίαν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Β. καὶ τῆς ἐπέστησε τὴν προσοχήν της, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συζύγου της. Τὸ βράδυ τῆς μεθεπομένης εὑρέθη νεκρὰ ἐντὸς τοῦ φρέατος. Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαί, συνέχισεν ὁ κ. Ρ., ἀποδίδουν τὸν θάνατον εἰς αὐτοκτονίαν, αὐτὸς ὅμως ἀμφιβάλλει καὶ νομίζει ὅτι, ἂν δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς βεβαία ἡ ἐκδοχὴ τοῦ ἐγκλήματος, πάντως εἶναι σοβαρῶς συζητητέα καὶ ἐξεταστέα. Τέλος παρεκάλεσε τὸν γνωστόν του Ἀστυνόμον νὰ μεταβῶσι μαζὶ ἐπὶ τόπου». Ὁ Ἀστυνόμος τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα. Τέλος ὅμως ἐδέχθη κατόπιν ἐπιμονῆς τοῦ κ. Ρ. Ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐξετάσεως τοῦ Ἀστυνόμου διεπιστώθησαν τὰ ἑξῆς:

Τὸ φρέαρ εἶχε διάμετρον δύο μέτρων περίπου, ἦτο ἄνευ στηθαίου καὶ σχεδὸν πλῆρες ὕδατος. Εἰς δύο-τρία σημεῖα τῆς περιμετρικῆς ἐπιφανείας τοῦ φρέατος εἶχον ἀποσπασθῆ χόρτα, ἔνδειξις ὅτι τὸ θῦμα κατέβαλε προσπαθείας νὰ σωθῆ.

Τοῦτο δὲν ἀπετέλει ἀπόδειξιν, οὐδὲ ἔνδειξιν ἀσφαλῆ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐγκλήματος, δεδομένου ὅτι ἀναφέρονται πλεῖσται ὅσαι περιπτώσεις βεβαίας αὐτοκτονίας, καθ' ἃς οἱ αὐτόχειρες τὴν ὑστάτην στιγμὴν τῆς ζωῆς των ἐνστικτωδῶς καταβάλλουσι προσπαθείας διασώσεως.

Εἰς τὸν πέριξ τοῦ φρέατος χῶρον παρετηρήθησαν πολλὰ ἴχνη ποδῶν καὶ κατεστραμμένα ἐκ ποδοπατημάτων φυτά. Ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ στοιχεῖα ταῦτα συνίστων «ἴχνη πάλης», πλὴν διεπιστώθη ὅτι ἅμα τῇ ἀνευρέσει τοῦ πτώματος ἐντὸς τοῦ φρέατος συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ περίοικοι καὶ περίεργοι, τινὲς τῶν ὁποίων ἠσχολήθησαν καὶ μὲ τὴν ἐκφορὰν τοῦ πτώματος ἐκ τοῦ φρέατος καὶ τὴν μεταφορὰν του εἰς τοὺς ἐκεῖ πλησίον οἰκίσκους τοῦ Β. Εὔλογον λοιπὸν ἦτο νὰ παρατηρηθῶσιν

ἴχνη ποδῶν καὶ κατεστραμμένα φυτά, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται τινὰ τούτων νὰ ὠφείλοντο εἰς διεξαχθεῖσαν πάλην, ἐὰν εἶχε λάβει χώραν τοιαύτη.

Ἐτέθη ὡς ὑπόθεσις διὰ τὰς περαιτέρω ἐνεργείας ὅτι τὸ θῦμα διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν ἐγκληματικῆς ἐνεργείας θὰ ἠμύνθη ἐναντίον τῆς προσπαθείας τοῦ δράστου νὰ τὸ ρίψῃ εἰς τὸ φρέαρ.

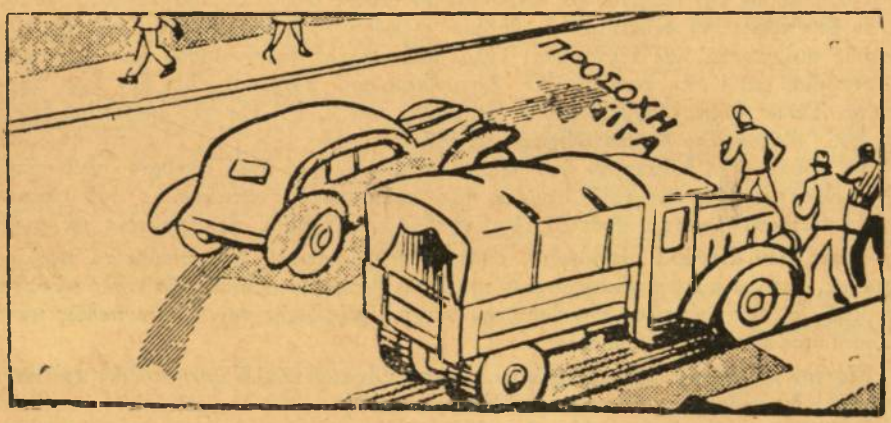
Ὁ Β. ἦτο κανονικῆς σωματικῆς διαπλάσεως, οἱ ὀφθαλμοί του δὲ ἦσαν ἐντὸς βαθειῶν κογχῶν.

Μὲ βάσιν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἐξητάσθησαν μετὰ προσοχῆς αἱ χεῖρες, κεφαλή, λαιμὸς κλπ. τοῦ Β.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ βραχίονος τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς διεπιστώθη ὅτι ἔφερε πρόσφατον ἀμυχὴν 4-5 ἑκ. μ. Ὁ Β. δικαιολογούμενος εἶπεν ὅτι προχθὲς ἀνέβη εἰς τὸ πατάρι καὶ γρατζουνίστηκε μὲ μιὰ πρόκα. Παρεκλήθη νὰ ἀποδείξῃ σαφῶς καὶ πρακτικῶς τὸ βάσιμον τοῦ ἰσχυρισμοῦ του. Δὲν τὸ ἐπέτυχε, παραλήλλως δὲ ἤρξατο διαμαρτυρόμενος ἐντόνως, ὅτε εἰς μίαν στιγμὴν καθ' ἣν εἶχον διασταλῆ αἱ κόγχαι τῶν ὀφθαλμῶν του, παρετηρήθη εἰς μίαν τούτων ἔκδηλος ἐκχύμωσις (μπλαβάδα) πρόσφατος, διὰ τὴν αἰτιολόγησιν τῆς ὁποίας περιέπεσεν εἰς ἀντιφάσεις. Κατέστη σαφὲς ὅτι καὶ ἡ ἀμυχὴ ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ ἡ ἐκχύμωσις τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπηνέχθησαν ὑπὸ τῆς Α. ἐν τῇ ἀπεγνωσμένῃ προσπαθείᾳ της νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ἄμεσον κίνδυνον τοῦ πνιγμοῦ της εἰς τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἐπεχείρησε καὶ τελικῶς ἐπέτυχε νὰ τὴν ρίψῃ ὁ σύζυγός της, σκηνοθετήσας ἔκδοχὴν αὐτοκτονίας.

Ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τινὸς τῶν κακουργιοδικείων τῆς Ἠπείρου, μᾶλλον τῆς Πρεβέζης, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ κατεδικάσθη εἰς πρόσκαιρα δεσμά.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Μὴ ξεχνᾶτε ποτέ, ὅτι τὸ προσπέρασμα ἔχει καὶ τοὺς κινδύνους του καὶ πρέπει νὰ γίνεται μὲ μεγάλη προσοχή. Ὅταν μάλιστα προσπερνᾶτε ἄλλο σταματημένο αὐτοκίνητο ποὺ σᾶς ἐμποδίζει νὰ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά σας, πρέπει νὰ ἐλαττώνετε τελείως τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ σταματᾶτε ἀμέσως ἂν παραστῇ ἀνάγκη.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Θράκης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 31, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Θ' Γυμνάσιο Θηλέων.

Λέγοντας Θράκη δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐννοοῦμε μόνο τὸ γνωστὸ σήμερα τμῆμα τῆς Ἑλλάδος, γιατὶ στὴν ἀρχαιότητα, Θράκη, ὠνομάζετο ὁλόκληρη ἡ ἀνατολικὰ τοῦ Μοράβα καὶ τοῦ Στρυμόνος μέχρι τοῦ Δουνάβεως ἐκτεινομένη χώρα τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου, ἡ ὁποία σήμερα ὠνομάζεται Βαλκανική. Ἀκόμη περισσότερο κατὰ τὴν προομηρική, ὁμηρικὴ ἐποχὴ καὶ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, τὰ ὅρια τῆς Θράκης ἦσαν πολὺ μεγαλύτερα, πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις.

Σήμερα ἡ Θράκη τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει τοὺς νομοὺς Ἔβρου, Ξάνθης καὶ Ροδόπης, μὲ ὀκτὼ ἐπαρχίες, ὀκτὼ δήμους καὶ 145 κοινότητες καὶ ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν ποταμὸ Νέστο μέχρι τὸν ποταμὸ Ἔβρο. Λέγω τῆς θέσεώς της ἐγένετο, κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα, θέατρον ἐπιθέσεων καὶ πολέμων, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Θρασυβούλου.

Βρίσκεται στοὺς «Ἀέρηδες» τῆς Πλάκας καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Μνησικλέους 24.

Ὁ Θρασύβουλος, Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ στρατιωτικός, γυιὸς τοῦ Λύκου, ἔζησε κατὰ τὸν Ε'-Δ' π.Χ. αἰῶνα. Κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν μεταρρυθμιστικῶν τάσεων τῶν «400», ἦτο ἀρχηγὸς τῆς δημοκρατικῆς μερίδος. Διακρίθηκε σὲ πολλὲς μάχες, κατὰ τὴν τελευταία φάσι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ πῆρε μέρος στὴν ναυμαχία τῶν Ἀργιννουσσῶν. Ὅταν οἱ 300 τύραννοι ἀνέλαβον τὴν ἀρχή, ἐξωρίσθηκε καὶ κατέφυγε στὴ Θήβα. Ἀπὸ ἐκεῖ, μαζὶ μὲ ἄλλους φυγάδες Ἀθηναίους, εἰσέβαλε στὴν Ἀθήνα καὶ παλινώρθωσε τὴν δημοκρατία (403 π.Χ.). Ἀργότερα, εὑρισκόμενος στὴ χώρα τῶν Ἀσπενδίων, σκοτώθηκε, ἐντὸς τῆς σκηνῆς του, ἀπὸ στρατιῶτες τῆς χώρας αὐτῆς.

Θρασύλλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διον. Ἀρεοπαγίτου 22, ἀπέναντι ἀπὸ τὸ Σύνταγμα Χωρ/κῆς Μακρυγιάννη.

Ὁ Θράσυλλος, γυιὸς τοῦ συνωνύμου Ἀθηναίου στρατηγοῦ, εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὸ μνημεῖο ποὺ δώρησε στὸν Διόνυσο, γιὰ τὴν νίκη του ὡς χορηγοῦ, τὸ 320 π.Χ. Τὸ μνημεῖο αὐτὸ ὠνομάζετο ἔκτοτε «Θρασύλλου Μνημεῖον», βρισκόταν πάνω ἀπὸ τὸ Διονυσιακὸ Θέατρο Ἀθηνῶν καὶ ἐσώζετο ἀνέπαφο μέχρι τοῦ 1827, ὅταν, κατὰ τὴν πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως, ὑπέστη ζημίας ἀπὸ βομβαρδισμό.

Θράσωνος.

Βρίσκεται ἀριστερὰ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ζάππα.

Ὁ Θράσων, ἀρχαῖος χαλκοπλάστης τοῦ Δ' π.Χ. αἰῶνος, κατήγετο μᾶλλον ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία καὶ εἰδικεύετο κυρίως στὴν κατασκευὴ ἀγαλμάτων ἐνόπλων ἀθλητῶν.

Θριασίων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 47, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Θριάσιοι ὠνομάζοντο οἱ κάτοικοι τοῦ ἀρχαίου ἀττικοῦ δήμου Θρίας ἢ Θριοῦντος, ποὺ βρισκόταν στὴν ἀνατολικὴ πεδιάδα τῆς Ἐλευσῖνος, ἐκεῖ ὅπου σήμερα εἶναι τὸ ἀεροδρόμιον Ἐλευσῖνος. Ἀπὸ τὴν περιοχὴ αὐτή, τὴν γνωστὴ καὶ ὡς «Θριάσιον Πεδίον» περνοῦσε ἡ πομπὴ τῶν Ἐλευσινίων.

Θυάμιδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ναυπλίου 4, κοντὰ στὴν πλατεῖα Πανταζοπούλου, στὸ Κολωνό.

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ ποταμὸ τῆς Ἠπείρου τὸν Καλαμᾶ, ὁποῖος πηγάζει ἀπὸ τὶς νότιες ὑπώρειες τοῦ ὄρους Νεμέρτσικα (ἐπαρχία Πωγωνίου) καὶ χύνεται κοντὰ στὴν Ἠγουμενίτσα. Ὁ ποταμὸς αὐτὸς εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου.

Θυατείρων.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Συγγροῦ 203, κοντὰ στὸ θεραπευτήριο «Κυανοῦς Σταυρός».

Τὰ Θυάτειρα ἦτο ἀρχαία πόλις τῆς Λυδίας καὶ βρισκόταν στὴ σημερινὴ θέσι τῆς τουρκικῆς πόλεως Ἀκ-Χισάρ. Μέχρι τὶς ἀρχὲς τοῦ Γ' π.Χ. αἰῶνος ἐκαλεῖτο Πελοπία καὶ ἐλέγετο ὅτι ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸ γυιὸ τοῦ Ταντάλου, τὸν Πέλοπα. Θυάτειρα ὠνομάσθηκε ἀπὸ τὸν Σέλευκον Α', τὸν Σικάτορα, ὁ ὁποῖος ἐγκατέστησεν ἐκεῖ σημαντικὸν ἀριθμὸν Μακεδόνων.

Τὰ Θυάτειρα ἦσαν ἀπὸ τὶς πρῶτες ἐκχριστιανισθεῖσες πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας. Πρὸς τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἀπηύθυνε ὁ Ἰωάννης τὴν γνωστή, στὴν Ἀποκάλυψί του, ἐπιστολή. Τὸν 13ον μ.Χ. αἰῶνα, τὰ Θυάτειρα κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, κατὰ δὲ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ τοῦ 1922 τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο τῆς πόλεως ὑπέστη ὁλοσχερῆ ἐξόντωσι.

Θύσσου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰαλέμου 35, στὴ Ριζόπολι. (Λαμπρινή).

Ἡ Θύσσος, ἀρχαία πόλις τῆς χερσονήσου τοῦ Ἄθω, βρισκόταν μεταξὺ τῶν σημερινῶν μονῶν Ζωγράφου καὶ Δοχειαρίου. Ὑπῆρξε σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων καί, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, καταστράφηκε ἀπὸ τὸν Φίλιππο σ' ἄγνωστη ἐποχή.

Θωμοπούλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρδηττοῦ 26, στὸ Μέτς.

Ὁ Θωμόπουλος Θωμᾶς, γλύπτης, γεννήθηκε στὴ Σμύρνη τὸ 1873 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1937. Τὸ 1921, ὕστερα ἀπὸ σπουδὲς στὸ ἐξωτερικό, διωρίσθηκε καθηγητὴς τῆς γλυπτικῆς στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν. Γιὰ τὴν ἀρτιότητα καὶ τὴν τελειότητα τῶν ἔργων του τιμήθηκε πολλὲς φορὲς μὲ διάφορα βραβεῖα.

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

—Τί τὰ θέλετε ἀγαπητέ μου... Ἠλεκτρολογικὲς σπαζοκεφαλιές!.. Πάντως, ἂν εἶμαι ἕτοιμη ὅταν κτυπᾶη τὸ κουδούνι, πατάω ἀμέσως τὸ κουμπὶ τοῦ «Κίτσου» καὶ ἀνάβουν τὰ φῶτα. Ὅταν θέλω νὰ κρύψω κάτι, τὸ τακτοποιῶ καὶ ὕστερα πιέζω τὸ κουμπί. Κανονίζω ὅμως νὰ πιέζω τὸ κουμπί, ὅταν ὁ ἐπισκέπτης πατάη τὸ κουμπὶ τοῦ κουδουνιοῦ στὴν πόρτα. Καταλάβατε; Γιὰ νὰ μείνη μὲ τὴν ἐντύπωση ὅτι τὰ φῶτα ἔσβησαν μὲ τὴν πίεση τοῦ κουμπιοῦ καὶ ξανάναψαν μὲ τὴν πίεση ἐπίσης. Γεγονὸς εἶναι πάντως πὼς ὅταν πιέσατε σεῖς τὸ κουμπὶ στὴν πόρτα δὲν ἄντεξα στὸ φόβο καὶ ἄναψα ἀμέσως τὰ φῶτα μὲ τὸ κουμπὶ τοῦ «Κίτσου». Ποζάριζα ἐκείνη τὴ στιγμὴ κι' ἔτρεξα πανικόβλητη νὰ πιέσω τὸ κουμπὶ γιὰ ν' ἀνάψη τὸ φῶς... Τώρα ὅμως ποὺ κτύπησε τὸ κουδούνι αὐτὸ ὁ νεαρὸς δὲν φοβήθηκα. Μποροῦσα νὰ παραμείνω στὸ σκοτάδι μαζί σας γιὰ πολλὲς ὧρες...

—Ζήτημα ἀσφαλείας..., εἶπα κοιτάζοντας τὸν «Κίτσο» ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές. Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο: Ἴσως, ὅταν χτύπησα ἐγὼ τὸ κουδούνι, νὰ μὴν εἴχατε τίποτα νὰ κρύψετε. Ἐνῶ τώρα ποὺ χτύπησε ὁ νεαρός...

—Γελιέστε κύριε. Ἂν εἴσαστε ἀστυνομικὸς καὶ ἐρευνούσατε τὸν Ζῶτο μόλις μπήκατε μέσα, θὰ βρίσκατε στὴν τσέπη του μιὰ φύσιγγα μορφίνης. Ἔκαμε τὴν ἔνεση πέντε λεπτὰ πρὶν μπῆτε καὶ πέταξε τὴν φύσιγγα στὸ ὑπόγειο, ὅταν ἀνάβατε τὸ τσιγάρο ποὺ σᾶς ἔδωσα. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι εἶναι ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ ὄχι ζήτημα ἀσφαλείας τὸ ὅτι δὲν ἄναψα ἀμέσως τὸ φῶς... Ἀλλὰ βοηθῆστε με νὰ μεταφέρω αὐτὸν στὸ κρεβάτι του. Θεέ μου!! Δὲν ὑποφέρεται πλέον!!..

Γύρισα καὶ κοίταξα τὸ Ζῶτο. Βρισκόταν πεσμένος ἀνάσκελα σ' ἕναν καναπὲ καὶ ροχάλιζε ἀπαίσια, μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν μαυροκίτρινο καὶ τὰ χέρια του ἔτρεμαν καθὼς κρέμονταν στὸ πάτωμα.

—Ἂν τὸν ἀγαπούσατε δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσετε νὰ καταντήση ἔτσι. Εἶναι σωστὸ ἐρείπιο, εἶπα σηκώνοντας τὸ Ζῶτο γιὰ νὰ τὸν μεταφέρω στὸ κρεβάτι.

Μὲ κοίταξε ἐρευνητικὰ μὲ τὰ μεγάλα γαλανά της μάτια χωρὶς νὰ ἀπαντήση. Ὕστερα ἀναστέναξε βαθειὰ καὶ κάθισε κοντά μου σκεπτική.

—Μοῦ δίνετε ἕνα τσιγάρο; ψιθύρισε χωρὶς νὰ σηκώση τὸ κεφάλι γιὰ νὰ μὲ κοιτάξη.

—Δυστυχῶς μοῦ τελείωσαν, εἶπα βάζοντας τὸ χέρι στὴν τσέπη. Καὶ τὰ περίπτερα ἔκλεισαν πλέον...

Σηκώθηκε νευρικὰ καὶ πῆγε στὸ μέρος ποὺ εἶχε κρύψει ὁ Ζῶτος τὴν ἀσημένια σιγαροθήκη. Πίεσε μὲ τὸ παπούτσι της κάτι στὴ βάση τοῦ τοίχου καὶ παρουσιάστηκε ἕνα μικρὸ ἄνοιγμα. Ἔβαλε τὸ χέρι της καὶ ἔβγαλε τὴ σιγαροθήκη. Τὴν ἄνοιξε καὶ παίρνοντας μὲ ἀργὲς κινήσεις ἕνα τσιγάρο τόφερε στὰ χείλη της, τινάζοντας φιλάρεσκα τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πίσω.

—Ὦ! Μὲ συγχωρεῖτε φώναξα! ἐνῶ μοῦ ἅπλωνε τὸ χέρι μὲ τὴ σιγαροθήκη. Ξέχασα ὅτι στὴν καμπαρντίνα μου ἔχω ἕνα ὁλόκληρο πακέττο! Τὸ πῆρα πρὶν σωθοῦν τὰ ἄλλα, μὰ εἶμαι τόσο ἀφηρημένος...

Σηκώθηκα καὶ πῆρα ἀπὸ τὴν καμπαρντίνα μου τὸ κουτὶ μὲ τὰ τσιγάρα.

—Ὁρῖστε, τῆς εἶπα προτείνοντας τὸ χέρι. Ἀφῆστε τὰ δικά σας γιὰ ἀργότερα. Ἄλλωστε, εἶναι τόσο σπάνια...

Πῆρε τὸ τσιγάρο κουνώντας τὸ κεφάλι μὲ θλίψη.

—Ναί, πολὺ σπάνια... ἀπάντησε. Καὶ τώρα ποὺ πιάστηκαν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ μᾶς τὰ προμήθευαν...

—Νομίζω ὅτι δὲν θὰ μείνετε καὶ τώρα ἔτσι. Κάποιος θὰ βρεθῆ νὰ σᾶς ἀνακουφίζη.

—Δὲν ὑπάρχει τρόπος πλέον. Ὁ Πιὲρ ἦταν ἡ ψυχὴ ὅλων μας καὶ ὁ Μᾶνος σωτήρας μας. Ποιὸς ἄλλος τώρα μπορεῖ νὰ μᾶς δώση ;

—Ἐγὼ πάντως σᾶς ὑπόσχομαι νὰ σᾶς στέλνω τακτικὰ ὅταν γυρίσω στὴ Μασσαλία.

—Ὄχι. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ ξεφύγω ἀπ' αὐτό. Δὲν θέλω νὰ καταντήσω σὰν τὸν Ζῶτο, καταλαβαίνετε ; Οὔτε σὰν τὴν Ντόρα. Ὅταν σᾶς γνωρίσω αὐτὴ τὴν Ντόρα θὰ μοῦ πῆτε τί εἶναι νὰ καπνίζη κανεὶς χασίς. Ὅλοι λένε πὼς εἶναι ὑστερική, ἠλίθια γυναίκα. Κι' ὁ Ζῶτος τὸ ἴδιο. Τὸν εἴδατε ἄλλωστε. Ἕνα χαμίνι, ἕνας ζωντανὸς νεκρός. Ἄχ, μακάρι νὰ βρισκόταν κάποιος νὰ μὲ τραβήξη ἀπὸ τὸ χάος αὐτὸ πρὶν κατατρακυλίσω γιὰ πάντα κι' ἐγώ. Μακάρι νὰ μποροῦσα νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ. Μὰ γιατί ; Γιατὶ νὰ κρατήσουν τὴν «Μασσαλιώτιδα» τώρα ποὺ θέλησα νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ ; Γιατὶ τόσο καιρὸ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀνακαλύψουν ὅτι μετέφερε ναρκωτικὰ αὐτὸ τὸ πλοῖο ; Τώρα ξύπνησε τὸ δαιμόνιο τῆς ἀστυνομίας ;

—Φοβοῦμαι πὼς στὸ «Παλαιντιζὲ» θ' ἀντιμετωπίζετε τὰ ἴδια καὶ χειρότερα ἀπὸ δῶ, εἶπα ἀνάβοντας ἕνα δεύτερο τσιγάρο. Καὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι ναρκωτικῶν ὀργιάζουν. Κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ «Πίγκαλς» συμβαίνει ἐκεῖ, μά .....

—Τὸ παραδέχομαι, μὲ διέκοψε. Ἀλλὰ ἐκεῖ θὰ ἤμουνα ἀδέσμευτη καὶ θὰ μποροῦσα νὰ κινοῦμαι ἐλεύθερα. Δὲν θὰ ὑπῆρχαν φόνοι, ἐκβιασμοί, βρωμοδουλειὲς ποὺ θυμίζουν καννίβαλους μόνον....

Ἡ στιγμὴ ἦταν ἀρκετὰ κρίσιμη. «Δὲν θὰ ὑπῆρχαν φόνοι, ἐκβιασμοί». Λίγο ἀκόμα καὶ θἄμπαινα στὸ θέμα ποὺ μὲ ἀφοροῦσε : Στὸ φόνο τοῦ Βότσικα, γιὰ τὸν ὁποῖο ὑπαινισσόταν ἡ Νάνσυ λέγοντας «φόνοι, ἐκβιασμοί».

Δὲν εἶχα ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μου ὅμως. Ἐκεῖνο τὸ ἀναθεματισμένο τσιγάρο μὲ τὸ χασὶς ποὺ κάπνισα μοῦ εἶχε ἀναστατώσει τὸ νοῦ καὶ τὶς αἰσθήσεις. Μὲ εἶχε μεθύσει καὶ αἰσθανόμουνα ὅτι ἀπὸ σὲ στιγμὴ σὲ στιγμὴ μποροῦσα νὰ πέσω σὲ ἀσυγχώρητο σφάλμα. Μιὰ ἀπερίσκεπτη ἐνέργεια ἢ μιὰ ἐπιπόλαιη ἐρώτηση μποροῦσαν νὰ καταρρίψουν σὲ συντρίμια ὅλα ἐκεῖνα ποὺ δώδεκα ἄνθρωποι κατωρθώσαμε νὰ ἀνακαλύψουμε μέσα σὲ τέσσερες ἡμέρες. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτό, ἕνας ἄνδρας μόνος μὲ μιὰ γυναίκα τόσο ὄμορφη καὶ τόσο προκλητική, μέσα σ' ἕνα καλοβαλμένο διαμέρισμα καὶ μέσα στὰ μεσάνυχτα, κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ προβλέψη ποῦ μποροῦσαν νὰ φθάσουν. Καὶ τὰ χείλη τῆς ὄμορφης χορεύτριας τοῦ «Πίγκαλς» ἦταν τόσο ὑγρὰ καὶ σάρκινα, τὸ στῆθος της σωστὸς πειρασμὸς καὶ οἱ ψηλές της γάμπες ἀληθινὰ μεγαλουργήματα ἑνὸς Ροῦμπενς ἢ ἑνὸς Λωτρέκ. Ὁ παράδεισος ὁ ἀληθινὸς ξανοιγόταν μπροστά μου καὶ ἡ πρόκληση τοῦ ἔρωτα μοῦ ἐρχόταν ἀπ' ὅλες τὶς μεριές: Ἀπ' τὴ χλιαρὴ ἀτμόσφαιρα, ἀπ' τὰ μεθυστικὰ ἀρώματα, ἀπ' τὴ ρόδινη τολμηρὴ σάρκα ποὺ σφάδαζε ἀνάμεσα σὲ δροσεροὺς δυνατοὺς χυμούς. Δὲν εἶχα παρὰ νὰ σαλέψω τὸ μικρό μου δάκτυλο γιὰ νὰ τρυγίσω τὴν πιὸ μεγάλη ἡδονή.

—Ὅ,τι καὶ νἄναι, σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ ξανασκεφθῆτε τὸ «Παλαιντιζέ», κατώρθωσα νὰ ἀρθρώσω μὲ τρέμουλο στὴ φωνὴ καὶ σκουπίζοντας τὸν ἱδρώτα μὲ τὸ μαντήλι μου. Ὑπάρχει μεγάλη διαφθορὰ κι' ἐκεῖ. Τώρα θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀφήσω. Πρέπει νὰ δῶ δύο ἀπ' τὰ «παιδιὰ» ποὺ θὰ μὲ περιμένουν στὸ ξενοδοχεῖο «Ἄφρικα». Ἔχουμε ραντεβοῦ στὶς δύο καὶ μισὴ γιὰ νὰ δοῦμε πῶς καὶ μὲ τί θὰ μπορέσουμε νὰ πᾶμε ὡς τὴν Κέρκυρα. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα εἶναι εὔκολο νὰ μπαρκάρουμε γιὰ τὴ Νάπολη.

Ἀναστέναξε. Σηκώθηκε ὕστερα καὶ μὲ κοίταξε μὲ τὸ ἴδιο εἰρωνικὸ βλέμμα ποὺ εἶχε ὅταν πρωτομπῆκα.

—Εἶναι μακρυὰ οἱ φίλοι σας, εἶπε. Ἂν δὲν ἔχετε ἀντίρρηση θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς πάω μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου ὡς ἐκεῖ.

—Δέν ἀξίζει νὰ κάμετε τόσο κόπο δεσποινίς. Ἄλλωστε, κινδυνεύουμε πιὸ πολὺ ἂν βγοῦμε μαζὶ ἔξω. Ἡ ἀστυνομία.....

—Μὴ φοβᾶστε, μὲ διέκοψε. Ἔχουμε ἀλλάξει τὸν ἀριθμὸ καὶ σήμερα βάψαμε τὸ αὐτοκίνητο πράσινο βαθύ. Καταλαβαίνετε λοιπὸν πὼς δὲν εἶναι εὔκολο νὰ μᾶς ἀναγνωρίσουν οἱ ἀστυνομικοί.

—Ὅπως θέλετε, ἀφοῦ ἐπιμένετε. Ἀλλὰ ὥσπου νὰ ἑτοιμασθῆτε θὰ βγῶ νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ μήπως παρακολουθοῦν τὸ σπίτι. Ἐλπίζω νὰ μὴ μᾶς ἔχουν κυκλώσει. Τί λέτε ;

—Δὲν πιστεύω κι' ἐγώ. Πάντως γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο ρίξτε μιὰ ματιὰ καὶ γυρίστε σύντομα. Σὲ δέκα λεπτὰ θὰ εἶμαι ἕτοιμη.

Ντύθηκα τὴν καμπαρντίνα μου καὶ βγῆκα στὸ δρόμο. Μιὰ κουκουβάγια μοιρολογοῦσε στὸ ἀντικρυνὸ χαμόσπιτο. Λίγα μέτρα πιὸ κάτω συνάντησα τὸ Μένιο.

—Τί θὰ γίνῃ ; ψιθύρισε ἀνυπόμονος μόλις ἔφτασα κοντά του. Θὰ τοὺς πάρουμε νὰ φύγουμε ;

—Δυστυχῶς Μένιο. Δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτα ἀπόψε. Ὁ Ζῶτος βρίσκεται ναρκωμένος στὸ κρεβάτι καὶ καθὼς καταλαβαίνεις δὲν μποροῦμε νὰ συλλάβουμε μόνη μιὰ γυναίκα καὶ μάλιστα τέτοια ὥρα. Ἄλλωστε πρέπει νὰ κάνῃ ἄλλος τὴ σύλληψη πλέον καὶ ὄχι ἐγώ. Δὲν θὰ πρέπει νὰ μάθῃ ποτὲ ἡ Νάνσυ ὅτι εἶμαι ἀστυνομικός, ὕστερα ἀπὸ ὅσα συνέβησαν μάλιστα. Θάπρεπε...

—Μὰ τὶ συνέβη ;

—Ἄστα τώρα. Θὰ σοῦ πῶ τὸ πρωί. Θάπρεπε νὰ ἐπικοινωνήσω ὁπωσδήποτε τώρα μὲ τὸν Ἀστυνόμο ἀλλὰ ποῦ νὰ βροῦμε τηλέφωνο ἐδῶ κοντά; Λοιπὸν ἄκουσε: Τῆς εἶπα ὅτι ἔχω ραντεβοῦ μὲ δυὸ «παιδιὰ» τοῦ «Μασσαλιῶτις» στὶς δύο καὶ μισὴ στὸ ξενοδοχεῖο «Ἄφρικα». Προθυμοποιήθηκε νὰ μὲ πάῃ μὲ τὸ αὐτοκίνητό της καὶ ἔμεινα σύμφωνος γιατὶ ἐπέμενε. Πάρε λοιπὸν ἕνα ταξὶ καὶ μόλις ξεκινήσουμε νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃς ἀπὸ μακρυά. Θὰ μποῦμε στὸ ξενοδοχεῖο καὶ μόλις βγοῦμε... θὰ μᾶς συλλάβῃς. Φρόντισε στὸ μεταξὺ νὰ ἔχῃς μαζί σου καὶ τὸν Καζάκη, ποὺ βρίσκεται στὸ ξενοδοχεῖο. Νὰ φανῇ ἔτσι πὼς εἶστε δύο ἀστυνομικοὶ καὶ νὰ δικαιολογήσω τὴ δειλία μου ὅταν παραδοθοῦμε. Κατάλαβες ;

—Κατάλαβα. Ἀλλὰ μὲ ποιὸ «αὐτοκίνητό της» θὰ σᾶς πάῃ ἡ Νάνσυ ; Ἂν ἐννοῇ τὸ Fiat τοῦ Ζώτου ποὺ ἀφήσατε στὴ μάντρα τοῦ Νίκα μαζὶ μὲ τὴ «γαλατοῦ», ἔκανε φτερά!! Κάποιος τὸ πῆρε τὴ στιγμὴ ποὺ χτυπούσατε τὸ κουδούνι κι' ἔσβησαν τὰ φῶτα, ὅταν μπαίναμε στὸ σπίτι! Ἄκουσα τὴ μηχανή του κι' ἔτρεξα νὰ δῶ. Δὲν πρόφτασα ὅμως. Εἶχε γίνει ἄφαντο πρὸς τὴν Ἀμφιθέα!..

Ἀπόμεινα βουβός. Τὰ πράγματα τώρα περιπλέκονταν σὲ πολὺ ἐπικίνδυνο βαθμό.

—Ὥστε γι' αὐτὸ ἔφυγες μόλις πίεσα τὸ κουδούνι κι' ἔσβησαν τὰ φῶτα! ψιθύρισα σφίγγοντας τὶς γροθιές μου. Κι' ἔσπαζα τὸ κεφάλι μου τόσες ὧρες γιὰ νὰ βρῶ τὴν αἰτία ποὺ σ' ἀνάγκασε νὰ φύγῃς ἔτσι καὶ νὰ μ' ἀφήσῃς!.. Ἀλλὰ τότε τὰ πράγματα ἀλλάζουν. Γιὰ περίμενε!

Τὸν ἄφησα καὶ γύρισα τρέχοντας στὸ σπίτι ποὺ βρισκότανε ἡ Νάνσυ. Ἄνοιξα τὴν πόρτα καὶ κατευθύνθηκα στὴ σάλα. Ἕνα γάντι καὶ τὸ κάλυμμα τῆς πουδριέρας της βρισκόνταν πεταμένα στὸ πάτωμα. Πῆγα καὶ ἄνοιξα ἀναστατωμένος τὸ ἀτελιέ. Δὲν ὑπῆρχε ἡ Νάνσυ οὔτε ἐκεῖ! Προχώρησα κι' ἄνοιξα τὸ ἕνα δωμάτιο, τὸ δεύτερο, τὸ τρίτο, τὸν καμπινὲ καὶ τὴν κουζίνα φωνάζοντας τὸ ὄνομά της. Μοῦ ἀποκρίθηκε τὸ ροχαλητὸ τοῦ Ζώτου καὶ ὁ χτύπος ποὺ ἔκανε τὸ μεγάλο ἐκκρεμὲς τοῦ τοίχου. Ἄνοιξα γρήγορα καὶ τὴν ἀποθήκη καὶ ἀφοῦ ἐρεύνησα καὶ τὸ ὑπόγειο βγῆκα τρέχοντας στὸ δρόμο.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1962

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1-31 εἰς Ἀθήνας-Πειραιᾶ-Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1.	Ἐξητάσθησαν ἀπὸ Ἰατρούς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι	610	Μέλη
2.	» εἰς Ἰατρεῖα » » »	1.337	»
3.	Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των ...	159	»
4.	Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	32 νέα	»
5.	Ἐξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.....	3.758	»
	Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	5.896	»
6.	Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των συνταγαὶ	4.289	

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ἰούλιος 1962 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δραχμαὶ	486.758,30
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	339.649.—
Σύνολον Ἐσόδων	»	826.407,30
Ἔξοδα	»	1.092.736,70

Β) Ἡ καθαρὰ περιουσία τοῦ Κλάδου Ὑγείας εἰς καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις, ἀπαιτήσεις, ἔπιπλα κλπ. τὴν 30.6.1962 ἀνήρχετο εἰς 4.997.190,25 δρχ. Κατωτέρω παραθέτομεν πίνακα, ἵνα οἱ ἠσφαλισμένοι λάβωσι γνῶσιν τῶν δικαιολογητικῶν δαπανῶν, ἅτινα διεβιβάσθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ τὰς Νομαρχίας Ἀχαΐας καὶ Κερκύρας, ὡς καὶ τῶν ἀποδοθέντων χρημάτων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κλάδου μέχρι καὶ τῆς 30.6.1962, κεχωρισμένως κατὰ οἰκονομικὰ ἔτη κλπ.

α)α	Ὑπηρεσίαι τοῦ Δημοσίου	ἔτος	διαβιβασθέντα	ἀποδοθέντα	ὀφειλόμενα
1.	Εἰς Ὑπουργ. Κ. Προνοίας	1960	2.086.418,30	1.779.428,—	306.990,30
	» » » »	1961	4.406.631,15	4.214.993,—	191.638,15
	» » » » (α' ἑξ.)	1962	3.343.361,90	2.649.120,40	694.241,50
	Σύνολον		9.836.411,35	8.643.541,40	1.192.869,95
2.	Νομαρχία Ἀχαΐας	1960	185.397,65	105.090,85	80.306,80
	» »	1961	384.969,50	284.065,55	100.903,95
	» » (α' ἑξ.)	1962	270.878,—	99.894.—	170.984.—
	Σύνολον		841.245,15	489.050,40	352.194,75
3.	Νομαρχία Κερκύρας	1960	100.555,15	44.021,70	56.533,45
	» »	1961	296.877,75	289.682,30	7.195,45
	» » (α' ἑξ.)	1962	114.703,05	99.939,80	14.763,25
	Σύνολον		512.135,95	433.643,80	78.492,15
	Γενικὸν Σύνολον		11.189.792,45	9.566.235,60	1.623.556,85

'Εκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος διαπιστοῦται ὅτι τὰ διατιθέμενα ποσὰ δι' ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἠσφαλισμένων ἀνέρχονται συνεχῶς καὶ σταθερῶς καὶ κατὰ τρόπον ἰσοσκελίζοντα τὰ ἔσοδα, ἅτινα παραμένουν σταθερά.

Τὸ ὡς εἴρηται γεγονὸς ἤρχισε νὰ ἀπασχολῇ σοβαρῶς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ὅπερ μελετᾷ τὸν τρόπον τῆς ἀντιμετωπίσεώς του.

Γ) 'Ως τυγχάνει γνωστόν, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 § 1 καὶ 6 τοῦ Ν. Δ/τος 4019/1959 «περὶ συστάσεως Κλάδου 'Υγείας παρὰ τῷ Ε.Τ.Υ.Α.Π.», ἡ ἀσφάλισις ἁπάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων 'Αστυνομίας Πόλεων διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των εἶναι ὑποχρεωτική, πλὴν ἐκείνων, οἵτινες εἶναι ἠσφαλισμένοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς Ταμεῖον κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν δὲ τῶν δαπανῶν τοῦ Κλάδου 'Υγείας προβλέπεται, πλὴν ἄλλων, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 1 ἐδάφ. β' ἰδίου Ν.Δ/τος καὶ κράτησις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μὴ βαρυνομένων μὲ τὴν συντήρησιν μέλους οἰκογενείας 1%, ἐνῷ τῶν βαρυνομένων μὲ τὴν συντήρησιν τοιούτου μέλους 2%. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐν ἐνεργείᾳ ὡς ἄνω ὑπαλλήλων, καίτοι δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν οἰκογενειῶν των εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμόν, ἐν τούτοις διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἐκ 2% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των κράτησιν ἔχουσι παραλείψει νὰ ὑποβάλωσι δήλωσιν διὰ τοὺς γονεῖς ἢ ἀγάμους ἀδελφάς των κυρίως, διαμένοντας εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς ἢ μονίμου κατοικίας των. 'Αποτέλεσμα τῆς παραλείψεώς των ταύτης εἶναι νὰ προσέρχωνται συχνάκις εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων προστασίαν τῶν ὡς ἄνω μελῶν τῆς οἰκογενείας των. 'Επειδὴ δὲ ἡ ὁποτεδήποτε ἔναρξις προστασίας παρὰ τοῦ Ταμείου τῶν μελῶν τούτων οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, προϋποθέτει τὴν ὑποχρεωτικὴν πληρωμὴν τοῦ 2% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1.11.1959 καὶ ἐντόκως, δέον νὰ κατανοήσωσι πάντες ὅτι εἶναι συμφέρον των νὰ δηλώσωσι τὰ τοιαῦτα προστατευόμενα μέλη των, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον, διότι οὕτω τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς κρατήσεως εἶναι ὀλιγώτερον καὶ εὐκολώτερον ἐξοφλεῖται τοῦτο. Συνιστῶμεν λοιπὸν ὅπως, οἱ πληρώνοντες 1% μόνον ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των ὑπὲρ τοῦ Κλάδου 'Υγείας καὶ ἐφ' ὅσον προστατεύουσι μέλη οἰκογενείας των, ἅτινα δὲν εἶναι ἠσφαλισμένα εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν ὀργανισμόν, προσέλθωσι τὸ ταχύτερον εἰς Κλάδον 'Υγείας πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἐκκρεμότητός των.

'Ο 'Αρχηγὸς
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΘΕΟΔ. Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ Σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων οἱ 'Αστυφύλακες : κ.κ. 'Αλεξίου 'Ιωάννης, Κουμαρέλας 'Ιωάννης, Μπατσινίλας Κωνσταντῖνος, Γαλυφιανάκης 'Εμμανουήλ, Λινάρδος Εὐάγγελος καὶ Τζανέτος 'Ιωάννης.

***

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ Α.Α.Π. ἐκοινοποίησε τὴν κατωτέρω διαταγὴν πρὸς ἁπάσας τὰς 'Υπηρεσίας του :

Ι. Τὸ Α.Α. Πόλεων ἀποδίδον μεγάλην σημασίαν εἰς τὸν μορφωτικὸν ἐν γένει σκοπὸν δν ἐνέχουσιν αἱ ἐκδρομαὶ γενικῶς μελετᾶ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ δὴ κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον, 'Ιούνιον,'Ιούλιον καὶ Σεπτέμβριον, ἀναλόγως τῶν δηλώσεων συμμετοχῆς, τὴν ὀργάνωσιν 3-4 ἐκδρομῶν εἰς τὰς κυριωτέρας χώρας καὶ πόλεις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

ΙΙ. 'Η ὀργάνωσις ἀπαιτεῖ προεργασίαν πολλῶν μηνῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν εὐνοϊκωτέρων δυνατοτήτων ἐπιτυχίας. Πρὸς τοῦτο καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας συμμετοχὴν νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς μηνὸς 'Οκτωβρίου. Τυχὸν ἀνάκλησις τῆς δηλώσεως δύναται νὰ γίνῃ 40 ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἐκδρομῆς.

ΙΙΙ. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης παρατίθεται πρόγραμμα ἐκδρομῶν περιλαμβάνον δύο τοιαύτας : μίαν μὲν διαρκείας 26 ἡμερῶν μὲ 25 διανυκτερεύσεις ἐν Εὐρώπῃ, ἑτέραν δὲ διαρκείας 31 ἡμερῶν, μὲ 30 διανυκτερεύσεις ἐν Εὐρώπῃ. Κατὰ συνέπειαν οἱ δηλοῦντες θὰ ἀναφέρωσι καὶ τὴν ἐκδρομὴν τῆς προτιμήσεώς των.

ΙV. 'Η δαπάνη συμμετοχῆς κατὰ προσέγγισιν θὰ ἀνέρχηται διὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκδρομὴν εἰς ποσὸν κυμαινόμενον ἀπὸ 3.600-4.000 δραχμ. διὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀπὸ 4.200-4.800. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ περιλαμβάνωνται ὅλα τὰ ἄλλα ἔξοδα πλὴν τοῦ φαγητοῦ. Ἤδη καταβάλλονται ἐνέργειαι χρησιμοποιήσεως τῶν διαφόρων ξενώνων οἵτινες ὑπάρχουσιν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης, ὅτε ἡ δαπάνη θὰ περιορισθῇ σημαντικῶς. Τὸ ὁριστικὸν ποσὸν συμμετοχῆς θέλει γνωστοποιηθῇ δύο τουλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκδρομῆς.

V. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ὑπεβλήθη ἡμῖν πρότασις ἐκ μέρους Γραφείου Ταξιδίων ἀναλήψεως τῶν ἐκδρομῶν τῆς 'Αστυνομίας μὲ προκαταβολὴν τοῦ 1/3 τῆς δαπάνης καὶ τοῦ ὑπολοίπου μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς 6 μηνιαίας δόσεις. Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἀπὸ τοῦδε, ἂν ἡ ὡς ἄνω πρότασις θέλῃ ὑποβληθῇ καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ἂν θὰ ἐπακολουθήσῃ συμφωνία. Τὸ Α.Α. Πόλεων θέλει, πάντως, μεριμνήσει διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐξασφάλισιν τῶν εὐνοϊκωτέρων συνθηκῶν συμμετοχῆς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 25 ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἡμέραι	Λεπτομέρειαι διαδρομῆς	Χιλ. ἀποστάσεις
1η	ΑΘΗΝΑΙ—ΛΑΜΙΑ—ΛΑΡΙΣΑ—ΚΑΤΕΡΙΝΗ — ΕΥΖΩΝΟΙ (σύνορα) ΣΚΟΠΙΑ	670
2α	ΣΚΟΠΙΑ—ΝΙΣΣΑ—ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ—ΖΑΓΚΡΕΜΠ	825
3η	ΖΑΓΚΡΕΜΠ—ΓΚΡΑΤΣ—ΟΡΟΣ ΣΕΜΜΕΡΙΓΚ—ΒΙΝΕΡ—ΝΩΥΣΤΑΝΤ—ΒΙΕΝΝΗ. Παραμονὴ 4ωρος εἰς ΓΚΡΑΤΣ.	410
4η	Παραμονὴ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ	
5η	Παραμονὴ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ	
6η	Παραμονὴ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ	440
7η	ΒΙΕΝΝΗ—ΛΙΝΤΖ—ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ—ΜΟΝΑΧΟΝ—4ωρος παραμονὴ εἰς Σάλτσμπουργκ.	Αὐτοκινητόδρομος

Ἡμέραι	Λεπτομέρειαι διαδρομῆς	Χιλ. ἀποστάσεις
8η	Παραμονὴ εἰς ΜΟΝΑΧΟΝ	
9η	ΜΟΝΑΧΟΝ—ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ—ΚΑΡΛΣΡΟΥΗ—ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ—3ωρος παραμονὴ εἰς Στουτγάρδην.	350 Αὐτοκινητόδρομος
10η	ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ—ΝΑΝΣΥ—ΠΑΡΙΣΙΟΙ—3ωρος παραμονὴ εἰς Νανσὺ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως.	450 Αὐτοκινητόδρομος
11η	Παραμονὴ εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ	
12η	Παραμονὴ εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ	
13η	Παραμονὴ εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ	
14η	ΠΑΡΙΣΙΟΙ—ΦΟΝΤΕΝΕΜΠΛΩ—ΝΤΙΖΟΝ—ΓΕΝΕΥΗ—2ωρος παραμονὴ εἰς Ντιζὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως	540
15η	Παραμονὴ εἰς ΓΕΝΕΥΗΝ ἢ ΛΩΖΑΝΝΗΝ ἢ ΜΟΝΤΡΕ	
16η	ΜΟΝΤΡΕ—ΜΠΡΙΓΚ (Ἄλπεις)—ΝΤΟΜΟΤΟΣΟΛΑ—ΒΕΡΜΠΑΝΙΑ—ΛΟΚΑΡΝΟ (Λίμνη Μαντζιόρε)—ΛΟΥΓΚΑΝΟ (Λίμνη Λουγκάνο)—ΚΟΜΟ (Λίμνη Κόμο)—ΜΙΛΑΝΟΝ	410
17η	Παραμονὴ εἰς ΜΙΛΑΝΟΝ	
18η	ΜΙΛΑΝΟΝ—ΜΠΡΕΣΣΙΑ—ΒΕΡΟΝΑ—ΠΑΔΟΒΑ—ΒΕΝΕΤΙΑ. Ἡ μικρὰ ἀπόστασις ἐπιτρέπει ἄνετον ἐπίσκεψιν τῶν ἀνωτέρω ἐνδιαμέσων πόλεων.	318 Αὐτοκινητόδρομος
19η	Παραμονὴ εἰς ΒΕΝΕΤΙΑΝ ἢ ΠΑΔΟΒΑ ἢ ΜΕΣΤΡΕ	
20ὴ	ΒΕΝΕΤΙΑ—ΦΕΡΡΑΡΑ—ΜΠΟΛΟΝΙΑ—ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ. Ἡ μικρὰ ἀπόστασις ἐπιτρέπει πολύωρον παραμονὴν εἰς τὰς ἐνδιαμέσους ὡς ἄνω πόλεις.	260
21η	ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ—ΠΙΖΑ—ΛΙΒΟΡΝΟ—ΤΣΙΒΙΤΑΒΕΚΙΑ—ΡΩΜΗ (παραλιακῶς)	400
22α	Παραμονὴ εἰς ΡΩΜΗΝ	
23η	Παραμονὴ εἰς ΡΩΜΗΝ	
24η	ΡΩΜΗ—ΝΕΑΠΟΛΙΣ. Ἡ μικρὰ ἀπόστασις ἐπιτρέπει ἀναχώρησιν ἐκ Ρώμης τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.	230 Αὐτοκινητόδρομος·
25η	Παραμονὴ εἰς ΝΕΑΠΟΛΙΝ	
26η	ΝΕΑΠΟΛΙΣ—ΦΟΤΖΙΑ—ΜΠΑΡΙ—ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ. Ἐπιβίβασις εἰς πορθμεῖον καὶ ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας τὰς βραδυνὰς ὥρας τῆς ἑπομένης.	

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 31 ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἡμέραι	Λεπτομέρειαι διαδρομῆς	Χιλ. ἀποστάσεις
1η	ΑΘΗΝΑΙ—ΛΑΜΙΑ—ΛΑΡΙΣΑ—ΚΑΤΕΡΙΝΗ—ΕΥΖΩΝΟΙ (σύνορα) ΣΚΟΠΙΑ	670
2α	ΣΚΟΠΙΑ—ΝΙΣΣΑ—ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ—ΖΑΓΚΡΕΜΠ	825
3η	ΖΑΓΚΡΕΜΠ—ΓΚΡΑΤΣ—ΟΡΟΣ ΣΕΜΜΕΡΙΓΚ—ΒΙΝΕΡ—ΝΩΥΣΤΑΝΤ—ΒΙΕΝΝΗ—4ωρος παραμονὴ εἰς Γκράτς.	410
4η	Παραμονὴ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ	
5η	Παραμονὴ εἰς ΒΙΕΝΝΗΝ	
6η	ΒΙΕΝΝΗ—ΛΙΝΤΖ—ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ—ΜΟΝΑΧΟΝ—4ωρος παραμονὴ εἰς Σάλτσμπουργκ.	440 Αὐτοκινητόδρομος
7η	ΜΟΝΑΧΟΝ—ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ—ΒΑΡΣΜΠΟΥΡΓΚ—ΑΣΣΑΦΕΜΠΟΥΡΓΚ—ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ. Ἡ μικρὰ ἀπόστασις καὶ ἡ ἀρίστη κατάστασις τῶν ὁδῶν ἐπιτρέπει ἄνετον ἐπίσκεψιν τῶν ἐνδιαμέσων πόλεων.	356 Αὐτοκινητόδρομος
8η	ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ—ΒΙΣΜΠΑΝΤΕΝ—ΜΑ·Ι·Ν—ΚΟΜΠΛΕΝΤ—ΒΟΝΝΗ—ΚΟΛΩΝΙΑ—ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ. Ἡ διαδρομὴ κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ πλέον ἀκολουθεῖ τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ Ρήνου.	310 Αὐτοκινητόδρομος
9η	Παραμονὴ εἰς ΒΟΝΝΗΝ ἢ ΚΟΛΩΝΙΑΝ ἢ ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ	

Ἡμέραι	Λεπτομέρειαι διαδρομῆς	Χιλ. ἀποστάσεις
10η	Παραμονὴ εἰς ΒΟΝΝΗΝ ἢ ΚΟΛΩΝΙΑΝ ἢ ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ	
11η	ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ—ΝΙΜΕΝΓΚΕΝ—ΟΥΤΡΕΧΤΗ—ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ. Ἡ μικρὰ ἀπόστασις καὶ ἡ ἀρίστη κατάστασις τῶν ὁδῶν ἐπιτρέπουν ἄνετον διαδρομὴν ὡς καὶ πολύωρον ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως Οὐτρέχτη.	224 Αὐτοκινητόδρομος
12η	Παραμονὴ εἰς ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ἢ ΧΑΓΗΝ ἢ ΡΟΤΕΡΝΤΑΜ (αἱ πόλεις αὗται εὑρίσκονται πλησίον ἡ μία τῆς ἄλλης).	
13η	ΡΟΤΕΡΝΤΑΜ—ΑΜΒΕΡΣΑ—ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ. Ἡ μικρὰ ἀπόστασις ἐπιτρέπει 5ωρον παραμονὴν εἰς τὴν πόλιν Ἀμβέρσαν ἢ ἀναχώρησιν ἐκ Ρότερνταμ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.	230 Αὐτοκινητόδρομος
14η	Παραμονὴ εἰς ΒΡΥΞΕΛΛΑΣ	
15η	ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ—ΒΑΤΕΡΛΩ—ΠΑΡΙΣΙΟΙ Εἶναι πολλαὶ αἱ ἀρτηρίαι. Θὰ ἐκλέξῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς ἐν συνεννοήσει τὴν καλυτέραν. Ἡ ἀπόστασις ἐπιτρέπει ἄνετον διαδρομήν.	300 Αὐτοκινητόδρομος
16η	Παραμονὴ εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ	
17η	Παραμονὴ εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ	
18η	Παραμονὴ εἰς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ	
19η	ΠΑΡΙΣΙΟΙ—ΦΟΝΤΕΝΕΜΠΛΩ—ΝΤΙΖΟΝ—ΓΕΝΕΥΗ—2ωρος παραμονὴ εἰς Ντιζὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως.	540
20η	Παραμονὴ εἰς ΓΕΝΕΥΗΝ ἢ ΛΩΖΑΝΝΗΝ ἢ ΜΟΝΤΡΕ	
21η	ΜΟΝΤΡΕ—ΜΠΡΙΓΚ (Ἄλπεις)—ΝΤΟΜΟΤΟΣΟΛΑ—ΒΕΡΜΠΑΝΙΑ—ΛΟΚΑΡΝΟ (λίμνη Ματζιόρε)—ΛΟΥΓΚΑΝΟ (λίμνη Λουγκάνο)—ΚΟΜΟ (λίμνη Κόμο)—ΜΙΛΑΝΟ	410
22α	Παραμονὴ εἰς ΜΙΛΑΝΟ	
23η	ΜΙΛΑΝΟ—ΤΟΡΙΝΟ—ΝΙΚΑΙΑΝ	350
24η	Παραμονὴ εἰς ΝΙΚΑΙΑΝ καὶ ἐπίσκεψις τῆς Γαλλικῆς Ριβιέρας (ΚΑΝΝΑΙ—ΑΝΤΙΜΙΠ—ΣΑΙΝ ΡΑΦΑΕΛ—ΣΑΙΝ ΤΡΟΠΕΖ κλπ.).	
25η	ΝΙΚΑΙΑ—ΓΕΝΟΥΑ—ΣΠΕΤΣΙΑ καὶ ἐπίσκεψις τῆς Ἰταλικῆς Ριβιέρας (ΣΑΝ ΡΕΜΟ—ΑΛΑΖΙΟ—ΣΑΒΟΝΑ).	225
26η	ΣΠΕΤΣΙΑ—ΠΙΖΑ—ΛΙΒΟΡΝΟ—ΡΩΜΗ (παραλιακῶς).	450
27η	Παραμονὴ εἰς ΡΩΜΗΝ	
28η	Παραμονὴ εἰς ΡΩΜΗΝ	
29η	ΡΩΜΗ—ΝΕΑΠΟΛΙΣ Ἡ μικρὰ ἀπόστασις ἐπιτρέπει ἀναχώρησιν ἐκ Ρώμης τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.	230 Αὐτοκινητόδρομος
30η	Παραμονὴ εἰς ΝΕΑΠΟΛΙΝ	
31η	ΝΕΑΠΟΛΙΣ—ΦΟΤΖΙΑ—ΜΠΑΡΙ—ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ Ἐπιβίβασις εἰς πορθμεῖον καὶ ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας τὰς βραδυνὰς ὥρας τῆς ἑπομένης.	

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι αἱ προγραμματισθεῖσαι ὡς ἄνω δύο διαδρομαὶ ὑπόκεινται εἰς μεταβολάς, καὶ δὴ κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν διανυκτερεύσεων εἰς τὰς διαφόρους πόλεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ :

Αἱ διαδρομαὶ ἔχουν ὑπολογισθῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ λαμβάνωσι χώραν πάντοτε διαρκούσης τῆς ἡμέρας καὶ οὐδέποτε κατὰ τὴν νύκτα, ἐξαιρέσει ἴσως τῆς διαδρομῆς ΣΚΟΠΙΩΝ—ΖΑΓΚΡΕΜΠ, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως.

Ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ὁδικὸν δίκτυον τῆς Εὐρώπης εἶναι εἰς ἀρίστην κατάστασιν, καὶ κατὰ τὸν πλεῖστον αὐτοκινητόδρομοι.

Ἐπὶ τῶν σημειώσεων αἵτινες ἐγκαίρως θὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς μερίμνῃ τοῦ Ἀρχηγείου, θὰ ἀναγράφωνται μετὰ σχολαστικότητος αἱ ἀποστάσεις, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἀνώμαλοι ὁδεύσεις, ὥστε δεδομένης τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ λεωφορείου, νὰ δύναται ἐπακριβῶς νὰ ὑπολογισθῇ ἡ διάρκεια τῆς διαδρομῆς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Τῶν ἐκδρομῶν δύνανται νὰ μετάσχωσιν ἐκτὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ διοικητικοὶ τοιοῦτοι μετὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ
Ἡ ἀγωγὴ στὴν πειθαρχία, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια καὶ τέλος) 817

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
Τινὰ περὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς κλοπῆς κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα (ἄρθρα 372—379 καὶ 394 Π.Κ.), ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ. Ντζιώρα (συνέχεια) 822

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
Ἡ διαφθορὰ καὶ τὰ πορνεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τῆς ἐποχῆς μας, ὑπὸ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου 827

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
Ὁ «Δωδεκάλογος τοῦ Γύφτου» καὶ ἡ κομματικὴ (κομμουνιστικὴ) ἐπιστράτευση τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 830

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΚΙΤΣΑ
Καλπάζοντας στὰ Βόρεια, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 833

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ
Μεγάλη κατάχρησις εἰς τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν τοῦ Σὰν Ρέμο τῆς Ἰταλίας—Ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τοῦ δράστου στὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη (συνέχεια) 837

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ
Τεθωρακισμένα παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Βασ. Κρύου 841

ΕΠΕΤΕΙΟΙ
14 Αὐγούστου 1959 — 14 Αὐγούστου 1962 — Τρία χρόνια λαμπρᾶς ἀποδόσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀμέσου Δράσεως Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη 843

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
Ἀστυνομία Πόλεων—Μία ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὴν κίνησι καὶ δραστηριότητα τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 847

ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ
Ἐκδρομὴ στὸ Ἐξωτερικό, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ἰωάν. Γιαννοπούλου (συνέχεια) 850

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ
Πῶς νομισθεῖσα αὐτοκτονία ἀπεδείχθη στυγερὸν ἔγκλημα 853

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 855

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 857

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
Ἀπολογισμὸς μηνὸς Αὐγούστου 1962 860

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 862

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.